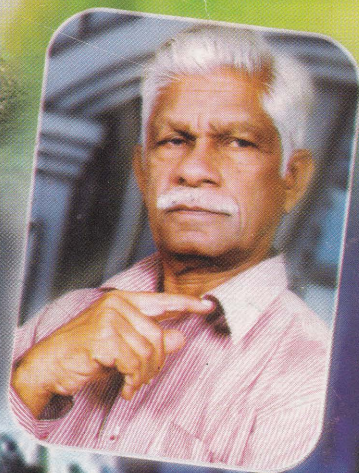

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

180

எழுத்தாளர்
ஜெயகாந்தன்

பல்கலை வேந்தன்
கலைவாத் கலில்

விலை :
ரூபா 100/=

தரமான தங்க நகைகளுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளி: 15
சுடர்: 12

பகீர்தலன் மூலம் வீரவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

180

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மேலுமாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடெரல்லை
விழிப்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ☞ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ☞ 0094-11-2362862
இணையம் ☞ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
மின்னஞ்சல் ☞ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ☞ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ☞ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILK LX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ☞ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்
Australia (AUS) 50
Europe (€) 40
India (Indian Rs.) 1250
Malaysia (RM) 100
Canada (\$) 50
UK (£) 40
Singapore (Sin. \$) 50
Other (US \$) 50

- ☞ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களை பொறுப்பானவர்கள்.
- ☞ புனைபெயரில் எழுதப்பவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ☞ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ☞ படைப்புகள் கணினியில் நட்ச்சு செய்யப்பட்ட பின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

இயற்கை.....

- ☞ கவிதைகள்
 - தாமரைத்தீவான் 08
 - பொன் புத்திசிகாமணி 09
 - மானந்தன் 20
 - பதியத்தளாவ பாறுக் 23
 - வே.ஐ. வரதராஜன் 27
 - மிகிந்தலை ஏ.பாரிஸ் 42
- ☞ கட்டுரைகள்
 - எம்.பி. எம். நிஸ்வான் 03
 - வே.தில்லைநாதன் 12
 - வாகரைவாணன் 24
- ☞ சிறுகதைகள்
 - ஆவூரான் 05
 - வேல் அமுதன் (குறுங்கதை) 14
 - தேவகாந்தன் 15
 - வேரற்கேணியன் 33
 - பாலமுனை பாறுக் (குறுங்கதை) 42
- ☞ பத்தி
 - பேரா. துரை மனோகரன் 43
 - பொன் புத்திசிகாமணி 48
 - எஸ்.வை.ஸ்ரீதர் 46
- ☞ புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ்
 - அறிமுக விழா - தலைமைஉரை
 - வைத்தியகலாநிதி இ.லம்போதரன் 50
- ☞ சினிமா
 - பவந்தா லோகநாதன் 28
- ☞ கண்டீடன் கைலாசம் (பயண இலக்கியம்)
 - லண்டன் அம்பி 38
- ☞ முந்தையார் ஈழத்தவரே
 - ஞா. பாலச்சந்திரன் 10
- ☞ சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
 - கே. பொன்னுத்துரை 53
- ☞ வாசகர் பேசுகிறார் 56

தமிழ் இலக்கிய உலகின் ஒரு சகாப்தம் நிறைவுபெற்றது

தனது எழுத்துக்களால் அரைநூற்றாண்டுக்கும் மேலாக தமிழ் மக்களை ஈர்த்துக் கொண்டிருந்த எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் 08-04-2015 அன்று தனது 81ஆவது வயதில் காலமானார் என்ற செய்தி தமிழ் இலக்கிய உலகைப் பெரும் சோகத்தில் ஆழ்த்தியது.

சமூக விமர்சனத்துடன் கூடிய தனது செறிவான எழுத்துக்களால் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் ஆணிவேர்வரை அசைத்த ஆற்றலின் பிரவாகம்தான் ஜெயகாந்தனின் எழுத்துக்கள்.

தனது எழுத்துக்கள் மூலம் தமிழ் மக்களின் மனங்களைப் பண்படுத்தும் ஆசானாக விளங்கிய அவர் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் பிதாமகராகவும் விளங்கினார்.

மஹாகவி பாரதி தனது பாட்டுத் திறத்தாலே தமிழ்ச் சமுதாயத்தைச் சிந்திக்கவும் சீர்திருத்தவும் முயன்றான். அதனையே ஜெயகாந்தனும் தனது எழுத்துக்களிலே செய்து காட்டினான். பாரதியின் கவிதைகள் பல கவிஞர்களுக்கு ஆதர்சமாக விளங்கின. அதனைப் போலவே ஜெயகாந்தன் எழுத்துக்களும் பல படைப்பாளிகளுக்கு ஆதர்சமாக விளங்கின.

1934 ஏப்ரல் 24 ஆம் திகதி பிறந்த ஜெயகாந்தன் தனது இளமைக் காலத்தில் பாரதியியின் படைப்புக்கள் மீதும் இடதுசாரிச் சிந்தனைகள் மீதும் அதிக ஆர்வம் கொண்டிருந்தார்.

தனது பள்ளிப்படிப்பைச் சிறுவயதிலேயே உதறித் தள்ளிவிட்டு 14 வயதில் சென்னை வந்த ஜெயகாந்தன் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அலுவலகத்தில் சிறிய வேலைகளைச் செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டார். இக்காலத்திலேதான் மூத்த எழுத்தாளரும் இடதுசாரிச் சிந்தனையாளருமான ப. ஜீவானந்தத்தின் தொடர்பு அவருக்கு ஏற்பட்டது. அவரது ஆலோசனையின் பேரிலேயே ஜெயகாந்தன் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தார்.

1950 இல் எழுதத் தொடங்கிய ஜெயகாந்தனின் ஆரம்ப எழுத்துக்கள் இடதுசாரிச் சிந்தனைகளிலே அமைந்தன. ஆனால், பின்னாளில் அவர் இடதுசாரிக் கொள்கைகளிலிருந்து முரண்பட்டார். 3-2-62ல் அவர் எழுதிய 'கருங்காலி' என்ற சிறுகதை அவருக்குக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலிருந்த அதிருப்தியை வெளிக்காட்டியது.

60களில் அவர் எழுதிய ஆனந்தவிகடன் முத்திரைக் கதைகள் அவரைப் புகழின் உச்சிக்கே எடுத்துச் சென்றன. அவர் எழுதிய 'அக்கினிப் பிரவேசம்' என்ற சிறுகதை எக்காலத்திலும் பேசப்படும் சிறுகதையாக அமைந்தது.

தனது வாழ்நாளில் ஜெயகாந்தன் 145 சிறுகதைகளையும் 41 நாவல்களையும் எழுதியுள்ளார். 'சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள்', 'ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள்', 'உன்னைப் போல் ஒருவன்', 'ஊருக்கு நூறுபேர்' போன்ற படைப்புகள் அவரது உச்சமான படைப்புகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

தமிழ்த் திரையுலகில் இவர் எழுதிய 'சிலநேரங்களில் சிலமனிதர்கள்', 'ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள்', 'ஊருக்கு நூறு பேர்', 'உன்னைப்போல் ஒருவன்', 'யாருக்காக அழுதான்', மற்றும் 'புதுச்செருப்பு' ஆகிய படைப்புகள் திரைப்படங்களாகத் தயாரிக்கப்பட்டன. இவற்றுள் 'உன்னைப்போல் ஒருவன்' சிறந்த மாநில மொழித்திரைப்படத்திற்கான விருதைப்பெற்றது.

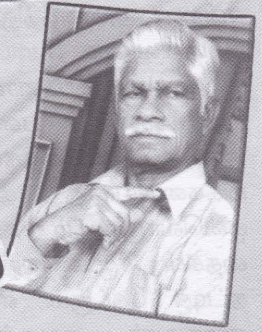
1972இல் சாகித்ய அகாடமி விருது, 2002இல் இந்தியாவில் இலக்கியத்துக்கான உயர் விருதான ஞானப்பீட்பரிசு, 2009இல் இலக்கியத்துக்கான பத்மபூஷன் விருது, 2011இல் ரஷ்ய விருது ஆகிய உயர் விருதுகளைப் பெற்றவர் ஜெயகாந்தன்.

ஜெயகாந்தன் தமிழ் இலக்கிய உலகின் ஒரு சகாப்தம் அந்தச் சகாப்தம் நிறைவு பெற்றுவிட்டது.

அலைவாதி

கலைவாதி கலீல்

ஒரு பன்முகப் பார்வை

மன்னாரைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட கலைவாதி கலீல், எனது நல்ல இலக்கிய நண்பர். ஏனோ தெரியாது அவர் மீது நான் கொண்ட நட்பும் மதிப்பும் அளவிட முடியாத அளவுக்கு உயர்ந்துதான் காணப்படுகின்றது. அதற்குக் காரணம் அவரது பத்துறைசார் கலை இலக்கிய ஆற்றலும் ஆளுமையும் அவர் பழகும் விதமுமேயாகும்.

சுமார் 25 வருடங்களுக்கு முன் தூர திஷ்டவசமாக (அது எனக்கு அதிஷ்டம்) தனது சொந்த ஊரான மன்னாரிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து பாணந்துறைக்கு வந்தார். ஒருநாள் என்னைச் சந்தித்தார். அதற்குக் காரணம் நானும் அவரும் சுமார் நாற்பத்தெட்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் வெளியான “இன்லான்” என்ற புரட்சிகர வார ஏட்டில் ஒன்றாக எழுதி வந்தோம். அந்த நட்பை மீண்டும் நாடியே என்னைத் தேடி வந்தார். அந்த வேளையில் நான் இலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபடுவதைக் கைவிட்டிருந்தேன். குசலம் விசாரித்த பின் “மீண்டும் நீங்கள் எழுதலாமே” என்றார். அந்த அன்புக் கட்டளையைத் தட்டிக்கழிக்க இயலாமல் எழுத ஆரம்பித்தேன். நான் வழமையாகச் சிறுகதைகள் மட்டுமே எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். கவிதைகளையும் யாக்க ஆரம்பித்தேன். எனது ஆக்கங்கள் ஞானம், நவமணி, விடிவெள்ளி போன்ற சஞ்சிகை, பத்திரிகைகளில் வெளிவர ஆரம்பித்தன. இரண்டு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் வெளியிட்டேன். இவற்றுக்கெல்லாம் பாதை வகுத்துக் கொடுத்தவர்தான் கலைவாதி

கலீல். அதனால்தான் என்னை மீண்டும் எழுதத் தூண்டியவர் கலைவாதி என்று நான் அடிக்கடி கூறி வருவதுண்டு.

உண்மையைக் கூறுவதெனில் கலைவாதி கலீல் போன்ற பத்துறை ஆற்றல் மிக்க ஓர் அபூர்வக் கலைஞரை நான் கண்டதே இல்லை. “கலைவாதிக்கு என்ன தெரியும்” என்று கேட்பதை விட “என்ன தெரியாது?” என்று கேட்கலாம். அந்த அளவுக்கு கலை இலக்கியத்துறையின் மூலை முடுக்குகளுக்குள்ளும் புகுந்து விளையாடுவார். இது நாடறிந்த உண்மை. அதனால்தான் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அரசாங்கத்தினால் அவருக்கு “தாஜல் உலூம்” (பல்கலை வேந்தன்) என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டதோ என்னவோ....

கலைவாதியின் குடும்பமே ஒரு கலைக்குடும்பம்தான். அவரது தந்தை புலவர் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். சகோதரர்களான மகா வித்துவான் எம்.ஏ. றஹ்மான், கேமரா மேதை எம்.ஏ. கபூர், எழுத்தாளர் மக்கள் காதர், நாடகக் கலைஞர் அப்துல் வஹாப், இவர்களெல்லாம் இந்த நாட்டின் புகழ்பெற்ற கலை இலக்கியவாதிகளாவர். கலைவாதியின் பிள்ளைகளும் இலக்கிய ஆர்வலர்கள்தான்.

• கலைவாதி கைவைத்த கலை இலக்கியப் பிரிவுகள் அனைத்திலும் வெற்றி கண்டுள்ளார் என்றே கூறவேண்டும். சிறுகதை, கவிதை, நாவல், ஆய்வு, விமர்சனம், நாடகம், மெல்லிசைப் பாடல், விவாதம், மேடைப்பேச்சு, வானொலிக்கலை

கலாய்வுணம் பாணந்துறை எம்.பி.எம். நல்வான்

என்று அனைத்திலுமே பங்கு கொண்டு வெற்றிவாகை சூடிய வீரராகவே மிளிர்கிறார். கலைவாதியினால் அற்புதமான சிறு கதைகளைப் படைத்தளிக்க முடிகிறது. அவரது கவிதைகள் வீச்சும் வீரியமும் மிக்கவையாகத் திகழ்வதைப் படிக்கின்ற ஒவ்வொருவரும் உணர்வர். அவரது கவிதைகள் சமூக அநீதிகளைத் துணிச்சலுடன் தட்டிக் கேட்கும். எரிகின்ற பிரச்சினைகளை எழுதுவார். எவருக்கும் அஞ்ச மாட்டார். கலைவாதியினுடைய சிறுகதைகளும் அத்தகையதே. துணிச்சல் மிகு ஒரு பத்திரிகையாளர் அபூதாலிப் அப்துல் லத்தீபின் “இன்ஸான்” பண்ணையில் வளர்ந்ததால் சமூகத் தாக்கம் மிக்க சிறுகதைகளை அவரால் துணிச்சலுடன் படைக்க முடிந்தது. முஸ்லிம் பெரிய மனிதர்களின் குள்ள நரித்தனங்கள் கலைவாதியின் கூர் முனையில் பகிரங்கமாகும்.

கலைவாதி எழுதிய “ரிஸானா” என்ற சிறுகதை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு வாஷிங்டனிலிருந்து வெளிவரும் ‘Words without borders’ என்ற இலக்கியத்திற்கான சர்வதேச இணையத்தளத்தில் இடம் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஒரு வெள்ளி ரூபாய் என்ற இவரது சிறுகதைத் தொகுதி சாஹித்ய விருதும் பெற்றிருக்கிறது.

கலைவாதியின் குரல் கம்பீரமானது, கவர்ச்சியானது. கட்டுக்கோப்பானது. அதனால் தான் வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் அவரால் நன்கு பிரகாசிக்க முடிகிறது. இவ்வளவு வயதுக்குப் பிறகும் இன்றும் கூட வானொலித் தொடர் நிகழ்ச்சியொன்றை நடாத்தி வருகிறார். அந்த நிகழ்ச்சியின் பெயர் “கதை கேள்”. பத்திரிகைகளில் ஓயாமல் எழுதியும் வருகிறார்.

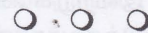
கலைவாதி கல்லீர் சுவாரஸ்யமான ஒரு மேடைப்பேச்சாளர். மணிக்கணக்காகப் பேசினாலும் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கலாம். கருத்தியல்வயமான அவரது உரைகளில் சதா நகைச்சுவை இழையோடிக் கொண்டேயிருக்கும். அவரது கவியரங்கப் பங்களிப்பும் அத்தகையதே. ஒரு முறையாவது சோடை போனது கிடையாது. இவர் ஒரு சிறந்த ஓவியர் என்பது பலர் அறியாத ஒன்று. கலைவாதியை ஓர் இலக்கியவாதியாகவே பலரும் உருவகித்துள்ளனர். ஓவியப்பாட விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய இவர்

நூற்றுக்கணக்கான நூல்களுக்கு முகப் போவியங்கள் வரைந்துள்ளார். கலைவாதியின் ஒவ்வொரு துறைகளைப் பற்றியும் தனிக்கட்டுரைகள் வடிக்க முடியும். ஆனால் அது இங்கு சாத்தியமில்லை. இவரது கல்விப்பணி பற்றியும் விரிவாகக் கூறி வைக்கலாம். ஓவிய ஆசிரியராக, தமிழ்மொழிப்பாட விரிவுரையாளராக, ஆசிரியர் கலாசாலை விரிவுரையாளராக, உப அதிபராக, தேசிய கல்வியியல் கல்லூரி உபபீடாதிபதியாகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றும் இன்றும் கல்விப் பணியும் கலைப்பணியும் ஆற்றி வருகிறார்.

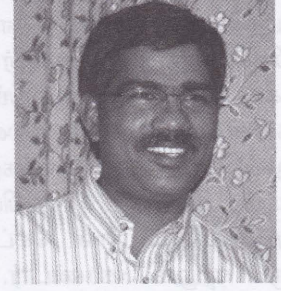
கலைவாதி இதுவரை தனக்குச் சொந்தமான எட்டு நூல்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். பிறரது பல நூல்களையும் வெளியிட்டிருக்கிறார். முஸ்லிம் சமய விவகார இராஜாங்க அமைச்சின் சமார் இருபது நூல்களுக்கு “எடிட்டராக” இருந்திருக்கிறார். மக்கள், கலைக்கடல், குயிலோசை, போன்ற பழைய சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியிருக்கிறார். இன்றும் கூட நவமணி ஆசிரியர் பீடத்தில் பணியாற்றி வருகிறார். ஓய்வு ஒழிச்சல் இன்றி எழுதிக் குவித்துக் கொண்டும் வானொலியில் பங்கு பற்றிக்கொண்டும், மேடைகளில் பேசிக் கொண்டும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் இந்த எழுபத்திரண்டு வயதான “இளைஞரைப்” பார்க்கும் போது உண்மையில் நான் ஆச்சரியப்படுவதுண்டு. எவ்வளவு தூரத்தில் கலை இலக்கிய விழாக்கள் நடைபெற்றாலும் அங்கெல்லாம் பஸ்ஸேறிச் சென்று விடுவார்.

பல பட்டங்களின் சொந்தக்காரர் கலைவாதி. ஆனால், “கலைவாதி” என்ற பட்டத்தை மட்டுமே பயன்படுத்துவார். வடக்கு மாகாணமும் கிழக்கும் இணைந்திருந்த காலத்தில் கலைவாதிக்கு ஆளுநர் விருது வழங்கப்பட்டது. வடக்கு கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் விருது பெற்ற வட மாகாணத்தைச் சேர்ந்த ஒரேயொரு முஸ்லிம் இவர் மட்டுமே என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கலைவாதி கல்லுடைய ஒவ்வொரு கலை, இலக்கியச் செயற்பாடுகளும் ஆய்வுக்குப்படுத்தப்பட வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகும்.

அமரர் செம்பியன் செல்வன்
 ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப்
 போட்டி 2014 இல்
 இரண்டாம் பரிசு பெற்ற
 சிறுகதை

ஆவூரான்

“இஞ்சருங்கோ.....இஞ்சருங்கோ”
 கமலினி என்னத்தையோ கண்டவள் போல
 காலையிலேயே என்னை எழுப்புறாள்.

“சனிக்கிழமை தானே, என்னைக் கொஞ்சம்
 தூங்க விடலாம் தானே” சொல்லிக்கொண்டு
 எழும்பிக் கட்டிலில் இருந்தபடியே கலை
 வளன் சிசு நாகேந்திரம் ஐயா சொல்லித் தந்த
 சில உடற்பயிற்சிகளைச் செய்யிறான்.

“இஞ்சருங்கோ கேட்குதே பாட்டு
 இன்பத்தமிழ் ஒலியப்பா” “இன்பத்தமிழ்
 ஒலியோ....!” ஆச்சரியத்தோடு கட்டிலைவிட்டு
 இறங்கி குசினிக்க போகிறான். பாலசிங்கம்
 பிரபாகரனின் கணீர் என்ற குரல் கேட்கிறது.
 என்ர மனைவி தன்ர iPad இல காட்டுறாள்.

“இன்பத்தமிழ் ஒலி இணையத்
 தளத்துக்குள்ளால் வருகுது அல்லே”

“பாலசிங்கம் பிரபாகரனின் இன்பத்தமிழ்
 ஒலி ரேடியோ மெல்போனில் ஒலிக்காமல்
 நின்று 4 வருடமாப் போச்சுது... அதனாலதான்
 எத்தனையோ வயோதிபர்கள் அந்த இரண்டு
 வருடத்தில் கூடிய விரைவாக இறைவனடி
 போகிறார்கள்” என்று சுந்தா தன்ர மாமனின்
 மரணச்சடங்கில் பேசியது எனக்கு நினைவு
 வர நானும் ஏதோ புதுத்தென்பு வந்தவன்

மாதிரி முகம் கைகால் கழுவி வெளியேவர
 கமலினியும் எனக்குத் தேநீர் கொண்டு வந்து
 தந்தாள்.

தேநீர்க் கோப்பையுடன் வெளியே முற்றத்
 துக்கு வருகிறேன். எதிர் வீட்டு முற்றத்தில் வீடு
 விற்பனைக்கு ("for sale") என்ற விளம்பரம்
 கண்ணில் பட்டதும், தேநீர்க் கோப்பையை
 வைத்து விட்டு எதிர் வீட்டுக் காரருடன் பேசப்
 போனேன். மகனும் கூட வந்தான்.

எதிர் வீட்டுக்காரர் பொன்னியா நாட்டைச்
 சேர்ந்தவர். அவரும் சொந்த நாட்டில்
 ஏற்பட்ட உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாக
 சொந்தமாக நடாத்திக் கொண்டிருந்த நெசவு
 ஆலையையும் இழந்து சொந்தச் சகோதரனை
 இராணுவம் அவர் கண்முன்னாலேயே சுட்டுக்
 கொன்ற கொடூரத்துடன் தான் இங்கு வந்து
 வாழ்கின்றார்.

எங்கள் வளவில் புல் வளர்ந்திருந்தால்
 வெட்டுவது, நாங்கள் இல்லாதபோது யாரும்
 தேடிவந்தால் கவனிப்பது என்று எமக்கு
 மிகவும் உதவியாக இருந்தவர் திடீரென்று
 வீட்டை விற்கப் போட்டிருப்பது எனக்கு மிகவும்
 மனக்கவலையைத் தந்தது. அவர் வீட்டிற்குப்
 போய் கதவைத் தட்டினேன் “என்ன மத்தியூ
 வீடு விற்கப் போட்டிருக்கிறீர்கள்?”

“என்ன செய்வது மதி, மனைவி என்னோடு கோவித்துக் கொண்டு வீட்டைவிட்டுப் போய் தாய் வீட்டில் இருந்துகொண்டு விவாகரத்துக் கேட்கிறாள்.” என்றார் ஆங்கிலத்தில். நான் ஏக்கத்தோடு “விவாகரத்தா.....” என்றேன்.

அது என் மகளின் காதில் விழ அவள் விவாகரத்து என்றால் என்னப்பா என்று கேள்வி கேட்டாள்.

“மத்தியூ நீங்கள் எனக்கு நிறைய உதவிகள் செய்து இருக்கிறீர்கள். இருந்தாலும் எனக்காக, இந்த வீட்டை நீங்க விற்றீறிபோது உங்களை மாதிரி ஒரு நல்ல குடும்பத்துக்கு வில்லுங்கோ அது எங்களுக்கு, நீங்கள் செய்யும் பெரிய உதவியாக இருக்கும்” என்று அவரிடம் நான் கேட்டதற்கு இணங்க அவரும் ஏற்றுக் கொண்டார்.

திங்கட்கிழமை காலையில் வேலை யால் வரும்போது வீடு sold என்ற விளம்பரப் பலகையைப் பார்த்தேன்.

இரவுச் சாப்பாட்டைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த போது எதிர் வீட்டுக்கு யாரோ வந்து திருத்த வேலைகளைச் செய்வதற்கு இறங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். இரவிரவாக அந்த வீட்டில் துப்பரவாக்கும் வேலைகளை நிறையப்பேர் செய்து கொண்டிருந்தார்கள்.

மறுநாள் காலையில் பெரிய பெரிய வாகனங்களில் சாமான்கள் வந்து இறங்கிக் கொண்டிருக்க நான் வெளியில் பார்த்தேன். “எதிர் வீட்டில் இருந்து வரும் மொழியையும் ஆட்களையும் பார்த்தால் சிங்களவர்கள் போல இருக்கு என்றாள்” என் மனைவி சோகமாக. நாம் சொல்லிமுடிக்க, எதிர் வீட்டில் இருந்து ஒரு பெண்மணி வந்தாள். அவளோடு 13 வயதிலும், 11 வயதிலும், 7 வயதிலுமான மூன்று பெண் பிள்ளைகளும் வந்தார்கள். நான் சிறியாணி பாலித் இது என் பிள்ளைகள் நாங்கள் எதிர் வீட்டில் குடிவந்திருக்கிறோம். இன்று நல்ல நாள் என்றபடியால் வீட்டுக்கு வரவேணுமாம். அதால் வந்திட்டம். எங்களுக்கு 4 மணி நேரத்துக்கு உங்கட வீட்டிலிருந்து மின்சாரம் தரமுடியுமா? இந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரர் உங்களைப் பற்றிச் சொல்லியும் இருக்கிறார்.

“வேற நாட்டுக்காரர் இந்த வீட்டை வாங்குவதற்குகாக 5 ஆயிரம் வெள்ளிகள் கூடுதலாகத் தாரம் என்று சொன்னபோதும்

உங்களுக்காகத்தான் இந்த வீட்டை எங்களுக்கு தர முன்வந்தவர், மத்தியூ” என்று சொல்லிக் கொண்டு அதுக்கும் நன்றி சொன்னாள்.

என் மனைவி கமலினி என் முகத்தைப் பார்க்க, நான் தலை அசைக்க, மகன் வயரின் ஒரு பக்கத்தைக் கொண்டுபோய் மின் இணைப்பைத் தொடுத்தான். அவர்கள் வீட்டில் ஏதோ ஒரு மெஷின் இயங்கும் சத்தம் கேட்டது.

மதியம் 12.30 மணியளவில் சிறியாணி பாலித்த கையில் நிறைய உணவுப் பண்டங்களுடன் வந்து, “இது பால் சோறு, வீட்டுக்குப் புதிதாய் வந்தால் செய்வோம். நீங்களும் செய்வீர்கள் தானே” எனச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே எங்கள் பிள்ளைகளை அவர்கள் வீட்டுக்கு வரும்படி கேட்க எமது அனுமதிக்குக் காத்திராமல் அவர்கள் அந்தப் பிள்ளைகளோடு ஓடிவிட்டார்கள்.

என் மகன் ஆதவனும் ஆரணியும் தாங்கள் வளர்க்கும் பூனைக் குட்டியைக் கொண்டு போனவர்கள், திரும்பி வந்து அதனைக் கொண்டுவந்து விட்டுவிட்டு மீண்டும் அங்கே ஓடினார்கள். ஓடும்போது “அங்க ஒரு பெரிய அல்சேஷன் நாய் இருக்கப்பா” என்று சொல்லிக் கொண்டு ஓடினாள் ஆரணி.

மத்தியூ நான் கேட்டதற்கு இணங்கித்தான் சிங்கள ஆட்களுக்கு வீட்டைக் கொடுத்தான். அவனுடைய நல்ல மனதையும் மனைவி கமலினி பாராட்டினாலும் எதிர் வீட்டுக்காரர் சிங்களம் என்பதும் அவர் வந்ததும் வராததுமாக எமது வீட்டில் வந்து எமது பிள்ளைகளோடு அவர்களின் பிள்ளைகளும் அன்னியோன்யமாகப் பழகுவதும் எனக்கும், மனைவிக்கும் என்னவோ போலிருந்தது.

சனிக்கிழமை காலையில் அவர்களின் வீட்டில் ஆண்களும், பெண்களுமாக நிறைந் திருந்தார்கள். வீடு வேண்டியதற்காக உறவினர்கள் நண்பர்களுக்கு (B B Q), விருந்தும் நடந்தது. அன்று நல்ல வெயில் பொழுதாகவும் இருந்தது.

சிறியாணியும், பாலித்தவும் வந்து வலுக் கட்டாயமாக என்னையும் மனைவியையும் வரும் படி அழைக்க நான் குளித்துவிட்டு வருவதாகப் பொய் சொல்லிக் கொண்டு குளியல் அறைக்குள் போகிறேன். குளியல் அறையில் உள்ள கண்ணாடியில் என்னைப் பார்க்கிறேன்.

முள்ளிவாய்க்காலின் கொடூரங்கள் கண் முன்னால், கண்ணாடியில் ஓடுகிறது. கண்ணாடியில் முகத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை. தண்ணீரைத் திறந்து குளிக்கின்றேன்.

சிங்கள மக்களிலும் மனிதாபிமானம் உள்ளவர்களும் இருக்கிறார்கள்தானே. தமிழரின் போராட்டத்துடன் இணைந்திருந்தவர்கள் கூட எத்தனையோ பேர் சிங்களப் பெண்களைத் திருமணம் செய்து கொண்டு இங்கு சந்தோசமாக வாழ்கிறார்கள்தானே.

வெளிக்கீட்டுக் கொண்டு எதிர்வீட்டுக்குப் போகிறேன். என் மனைவியும் சிறியாணியும் ஆங்கிலத்தில் கதைக்கிறார்கள். எனது பிள்ளைகளும் அவர்களின் பிள்ளைகளுடன் சந்தோசமாக விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஒரு கோழிக் காலைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு ஏதோ சாட்டுச் சொல்லி விட்டுக் காரை எடுத்துக் கொண்டு வெளியில் போகிறேன்.

மாலையில் வீடு வந்தபோது வீட்டின் முன்பகுதியில் நிறைய மாற்றம் செய்யப் பட்டிருந்தது. கதிரைகள் மாற்றி அடுக்கியும், பல படங்கள் இடம் மாறியும், விடுதலை சம்பந்தமான பிரசுரங்கள், கிட்டு மாமாவின் படம் எல்லாம் எடுத்து எனது புத்தக அறையில் ஒரு மூலையில் அடுக்கப் படும் இருந்தன.

சாயிபாபாவின் பெரிய படத்தை முன்னால் மாட்டி மாலையும் போட்டிருந்தாள் மனைவி.

எதிர் வீட்டுப் பிள்ளைகளும் எனது பிள்ளைகளும் தொலைக் காட்சி பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

என் மனைவி என்னைப் பார்க்க கிறாள், நான் உள்ளே போகிறேன்.

“நாளைக்கு நீங்களும் கொஞ்சம் நேரத்தோட வேலையால வாங்கோ... சிறியாணி பாலித்த அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கு மதியம் சாப்பாடு செய்யிறன்...” என்று சொல்லிக்கொண்டு போகிறாள்.

என் மேசையில் “அல்சேஷனும் ஒரு பூனைக் குட்டியும்” என்ற சிறுகதை வாசித்த குறையில்.... புத்தகம் திறந்தபடியே இருந்தது.

நான் அப்படியே நிற்கிறேன் மனைவி கமலினி ஓடி வந்து “என்னங்க அப்படிப் பார்க்கிறீங்க எல்லாச் சிங்களவரும் கெட்டவர்கள் என்று சொல்ல முடியாதுங்க... அவர்களிலும் மனிதாபிமானமுடையவர்களும் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்ததால் தானே முள்ளிவாய்க்காலின் கோரத்தைப் படமெடுத்து

சனல் 4க்குக் கொடுத்து தமிழருக்கு நேர்ந்த கொடூரத்தை வெளி உலகுக்குக் காட்டக்கூடியதாக இருந்தது.”

என் மனைவியின் பேச்சைக் கேட்டு நான் அப்படியே உறைந்து போனேன்.

முள்ளிவாய்க்கால் கோரப்படுகொலை நடந்து ஐந்து வருடங்கள் கழியும் இந்த வேளையில் எல்லோருமே மறந்து போகிறார்கள். அதை ஒரு நிகழ்வாக, சம்பவமாக, காலம் கடந்து சொல்லப்படும் கதையாக மறந்து போகிறார்கள்.

என் வீட்டிலேயே இப்படி என்றால்.....

சனிக்கிழமை காலையிலேயே என் மனைவி எழும்பி வீட்டைத் துப்பரவு செய்வதிலும், சாமான்களை அடுக்கி வைப்பதிலும், கவனமாக இருந்தாள்.

இணையத்தின் வாயிலாக ஒலிபரப்பப்படும் இன்பத்தமிழ் வானொலியின் சத்தம் மிகக் குறைவாக இருந்தது.

நான் எழுந்து குளித்து வெளியே வந்தபோது வீடு முழுவதும் பல விதமான கறிகளின் வாசனை வீட்டை நிறைத்திருந்தது. மதிய சாப்பாடு அழகான சட்டிகளில் போட்டு

நால் : தமிழர் தகவல்

ஆசிரியர்: எஸ். திருச்செல்வம்
கனடாவில் இருந்து வெளிவரும் தமிழர் தகவல் சஞ்சிகையின் 24ஆவது ஆண்டு பூர்த்தி மலர் சிறந்த தரத்தில் வெளிவந்துள்ளது. எந்தவொரு அரசாங்கத்திடமிருந்தோ நிறுவனத்திடமிருந்தோ நிதியைப் பெற்றுக் கொள்ளாமல் 24 வருடங்களாகப் புலம்பெயர் நாடொன்றில் இத்தகைய ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிடுவது சமூகப் பயனுள்ள பெரும் சாதனையாகும்.

பலதரப்பட்ட அறிவியல் கட்டுரைகள் இச்சிறப்புமலரில் அடங்கியுள்ளன. இளந்தலைமுறையினரையும் அவ்வணத்து அவர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து மலர் தயாரிக்கப்பட்ட

டிருப்பது

குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டிய சிறப்பான அம்சங்களில் ஒன்றாகும். வைத்துப்பாதுகாக்க வேண்டிய சிறந்த சஞ்சிகை.

1. துறில், ஸ்டீல் குடி வொஷ்வண்ணி
 துண்ணில் மணம் வந்தேன்!
 சிறிதொரு வொழியும் சிவ்வை,
 அடியு அணி வொழையுமே
 சூழ்மன ஜேஜு பிவ்வை,
 செவ்வெழும் டெய் கூசும்!
 எவெ வரீ விரேய்க்குய்யர்?
 தீயிரேல் உவகவிய்யு!

2. அண்ணாதித் துறில் வீரில்
 சிவ்வகவில் துறிகை கவிய்யு
 தீய்யினுமல் உவ்வெல் கதும்!
 துறியுய்க் கதும் சிவ்வை
 மண்வொழி தீயிரே ஸூழ்வவை
 மணுவறைய உய்யுமல் கெவ்வெல்
 ஜேய்யுத்தும் வீரிரே சிவ்வை
 தீய்வெவல் மணு மணு மடெல!

3. துறிகைத் துறியே உய்யுத்தும்வை
 துறியே தீய்யி, வொஷ்வண்ணி
 அடியுய்க் செவ்வ தீய்வை
 மணுவும் சீய் வறக்கை,
 க்யூயில் - கெயில் சிவ்வை
 ஜேய்யுத்தும் அடியுய்யுமல்
 தீயில் அடியுய்யுத்துய் ஜேய்யு!

4. சிறிக்கவரையு வுய்யுய்க் வொஷ்வண்ணி
 சிறியர் வந்த துறியே
 குறக்கெழும் ஜேயு துறியே
 குறியே துறியே துறியே
 சூக்கிக்கெய்யு யேய்யு
 துறியே கெய் வறக்கவொய்
 உறக்கவெத் தீய் வுய்யு
 உய்யுயே சிவ்வை - எவ்வ!

நாசம்!

- தாமரைத் தீவான்

மேசையில் வைத்துக் கொண்டிருந்தாள் மனைவி கமலினி.

சிறிது நேரத்தில் கதவு தட்டிக் கேட்டதும் மனைவி ஓடிப்போய் கதவை திறந்தாள்.

சிறியாணியும் பாலித்தவும் பிள்ளைகளும் உள்ளே வர எனது பிள்ளைகள் ஓடி வந்து அவர்களையும் அழைத்துக் கொண்டு தங்கள் அறைக்குச் சென்றனர்.

பாலித்த வரும் போதே கையில் ஒரு போத்தல் கொண்டு வந்தார். நாம் இருவரும் வீட்டின் பின்பகுதியில் உள்ள அறையில் இருந்து பேசுவதற்காகப் போகும்போது நான் என் மனைவியைப் பார்த்தேன். அவள் தலையை அசைத்தாள். இரண்டு கிளாசுகளையும் ஐஸ் போட்ட பாத்திரத்தையும் மேசையில் வைத்துவிட்டுப் போனாள்.

நானும் பாலித்தவும் கொஞ்சமாக ஊற்றி கையில் எடுத்துக் கொண்டு பல விடையங்களை பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது சாப்பாடு தயார் என்று என் மனைவி வந்து சொன்னாள்.

நானும் பாலித்தவும் சாப்பிட குசினிக்குள் போக என் மனைவியும், சிறியாணியும் சிரித்துக் கதைத்துக் கொண்டு சந்தோசமாக இருந்தார்கள். அப்போது தான் எதேச்சையாகப் பார்த்தேன். பாலித் வீட்டுப் பெரிய அல்சேஷன் நாயின் கழுத்துக்குள் எங்கள் வீட்டுப் பூனைக் குட்டி தலைவைத்துப் படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருந்தது. பாலித்த நாயும், பூனையும் படுத்துறங்கும் காட்சியை எனக்குக் காட்டினான்.

பாலித்த கைகாட்டும் திசையில் சிறியாணியும், என் மனைவி கமலினியும் பார்க்கிறார்கள்.

அப்போது இந்தக்காட்சியுடன் என் பிள்ளைகளையும், அவர்கள் பிள்ளைகளையும் என் மனைவி எனக்குக் காட்டு கிறாள் இதைக் கவனித்த சிறியாணி

இப்படி நாம் ஏன் இலங்கையிலும் சந்தோசமாக வாழமுடியாது சேர்ந்து வாழும் காலம் இனியும் வராதா...?

சிறியாணியின் கேள்விக்கு யாருமே பதில் சொல்லவில்லை

சாப்பாட்டைக் கோப்பையில் போட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது என் மனதில் ஏதோதோ எண்ணங்கள் ஓடிக் கொண்டிருந்தன.

“இஞ்சருங்கோ..... இஞ்சருங்கோ சாப்பிடுங்கோவன்”

○ ○ ○

கடுப்புத்தான் அவனுக்கினு
 கடுங்கோபம் கலந்ததாலோ
 கறுத்த மூகம் சிவக்கப் பார்க்கும்
 கண்களிரண்டும் கொப்பளிக்கும்
 இருப்பதும் எழும்புவதும்
 இல்லாத அவைச்சலிலை
 அகராதியில் இல்லாத அரும்பதங்கள்
 வந்து வீழும்
 சிரிப்புத்தான் எனக்கு வர
 சீறிவிட்டான் என்னைப் பார்த்து
 அப்போதும் நான்சிரித்தேன்

உனக்கும் ஒருநாள் வரும்
 ஒப்பாரி வைப்பாயப்போ
 மாலை இவலைவிட்டு
 வரும்வழியில் பூங்காவொன்று
 வண்பணவண்பணப் பூக்கள் பூக்கும்
 வடிவான இதாட்டமது
 வண்பணத்துப் பூச்சிகளும்
 வடிவான கன்னியரும்
 வந்தற்கு குமியுமிடம்
 கண்களைக் களிப்பாட்ட
 காத்திருந்த போதொருவன்
 கறுப்பன் என்று கூறி
 காறித் உமிழ்ந்து விட்டான்
 அந்தக் கடுப்புத்தான்
 ஆளுக்கு வந்ததின்னு

சிரித்து விட்டு நான்சொன்னேன்
 சீறாதே எனது நண்பா.
 கொம்மா பெண்பார்த்து
 அனுப்பி வைத்த கடிதமொன்று
 அப்போதும் நினைவினென்று
 தம்பி பெண்பார்த்தேன்
 தங்கமான குணவதியாம்
 சாரந்திருப்போர் இதைச்சொன்னார்
 படமொன்று அனுப்பியுள்ளேன்
 பார்த்துவிட்டு முடிவுசொல்லேன்
 கோதை கொஞ்சம் கறுப்புத்தான்
 கொக்காவின் சாயலிலை
 அன்றும் கொதிப்பெறி ஆத்திரத்தில்
 எனென்பார்த்து
 உந்தக்கறுப்பிக்கோ
 இத்தனை நான் காத்திருந்தேன்
 என்று கூறி வைதவன் நீ
 இன்று கொதிப்பதிலை
 என்னதான் நியாய முண்டு.

பேஷம்

**வொன்.பத்திசுபாணி
 (பேர்மணி)**

நூலகங்களுக்கு ஈழத்தப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் அன்பளிப்பு
 இலங்கையில் உள்ள தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 30 நூலகங்களுக்கு ஒவ்வொன்றும் ரூபா 1800/- பெறுமதயான ஈழத்தப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழை அன்பளிப்பாக வழங்க புலம்பெயர்ந்து வாழும் அன்பர் ஒருவர் முன்வந்துள்ளார். மாநகரசபை நூலகங்கள், பல்கலைக்கழக நூலகங்கள், தேசிய கல்வியறிவு கல்லூரி நூலகங்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும். இத்திட்டம் 2005 மே மாதம் 31ஆம் திகதிவரை மட்டுமே நடைமுறையில் இருக்கும். இந்தச் சிறப்பிதழைத் தமது நூலகங்களுக்குப் பெற விரும்பும் நூலகங்கள் ஞானம் காரியாலத்தடன் எழுத்து மூலமாகத் தொடர்பு கொள்ளவும்.

- ஆசிரியர்

முந்தையோர் ஈழத்தவரே

தற்காலத்தில் இணையம் பயன்படுத்துபவர்கள் 'விக்கிபீடியா'வை ஒரு நாளுக்கு ஒருமுறையாவது பயன்படுத்துகின்றார்கள். இணையக் கலைக்களஞ்சியமான விக்கிபீடியா திட்டம் ஜனவரி 21ஆம் திகதி 2001ஆம் ஆண்டு இணையத்தில் தொடங்கப்பெற்றது.

இதற்கு நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழில் கலைக்களஞ்சிய முயற்சிகள் ஆரம்பித்துவிட்டன.

தமிழில் முதலில் தோன்றிய கலைக்களஞ்சியங்கள் இலக்கியக் கலைக்களஞ்சியங்களே. அபிதானகோசம் மானிப்பாய் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்களால் தொகுக்கப்பட்டு, யாழ்ப்பாணம் நாவலர் அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டு 1902 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது.

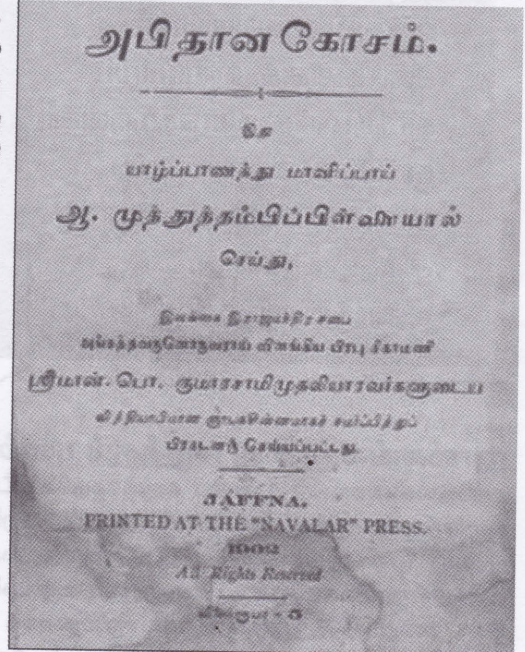
வடமொழி, தென்மொழி ஆகிய இரு மொழிகளிலும் இயற்றப்பெற்ற வேதங்கள், புராணங்கள், இதிகாசங்கள், தருமநூல்கள், இலக்கியங்களிற் காணப்பெற்ற தெய்வம், தேவர், இருடி, முனிவர், அசுரர், அரசர், புலவர், புரவலர் முதலிய விபரங்களை அகர வரிசையிலே தொகுத்து அபிதானகோசத்தில் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை வழங்கியுள்ளார். தமிழகத்தில் சிங்காரவேலு முதலியாரின் அபிதானசிந்தாமணி (1910) வெளிவரும்முன் அபிதானகோசம் வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கணிப்பொறி வசதிகளற்ற 1900களில், இரண்டாயிரம் ஆண்டுகள் பழைமைவாய்ந்த தமிழ் இலக்கியம்பற்றி கலைக்களஞ்சியம் தொகுப்பதென்பது இலகுவான காரியமன்று.

ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் ஆறுமுகம் மற்றும் சீதேவி தம்பதிக்கு ஏப்ரல் 18 ஆம் திகதி 1858ஆம் ஆண்டு மானிப்பாய் என்னும் கிராமத்தில் மகனாகப் பிறந்தார். முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் எழுதிய பல நூல்களில் இலங்கைச் சரித்திரச் சூசனம், அபிதான கோசம், ஆங்கில - ஆங்கில-தமிழ் அகராதி, யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கன.

தமிழின் முதற்
கலைக்களஞ்சியம்

தொகுத்த
ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை

தமிழில் 'வடமொழி இலக்கிய வரலாறு' தந்த கலாநிதி பிரம்மஸ்ரீ கைலாசநாதக் குருக்கள்

“தமிழில் ஸம்ஸ்கிருத வரலாற்றைப் பற்றிய நூல் வெளிவராத நிலையைக் கவனித்து இவ்வாசிரியர் இந்நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இம்முயற்சி புகழ்ச்சிக்கூரியதாகும். வேத இலக்கியத்தைப் பற்றிய இந்நூலில் நான்கு வேதங்கள், பிரம்மணங்கள், ஆரண்யகங்கள், உபநிஷதங்கள், சூத்திரங்கள் ஆகியவற்றைப்பற்றிய வரலாறு விவரமாகத் தரப்பட்டுள்ளது.”

- எஸ். என். ஸ்ரீ. ராமதேசிகன் (சுதேசமித்திரன். சென்னை ஏப்ரல் 7, 1963)

கலாநிதி கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்கள் எழுதிய வடமொழி இலக்கிய வரலாறு நூல்பற்றிய மதிப்புரைகளில் மேற்கண்டவாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கலாநிதி பிரம்மஸ்ரீ கைலாசநாதக் குருக்கள் (15.08.1921 - 07.08.2000) நல்லூரைப் பிறப்பிடமாகவும் வாழ்விடமாகவும் கொண்டவர். இவர் இலங்கைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமஸ்கிருத விரிவுரையாளராகவும் கடமையாற்றியவர். மேலும் யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்து நாகரீகத்துறை முதல் தலைவராகவும், இணைக் கலைப்பீடாதிபதியாகவும், இராமநாதன் நுண்கலை பீடத்தலைவராகவும் பணியாற்றியவர். யாழ் பல்கலைக்கழகம் முதன்முதலாக இவருக்குத்தான் ஷாஹான் பேராசிரியர் பதவி வழங்கியது.

வடமொழி இலக்கிய வரலாறு நூலின் 3ஆம் பதிப்பினை 2010 ஆண்டு வெளியிடும்போது கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களின் திறமை பற்றி கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகின்றனர்.

“ஈழத்தின் அரசவம்சத்து அரசகேசரியிலிருந்து பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதக் குருக்கள் வரை வடமொழிப் புலமையும் தமிழ்ப் புலமையும் இணைந்த ஈழத்து புலமை மரபிற்கு நீண்ட வரலாறு உண்டு”

- மு. நித்தியானந்தன். (3ஆம் பதிப்பு 2010, காலச்சுவடு. பதிப்புரை)

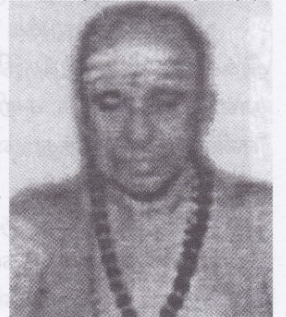
1963ஆம் ஆண்டு ராமதேசிகன் குறிப்பிட்டதுபோன்று கைலாசநாதக் குருக்களின் வடமொழி இலக்கிய வரலாறு எனும் நூல்தான் முதன்முயற்சியா? இதற்குமுன்னர் இத்தகைய முயற்சிகள் தமிழில் மேற்கொள்ளப்படவில்லையா? என்ற கேள்வியை முன்வைப்பது முக்கியமானது. இந்த கேள்விக்கு கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களே ராமதேசிகனின் கூற்றுக்கு முரணாகத் தோன்றுகின்ற கூற்றை தன்னுடைய முகவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்!

“மேனாட்டு மொழிகளில் எண்ணிறந்த வடமொழி இலக்கிய வரலாற்று நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. முன்னாளில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராயிருந்த பிரம்மஸ்ரீ பி.எஸ். சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி அவர்கள் எழுதிய வடமொழி வரலாறே முதன் முதலில் தமிழில் எழுதப்பட்ட வடமொழி வரலாற்று நூலாகும்.”

இவ்விடத்தில் சற்று நிதானித்து விடையினைத் துணியவேண்டியுள்ளது. பி.எஸ். சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி எழுதிய வடமொழி வரலாறு எனும் நூலின் கருப்பொருள் வேறு பிரம்மஸ்ரீ கைலாசநாதக் குருக்கள் எழுதிய வடமொழி இலக்கிய வரலாறு எனும் நூலின் கருப்பொருள் வேறு. கைலாசநாதக்குருக்கள் அவர்கள் வேதங்களையும், அவற்றின் வழிவந்த பிராமணங்களையும் ஆரணியகங்களையும், வேதங்களின் முடியாக அமைந்த உபநிடதங்களையும். வேதங்களைச் சார்ந்த அறங்களையும் இலக்கியக் கண்ணோட்டத்தில் கணித்து வரலாற்றைப் பதிவுசெய்துள்ளார்.

இந்நூலில் முகவுரைக்கு அடுத்து “வேத இலக்கியம்” எனும் தலையங்கம் அமைத்து வடமொழி இலக்கிய வரலாற்றை பதிவுசெய்துள்ள விதம், கைலாசநாதக் குருக்கள், தான் கூறவந்த கருப்பொருளைக் கட்டியம்சுறி நிற்கின்றது. மேலும் வேத இலக்கியம் என்னும் அத்தியாயத்தில் வேத மொழி என்பதற்கும் சமஸ்கிருத மொழி என்பதற்குமிடையிலான வேறுபாடுகளை நுனித்து விளக்கிச் செல்கிறார்.

இதனடிப்படையில் வேத காலம்தொட்டு வேத மொழி மற்றும் சமஸ்கிருத மொழிகளில் எழுந்த இலக்கியங்களின் வரலாற்றினை தமிழில் தந்த முந்தையராக கலாநிதி பிரம்மஸ்ரீ கைலாசநாதக் குருக்கள் அவர்களே கணிக்கப்பெறுகிறார்.

எதிர்ப்பலைகளில் எத்துண்ட

‘இந்தியமகள்’

வே. தில்லைநாதன்

2012ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாத இரவொன்றில் பேருந்துக்குள் வைத்துக் கெடுக்கப்பட்டுப் பந்தாடப்பட்ட இயன் மருத்துவ மாணவியான ஜோதி சிங் பற்றி அண்மையில் பி.பீ.ஸி. தொலைக்காட்சி நிறுவனம் வெளியிட்ட Indian's daughter எனும் விவரணப்படம் இந்தியாவில் பெரும் சர்ச்சையைத் தோற்றுவித்துள்ளது.

பகலில் மருத்துவ மாணவியாகவும் இரவில் போதிய வருமானமின்றித் தவித்த தனது குடும்பத்தினருக்கு ஆதரவாகத் தொலை பேசி பரிவர்த்தனை நிலையமொன்றில் உழைப்பாளியாகவும் ஒரு நாளைக்கு 20 மணித்தியாலம்வரை கடும் பணிபுரிந்த ஜோதி சிங் தனது கல்வியைப் பூர்த்திசெய்து உள்ளகப் பயிற்சியை ஆரம்பிப்பதற்கு முதல்நாள் தனது ஆண் நண்பருடன் திரைப்படம் பார்த்துவிட்டுத் திரும்புகையில் ஐந்து காமுகர்களினால் கசங்குண்டு ஓடும் பேருந்துக்கு வெளியே வீசப்பட்டதையடுத்து சிங்கப்பூர் மருத்துவமனையொன்றில் உயிர் நீத்தாள். அவளைக் காப்பாற்ற முயன்ற நண்பன் பலத்த தாக்குதலுக்கு உள்ளானான்.

தன்னைக் கெடுக்க முயன்ற காமுகர்களைத் தீர்க்கத்துடன் எதிர்த்துநின்ற அந்த இரும்பிதயம் தாயைப் பார்த்துக் கூறிய இறுதி வார்த்தைகள் “என்னை மன்னித்து விடுங்கள் அம்மா, நான் உங்களுக்கு மிகுந்த சிரமத்தைக் கொடுத்து விட்டேன்” என்பதாகும். இந்த யுவதிக்கு நேர்ந்த இன்னலைக்கண்டு இந்திய தேசம், குறிப்பாகப் பெண்கள் கொதித்தெழுந்தமை

இந்தியச் சட்டத்தில் மாற்றமேற்படுவதற்கும் காமுகர்கள் மீது மரணதண்டனை விதிக்கப் படுவதற்கும் காரணமாக அமைந்தது.

இந்தக் கொடூரசம்பவம் குறித்த விவரணப்படத்தின் தயாரிப்பாளர் பலதரப்பட்ட அறிஞர்களைச் செவ்விகண்டு பாரம்பரியத்துக்கும் நவீனத்துக்கும் இடையே சிக்கி இழுபறிப்படும் இந்தியாவின் நிலையைக் குறிப்பாகச் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளைத் தகர்த்தெறிய முனையும் இன்றைய பெண்ணுக்கும் ஆணாதிக்க மனோபாவத்துக்கு மிடையே ஏற்படும் மோதலை ஆராய்வதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

அறிஞர்களையும் எதிரிகளுக்காக ஆஜரான சட்டத்தரணிகளையும் மட்டுமன்றி மரணதண்டனையை எதிர்தோக்கியிருக்கும் கைதிகளையும் சந்தித்த தயாரிப்பாளரான லெஸ்லி உட்வின் குற்றவாளிகள் அகரர்களல்லர். அவர்கள் பெண் அடக்கு முறைக் கலாசாரத்தில் தோய்ந்த இறுகிய மனப்பாங்குகொண்ட சாதாரணர்கள் என்று கூறுகிறார். குற்றவாளிகளை நோயாகக் காணாது நோயின் அறிகுறியாகக் காண்கிறார் அவர்.

இதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணமாக விளங்குபவன் குற்றவாளிகளில் ஒருவனும் வாகன ஓட்டியுமான முக்கேஷ் சிங். அவனது எண்ணப்படி கற்பழிப்பாளரன்றி கற்பைப் பறிகொடுத்த பெண்ணே அவளது இறப்புக்கு மூலகாரணமாகிறான். தான் கற்பழிப்பில் ஈடுபடவேயில்லை என்று சாதிக்கும் அவன் கூறுகின்றான், “ஒரு கண்ணியமான பெண் இரவு

9 மணிக்குப்பின்னர் இரவு நேரத்தில் வெளியே அலைந்து திரிவதில்லை. கற்பழிப்புக்குக் காரணமாக அமைபவள் பெண்ணேதான். வீட்டைக் கவனிப்பதே ஒரு பெண்ணின் வேலையே தவிர இரவு வேளைகளில் முறையற்ற ஆடைகளை அணிந்துகொண்டு மதுபான சாலைக்கும் டிஸ்கோவுக்கும் செல்வதல்ல. 20 வீதமான பெண்கள் நல்லவர்களே. எதிர்த்துப் போராடியது அந்தப் பெண் செய்த இன்னொரு தவறு. அவள் விட்டுக் கொடுத்திருந்தால் அவர்கள் தங்கள் வேலை முடிந்ததும் அவளைப் போகவிட்டிருப்பார்கள். பையனை மட்டுமே தாக்கியிருப்பார்கள். மரண தண்டனை இன்னும் நிலைமையை மோசமாக்கும். இனி, கற்பழிப்பாளர்கள் பெண்களை உயிருடன் விடப்போவதில்லை. அவள் நடந்ததைப்பற்றி மூச்சுவிட மாட்டாள் என்று அவளைப்

தன்னைக் கெடுக்க முயன்ற காழகர்களைத் தீர்க்கத்துடன் எதிர்த்துநின்ற அந்த இரும்பிதயம் தாயைப் பாரத்துக் கூறிய இறுதி வார்த்தைகள் “என்னை மன்னித்து விடுங்கள் அம்மா. நான் உங்களுக்கு மிகுந்த சிரமத்தைக் கொடுத்து விட்டேன்” என்பதாகும். இந்த யுவதிக்கு நேர்ந்த இன்னலைக்கண்டு இந்திய தேசம், குறிப்பாகப் பெண்கள் கொதித்தெழுந்தமை இந்தியச் சட்டத்தில் மாற்றமேற்படுவதற்கும் காழகர்கள்மீது மரண தண்டனை விதிக்கப்படுவதற்கும் காரணமாக அமைந்தது.

போகவிட்டிருப்பார்கள். இனி அது நடக்காது. மரணந்தான். முக்கியமாகக் குற்றச் செயல்களில் ஊறிப் போனவர்கள் அதைத்தான் செய்வார்கள்” இத்தகைய கூற்று பெண் அடக்குமுறைக் கலாசாரத்தின் விரும்பத்தகாத வெளிப்பாடாகவே படத் தயாரிப்பாளருக்குத் தெரிகிறது.

விவரணப் படத்திற்கு எதிராக எழுந்த குரல்கள் காரணமாக அது நீதிமன்றத் தடைவிதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. உள்நாட்டமைச்சர் படத்துக்கெதிரான நடவடிக்கையில் இறங்கப் போவதாகவும் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார். இந்தியப் பொலிசார்

நீதிமன்றத்தில் தடைக்காக முன்வைத்த காரணம் முறையற்ற விதத்தில் சிறைக்கூடத்தில் பேட்டி எடுத்தமையே என்று தெரிவித்திருப்பினும் உண்மையான காரணம் வெளிநாட்டுப் படத் தயாரிப்பாளர்களின் இந்தியச் சமூகத்தின் மீதான விமர்சனமே என இங்கிலாந்திலிருந்து வெளிவரும் கார்டியன் பத்திரிகையில் பிரசுரமான கட்டுரை ஒன்று கூறுகின்றது.

படத்தை ஆதரிக்கும் குரல்களும் இந்தியாவில் எழாமலில்லை. ஜோதிசிங்கின் தந்தையார் கசப்பான உண்மைகளை வெளிக்கொணரும் அந்தப்படத்தை அனைவரும் பார்க்க வேண்டும் எனக் கூறியிருக்கிறார். சிறையில் இருந்துகொண்டே முக்கேஷ்சிங் துணிவாக இப்படியான கருத்துக்களைக் கூறுமுடியுமாயின் அவன் வெளியே உலாவினால் என்னென்ன கூறுவான் என்று கற்பனை பண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் எனவும் அவர் கூறியிருக்கிறார்.

ஜோதி பாவா ஷர்மா என்ற பெண் எழுத்தாளர் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் “ஜோதி சிங் ஒரு தீச்சுவாலையை எரிய விட்டிருக்கிறார். அதனால் ஒவ்வொருவரும் ‘இந்திய மகள்’ சொல்லும் செய்தியை விவாதத்துக்குள்ளாக்கிக் கனன்றெரியும் சுவாலையை அணையவிடாது பார்த்தாக வேண்டும்” என்று கோரியிருக்கிறார். துளிகூட இரக்கமற்ற முக்கேஷ்சிங்கிலும் மோசமாக குற்றவாளிகளுக்காக ஆஜரான சட்டத்தரணிகளே அச்சத்தை அதிகமாக விதைப்பவர்கள் என்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார். இரத்த உறவினன் அல்லாத ஒருவனுடன் ஜோதி சிங் இரவில் வெளியே சென்றது வரம்புமீறிய செயல் என்ற வாதத்தையும் அவர் கண்டனம் செய்திருக்கிறார்.

குற்ற வாளிகளின் சட்டத்தரணிகளுள் ஒருவரான ஷர்மா இந்தியா மிகச் சிறந்த கலாசாரத்தைக் கொண்டது என்றும் அங்கே ஆண் பெண் நட்புக்கு இடம் கிடையாது. பெண்கள் 7 அல்லது 8 மணிக்குப்பின்னர் கண்டவர்களிடம் வெளியே நடமாட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை என்றும் கோவிலிலே அர்ச்சிக்கடும் பூக்களைப்போன்ற பெண்கள் சாக்கடையில் விழும்போது நாற்றமடிப்பர் என்றும் அதுவும்தான் உன்னதமான

இந்தியக் கலாசாரத்தில் பெண்ணுக்கு இடமில்லை என்றும் கூறுகிறார். இன்னொரு சட்டத்தரணியான சிங் இவரது கருத்தை வழி மொழிவதோடு பெண்கள் வெளியே செல்வதானால் இரத்த உறவினர் ஒருவரது துணை அவசியம் என்பதையும் வலியுறுத்துகிறார். அதுமட்டுமன்றி வேறொரு சந்தர்ப்பத்தில் தனது மகள் திருமணத்துக்கு முன்னர் உறவு கொள்வாளாயின் பெற்றோல் ஊற்றி அவளை எரித்து விடுவேன் என்றும் அவர் கூறியிருக்கிறார்.

அவரது மகன் அவ்வாறான குற்றமிழைப்பின் அவனை அவர் வாரி அணைப்பார் போலும். இந்திய சினிமாக்களில் அரைகுறை ஆடைகளுடன் ஆடும் பெண்களைக் கோடிக்கணக்கானோர் வாய் பிளந்து இரசிக்கையில் அதுபற்றி எதுவுமே கூறாது இரவில் பெண் வீட்டை விட்டு வெளியேறுவது மட்டும் இவரது கண்ணை உறுத்துகிறது. இந்தியாவில் ஒரு பெண்பிரதமராக இருந்திருக்கிறார். விஞ்ஞானிகளாகவும் தொழில்துறை வல்லுனர்களாகவும் ஆண்களுக்கு நிகராக எத் தொழிலையும் செய்யக் கூடியவர்களாகவும் பெண்கள் திகழ இவர்போன்ற கற்றோரது இத்தகைய கருத்துக்கள் ஆணாதிக்கச் சிந்தனையின் அப்பட்டமான வெளிப்பாடு என விவரணப்படம் சுட்டிக்காட்டுவதில் என்ன தவறிருக்கிறது. பெண்களைப் பாதுகாப்பது எல்லா ஆண்களதும் கடமை என்பது சிறுவயதிலிருந்து உணர்த்தப்படுவதன் அவசியமே உண்மையில் இன்றியமையாதது. ஆகவே ஜோதி சிங் கற்பழிக்கப்படவில்லை. அவள் வரம்பு மீறியமைக்காக அவளுக்கு ஒரு பாடம் புகட்டப்பட்டிருக்கிறது என்ற அபத்தமான சிந்தனையைக் கேள்விக் குள்ளாக்கும் குறித்த விவரணப்படம் ஆய்வுக்குரியதேயன்றி அலட்சியப்படுத்தக் கூடியதன்று என்பதே எனது தனிப்பட்ட கருத்து.

குறுங்கதை

ஒளடதம்

- வேல் அமுதன்

கண்டநேரங்களில் அயல்வீட்டு முற்றத்தில் பெடியள் கேட்டுக் கேள்வி இன்றிச் சத்தம்போட்டு கிரிக்கட் விளையாடுவது வழக்கம்.

பக்கத்துக் கதவு யன்னல் வழியாகப் பந்து வீட்டுக்குள் விழுந்து சேதப்படுத்துவதையோ வீட்டுக்குள் இருந்து பட்டதாரி மாணவி கமலா அக்கறையாகப் படிப்பதையோ பெடியள் பரவாய் பண்ணுவதில்லை.

அதிகப்படியாக வீட்டாரினாலே ஆட்சேபனை தெரிவிக்கப்படுவது உதாசீனப்படுத்தப் படுகின்றது.

அன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை. மாலை. சர்வதேச கிரிக்கட் போட்டி நடைபெறுவதுபோன்று கிரிக்கட் விளையாட்டு வீட்டு முற்றத்தில் விறுவிறுப்பாக விளையாடப்பட்டது.

பற்றாக் குறைக்குக் கடையன் ஒருவன் காவலுக்கு நிறுத்தப்பட்டு இருந்தான்.

“படார்” என வீட்டினுள் விழுந்து சேதப்படத்தியது கிரிக்கட் பந்து.

அக்காடையன் மட்டுமரியாதையின்றி வீட்டுள் நுழைந்து பந்தைத் தேடினான்.

அடுத்த கணம் “டாம், டோம்” என உரக்கச் சத்தம் கேட்டது. அதைத் தொடர்ந்து கடையன் வெளிவாசலால் விழுந்தடித்துக் கதறியபடி ஒரே ஓட்டமாக ஓடித்தப்பினான். பெடியங்கள் தண்டு தடிகளுடன் மறைந்தனர்.

வீட்டு வாசலில் தடித்த முறுக்கு மீசையும், நிமிர்ந்த நெஞ்சுமாய் நின்றுருந்தார் கமலாவின் தாய்மாமன் சண்டோ சண்முகம்!

தேவகாந்தன்
(கனடா)

ஒரு நுண்கிரகம்போல தன்னிலை கெடாச் சுழற்சியில் தன்னைச் சுற்றிச்சுற்றி வந்து கொண்டிருந்த அந்த ஒற்றை உயிர் அவன் பார்வையிலிருந்தும், உணர்கையிலிருந்தும் நீண்டநேரமாக மறைந்திருந்தது. அதனுடைய இன்மையை நிச்சயமாக அவன் உணர்ந்திருந்தான். ஆனாலும் அது எப்படிச் சாத்தியமாயிற்று என்பது தெரியாத புதிர் அந்த நிஜத்தை முற்றாக அங்கீகரிக்க முடியாமல் அவனைச் செய்து கொண்டிருந்தது.

கடந்த பல நாள்களின் இரவுகளை, பகல்களையும்தான், ஒரு பயங்கரத்தில் நிறைத்திருந்த அந்த ஜீவராசி, எத்தனையோ அவன் கொலை முயற்சிகளிலும் தப்பிப் பிழைத்தது மட்டுமல்ல, “எங்கு போனாலும் உன்னை விடமாட்டேன்” என்பதுபோல் தேசம்விட்டு தேசம் வந்துகூட அவனைத் தொல்லைப்படுத்திக்கொண்டிருந்தது. கடித்துக் குதறிக்கொண்டிருந்தது.

சொல்லப்போனால் இழுத்து மூடிக் கொண்டு பெரிய நிம்மதியோடு இப்போது அவன் தூங்கியபடி இருந்திருக்கலாம். கடந்த ஒரு மாதத்துக்கும் சற்று மேலாக அவனது தூக்கத்தில் விழுந்திருந்த விரிசல்களை நிரப்பக் கிடைத்திருக்கிற நல்ல தருணம் இது.

ஆனால் நள்ளிரவு கடந்த அந்தநேரத்தில், அந்த மெல்லிய ஒளித்தெறிப்பு நீண்டநேரப் பரிச்சயத்தில் போதுமான வெளிச்சமாகி புத்த

கங்களும், மேசையும், மேசைமேலிருந்த கணினியும், பக்கத்துச் சவரிலிருந்த நயாகரா நீர்வீழ்ச்சிப் படமும், ஜன்னலும் என்று எல்லாமும் தீட்சண்யமாய்ப் பார்வையில்பட அவனோ படுக்கையில் சாய்ந்தமர்ந்து அதற்கு என்ன ஆயிற்றென்ற யோசனையில் ஆழ்ந்திருக்கிறான்.

அவனுக்கு ஏற்பட்டது அசாதாரணமான அனுபவமென்பதில் ஐயம் கிடையாது. யாருக் காவது சொல்லலாமென்றால் அதற்கான சமயத்தின் அமைவின்றி அது சாத்தியம் பட்டுவிடாது. மேலும் நுளம்புக் கடியைப்பற்றிச் சொல்லிவிட அப்படி என்னதான் விசேஷமாக இருந்துவிடப் போகிறது? அப்படியே ஒரு விசேஷத்தைப் புனைய முடியுமாயிருந்தாலும் கதைசொல்லல் ஒரு கலையாக அவனிடத்தில் வளர்ந்திருக்கவுமில்லை. முடிந்ததெல்லாம் அதை மீள்நினைவாக்கிப் பார்ப்பதுதான்.

அம்மாவின் குரல் அவன் நெஞ்சுக்குள் திடீரென ஒரு வசனத்தை ஒலித்துப் போகிறது. “தட்டினால் வாறன், தடவினால் போறன்.” உண்மையில் அது ஒரு கதையின் தலைப்பெனினும் எல்லாவற்றையும் புரிந்து கொள்ளும் சூட்சுமம் அதிலிருந்தது. குரலின் எதிரொலியில் அவளது உள்வளைந்த உடம்பும், கட்டை உருவமும், சிரித்த முகமும் அவனது மனக்கண்ணில் நிழலாடின. அந்தக் கோலத்திலேயே அவள் வேலைகள் முடிந்து

ஆறுதலாய் இருக்கிற சமயங்களிலெல்லாம் தோன்றியிருக்கிறாள்.

அவன் அம்மாவுக்கு கதை சொல்ல நன்றாக வரும். பெரும்பாலும் அவள் கதை சொன்னதெல்லாம் மாரியில் அவர்களின் இரவுச் சாப்பாட்டு நேரமாகவும், கோடையில் முற்றத்து மணலில் சாப்பாட்டுக்குப் பின்னான அரட்டைப் பொழுதாகவுமே இருந்திருக்கிறது.

அவர்கள் என்பது பெரிய தொகையினாலல்ல, அவன், அவனது இரண்டு தங்கச்சிகள், அம்மா ஆகிய நான்கு பேரால் மட்டுமேயானது.

இந்தக் கதையை அவனது அம்மா எந்தப் பருவகாலத்தில் சொன்னாளென்பது அவனுக்கு ஞாபகமில்லை. சாப்பாட்டுக்குப் பின் முற்றத்திலோ, சாப்பாட்டு நேரத்தில் அடுப்படியிலிருந்தோ சொல்லிருக்கலாம். எதுவாக இருந்தாலும் அது நுளம்புத் தொல்லை அதிகமாகிருந்த ஒரு காலப்பகுதி என்பது மட்டும் அவனுக்கு நிச்சயம்.

அவன் சொன்ன கதையில் ஆண்பெண் நுளம்புகளின் இயங்கு தன்மைகளே மாறியிருந்தன. அப்போது அவைபற்றிய பூரண அறிவு இல்லாத நிலையில்தான், இப்போதும் நினைவில் பீறிட்டெழும் அந்தக் கதையை அவனால் ரசிக்க முடிந்திருந்தது. அதுதான் அவன் கதைகூறலின் சாமர்த்தியமென்பதை அவன் அறிந்தேயிருந்தான்.

அம்மாவுக்கு இந்தக் கதையை யார் சொல்லியிருக்கக்கூடும்? அவளது அம்மாவா? இருக்கலாம். அம்மாக்களிலிருந்துதானே பெரும்பெரும் கதைகள் கிளைவிட்டு, கொடி விட்டு பத்திப்படர்ந்து வந்திருக்கின்றன.

அம்மா ஐந்தாம் வகுப்புவரை படித்தவள். அவளது அம்மா பள்ளியே போனதில்லை. அம்மா படித்த சைவப் பள்ளிக்கூடத்திலும் பூமிசாத்திரம், சுகாதாரம் போன்ற விஷயங்களின் போதத்துக்கு வாய்ப்பு அதிகமிருந்திருக்க முடியாது. அவனது ஆச்சி சொன்ன கதையில் அவனது அம்மா பரவசப்பட்டிருக்கிறாள். அதையே காலும் கையும் வைத்துத்தான் சொல்லியிருப்பாள் அவர்களுக்கும். ஐந்தாம் வகுப்பு படித்த அம்மாவின் கதையை பத்தாம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்த அவன் ரசித்திருக்கிறான்.

கதைக்கு, சொல்லும் திறன் முக்கியமேதவிர அதன் தர்க்க, தத்துவ புலமில்லை.

தண்ணீர்க் குட்டையிலோ, சதுப்பு நிலத்திலோ வீடு கட்டியிருந்த ஒரு நுளம்பு, மாலையானதும் மனைவி பிள்ளைகளிடம் சொல்லிக்கொண்டு வேலைக்குப் புறப்படுகிறதாம்.

நுளம்பின் வேலை என்ன? ரத்தம் உறிஞ்சுவதுதானே! ரத்தத்தை மனிதரில் உறிஞ்சிக் குடித்துவிட்டுச் செல்லும் நுளம்பு, பின் எவ்வாறு தன் பிள்ளைகளுக்கோ மனைவிக்கோ ஊட்டமாய் அதைக் கொடுக்க முடியுமென்று பத்தாம் வகுப்பு படித்துக் கொண்டிருந்த அவனுக்குக்கூட தோன்றாமலே இருந்திருக்கிறது. நுளம்பினால் பரவும் தைபாயிட்டு, மலேரியா பற்றியெல்லாம் பாடப் புத்தகத்தில் ஏற்கனவே அவன் படித்திருக்கிறான். ஆண் நுளம்பு பெரும்பாலும் செடிகளின் இலைச் சாற்றை உறிஞ்சி உயிர் வாழ்கையில், பெண் நுளம்பே இனப் பெருக்கத்துக்கான தொழிலாற்ற அதிகளவு சக்திவேண்டி மனிதரைக் கடித்து ரத்தம் குடிக்கிறது என்பது தெரிந்திருந்தும், தினசரி பெண் நுளம்பை வீட்டில் விட்டுவிட்டு ஆண் நுளம்பு எவ்வாறு வேலைக்குச் சென்றிருக்க முடியும் என்ற கேள்வி அவனிடத்தில் அப்போது எழுந்திருக்கவேயில்லை. அவனது தங்கைகளைப்பற்றி சொல்லவேண்டியதில்லை.

புருஷன் வேலைக்குப் புறப்படுகிற சமயத்தில் பெண் நுளம்பு சொல்லுகிறதாம், “கவனமாய்ப் போட்டு வாருங்கோ. நேற்றும் ஆரையோ கடிச்ச நேரத்தில், அந்தாள் பாத்துப்பாக்காமல் கையை விசுக்கி அடிச்ச அடியிலயிருந்து தப்பிவந்தது பெரிய புண்ணியமெண்டு சொன்னியள். ஏறுங்கோ, சொக்கு மூக்கு நெத்தி எண்டில்லாமல், கை எட்டாத இடமாய் கால் முதுகெண்டு கடியுங்கோவன்” என்று.

அதற்கு ஆண் நுளம்பு, “உதையெல்லாம் பாத்தா நாங்காள் வாழேலுமே? எங்க வசதியோ அங்க கடிக்கவேண்டியதுதான். தட்டினா வாறன், தடவினாப் போறன்” என்று கூறிவிட்டுப் புறப்படுகிறதாம்.

அப்போது அவனது தங்கச்சி கேட்கிறாள் ஏதோ ஒரு சோகம் கவிந்தவளாக, “புருஷன் நுளம்பு திரும்பி வந்துதாம்மா அண்டைக்கு?” என்று. அதற்கு அம்மா என்ன பதில்

சொன்னாளென்று அவனுக்கு இப்போது ஞாபகமில்லை. ஆனால் அவன் கேட்ட, தட்டுதலும் தடவுதலும் பற்றிய விஷயத்துக்கு அவன் சொன்ன பதில் ஞாபகமாயிருந்தது.

தட்டுகிறபோது கையின் விசையில் கிளரும் காற்றின் அதிர்வில் உணர்திறன் கூடிய நுளம்பால் தப்பிப் பறந்துவிட முடியும். அவ்வாறு காற்றைசெவு ஏற்படாமல் கடித்த இடத்தில் மெல்லத் தடவினால் நசுங்கிச் சாவதைத் தவிர அதற்கு வேறுவழி இருக்காதென்று விளக்கியிருந்தாள்.

நன்றாகத்தானிருந்தது அவனுக்கு அப்போது கதையும் விளக்கமும்.

அந்த வயதில் ரசிக்கக்கூடியதாய் இருந்த கதையை இப்போது அந்தளவு ரசனையற்றிருந்தாலும் இனிமையாக ஞாபகம் கொள்வதற்கு அவனுக்கு வேறொரு காரணம் இருந்தது.

இதை விளக்கவேண்டுமானால் ஆரம்பத் திலிருந்து கதையைத் தொடக்கவேண்டும்.

சுமார் ஒரு மாதத்துக்கு முன்னால் இந்தக் கதை இவ்வாறு ஆரம்பித்தது.

தமிழ்நாட்டில் தங்கியிருந்த உறவினர் வீட்டுத் திருமணமொன்றுக்கு அமெரிக்கா, கனடா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் ஆகிய பல நாடுகளிலும் வசித்த சொந்தங்களுக்கு அழைப்பு அனுப்பியிருந்தார்கள். திருமணத்துக்குப் போகிறதில் அது லீவு எடுப்பதில் மிகுந்த சிரமமாயிருந்த கோடை விடுமுறைக்குச் சற்று முந்திய சமயமானதால் பலருக்கும் விருப்பமின்மையே அதிகமாகவிருந்தது. நீண்ட நாட்கள் சந்தித்திராத உறவினர் என்பதால் திருமணத்துக்கு சிலநாட்கள் முன்கூட்டியே செல்ல முடிவெடுத்து, அதற்கான ஆயத்த வேலைகளில் அவன் ஈடுபட்டுவிட்டான்.

அற்ப காரணங்களால் ஏற்பட்ட உள்முரண்களில் உழன்றுகொண்டிருந்த அந்த உறவுகளுக்கிடையில் போக்குவரத்து மட்டுமல்ல, தொலைபேசி அழைப்புகள்கூட அற்றிருந்த நிலையில், அந்தத் திருமணத்தை தமது பகைமைகளை, வெறுப்புகளை நீக்குவதற்கான சந்தர்ப்பமாக ஏன் எடுக்கக் கூடாதென்ற அவனது அபிப்பிராயத்தை உறவுகளால் தவிர்க்க முடியாதுபோக, ஒரு வாரமேனும் விடுப்பு எடுத்துக்கொண்டு வர இறுதியில் சம்மதித்தனர்.

ஜூன் மாதம் 12ஆம் திகதி, திருமணத்துக்கு வருகைதரும் முதல் வெளிநாட்டு விருந்தின னாக அவன் தமிழகத்தில் காலடி வைத்தான். விமான நிலையத்துக்கே வந்து உறவினர்கள் அவனை அழைத்துச் சென்றார்கள்.

தமிழ்நாட்டின் அனல் பறக்கும் வேளிர்காலம்பற்றிய அச்சத்தில் இருந்த அவன், வீடு சென்றதும் அதிசயமாகிப் போகு மளவிற்கு, அறைகள் குளிரூட்டும் வசதி செய்யப்பட்டிருந்தது கண்டான். அவர்கள் வருவதையொட்டித்தான் முந்திய மாத இறுதியில் அந்த வசதி செய்யப் பட்டதாக உறவினர் பெருமையாகச் சொல்லிக் கொண்டார்.

அவனது அவசம் தணிந்தது. ஒரு அறையில் அவன் தங்கவைக்கப்பட்டான்.

திருமணத்துக்கு வந்திருந்த முதல் நாள் கருக்கடிக்கும் நேரத்தில் தெருவில் நின்று பேசிக்கொண்டிருந்த ஒரு சில நிமிடங்களிலேயே, கொடுவேனில் காலம்

நூல் : கொங்காணி

ஆசிரியர்: ப. ஆப்டீன்

வெளியீடு: கொடகே சகோதரர்கள்

விலை : ரூபா 400/=

மலையகத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டவரும் ஈழத்து மலாய் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவரும் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கத்தினால் ஈர்க்கப்பட்டவருமான ப. ஆப்டீன் அவர்களின் 12 சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பு இது. ஆசிரியத் தொழில் புரிந்த ப. ஆப்டீனின் அனுபவங்களைக் கொண்ட 5 சிறுகதைகள், தான் பிறந்த மலையகச் சூழலைப்பின்னணியாகக் கொண்ட 5 சிறுகதைகள், பத்துறைசார்ந்த ஏனைய கதைகள் அங்கிய இத் தொகுப்பின்

அடிநாதமாக ஒலிப்பது

மானுட நேயமும் சமுதாய

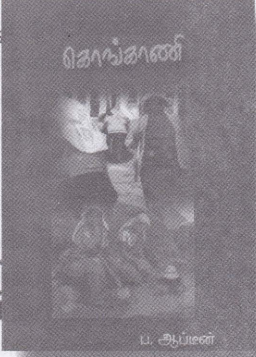
மேம்பாடும் தான்.

சிறந்த தொரு சிறு

கதைத் தொகுப்பைத்

தந்த ப. ஆப்டீன்

பாராட்டுக்குரியவர்

ப. ஆப்டீன்

மட்டுமல்ல, அவன் அஞ்சவேண்டிய இன்னொரு அம்சமும் அங்கே இருக்கிறதென்பது தெரிந்தது அவனுக்கு. கணுக்கால்களைச் சுற்றி தசைத் துண்டங்களே பிய்த்தெடுக்கப்பட்ட வலி. கழிவுநீரோடும் கால்வாய்களைச் சீராக்கி மூடிபோடும் மாநகர சபையின் திட்டப் பணிகள் முடிகிற சமயத்திலேயே இவ்வளவு படைபடையான நுளம்புகள் எங்கிருந்து கிளம்பின என்ற திகைப்போடு அவன் வீட்டுக்குள் திரும்பிவிட்டான்.

கணுக்கால்களை மாறிமாறி உரசிக் கொண்டு அவன் கூடத்தில் அமர்ந்து தொலைக்காட்சியின் ஏதோ ஒரு சனலைப் பார்க்கத் தொடங்கினான்.

மேலே மின்விசிறிகள் இரண்டு பயங்கர வேகத்தில் சுற்றிக்கொண்டிருந்தன. இருந்தும் நுளம்பின் பறப்பையும் கடிப்பையும் அவற்றினால் தடுக்கமுடியவில்லை. அந்தக் கடுப்பு ஒரு விஷக்கடியின் வலியைச் செய்தது. அவன் அவசரமாக இரவுச் சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டு தனது அறைக்குப் போய்விட்டான்.

குளிர்நட்டப்பட்ட அறை பாதுகாப்பாகத்தான் தோன்றியது ஏறக்குறைய அதிகாலை இரண்டு மணிவரை. குளிரை ஒரே சீரில் வைத்திருக்கும் பொறிச் செயற்பாடு காரணமாக நள்ளிரவுக்கு மேல் ஏ.சி. நின்றுருக்க அவனும் பயண அலுப்பில் தூங்கிக்கொண்டிருந்த வேளையில், நுளம்பின் தொல்லை ஏற்பட்டுவிட்டது. மூடிய அறைக்குள் எப்படிப் புகுந்தன அவை? ஒருவேளை ஏற்கனவே அறைக்குள் புகுந்துவிட்ட நுளம்புகளோ? ஆயினும் தொல்லை மோசமானதாக இருக்கவில்லை. களைத்துப் போயிருந்த உடம்பானதால் நித்திரைக் கலைப்பையும் அது பெரிதாக அவனில் செய்யவில்லை.

காலையில் மட்டும் அதன் வலியுணர்வை ஒரு ஞாபகமாயிருந்து ஒரு எரிச்சலை எஞ்ச வைத்திருந்தது அவனில்.

இதற்கு மேல்கீழான அனுபவங்களின்றி நாட்கள் சில கடந்திருந்த நிலையில், வெளிநாட்டு உறவினர்கள் வரத் தொடங்கினார்கள். முதலில் வந்த ஒரு குடும்பத்துக்கு ஒரு அறை ஒதுக்கப்பட்டது. அடுத்ததாய் வந்த ஒரு குடும்பமும் ஆண்கள் அற்றிருந்ததால் அந்த அறைக்குள் சென்றுவிட்டது. தங்கள்

சில்லு வைத்த பெட்டிகளோடு குழந்தைகள் உட்பட ஆறேழு பேர் அதனுள் ஆரவாரமாய் அடங்கியிருந்தனர்.

மேலும் இரண்டொரு தினங்களில் மேலும் சில விருந்தினர்கள் வர சாமான் அறையாக இருந்ததை ஒதுக்கி, ஒரு புதிய எயார் கூலரையும் வாங்கி உடனடியாகப் பொருத்தி வீட்டுக்காரர் கொடுத்தார்.

இனிமேலேதான் முக்கியமான பிரச்சினை ஆரம்பிக்கப்பட இருந்ததென்பது தெரியாமல் அவனும் உறவினர்களோடு கதைத்தும், பிள்ளைகளோடு சிரித்து விளையாடியும் பொழுதைப் போக்கிக்கொண்டிருந்தான்.

அடுத்த நாள் அவனது தங்கையும், இரண்டு பிள்ளைகளும் வந்தார்கள்.

ஆளுக்கொரு சூட்கோலை இழுத்துக் கொண்டு அந்த மூவரும் விமான நிலையத்தை விட்டு வெளியே வந்தபோது அவனது மனது எப்படித் துடித்தது? சொந்தத் தங்கை. நேரிலே கண்டு பன்னிரண்டு வருஷங்கள். அவளது பிள்ளைகளை நேரில் பார்த்ததேயில்லை. அவர்களைக் கட்டியணைத்து சுகம் விசாரித்து, சரி வீட்டிலே போய் மற்றவற்றையெல்லாம் கதைப்போமென்று புறப்பட்டு வந்தால், வீட்டுக்குள் நுழைந்த தங்கையும் பிள்ளைகளும் நேரே அவனது அறைக்குள் புகுந்தார்கள்.

அவன் சொல்ல எதுவுமிருக்கவில்லை. திருமண விழாவுக்கு இரண்டு நாட்கள் முந்தி திடீரென்று பெண்களுக்கிடையே பேச்சாகியது, அவனது மனைவியின் தங்கை சாந்தி குடும்பத்தினர் பிரான்ஸில் இருந்து அன்று மாலை சென்னை வருவதாக.

பெரிய ஈடுபாடெதையும் அவன் காட்ட வில்லை. பொதுவாகவே அவர்களோடு அவனது குடும்பத்துக்கு நெருக்கமான தொடர்பிருக்கவில்லை இலங்கையில் இருக்கும்போதே. சின்னன் சின்னனாக வெடித்துக் கிளம்பி பெரிதாக உருவெடுத்த பிரச்சனைகளால்தான் எல்லாம். பிரச்சனைகளின் பாதி தன் தங்கை சாந்தியின் வாயினால் வந்ததென்று அவனது மனைவி உயிரோடு இருந்தபோதே சொல்லியிருக்கிறாள். “வந்தால் வரட்டுமன், என்ன கதைச்சாலும் வாய் திறக்காமலிருந்திட்டா பிரச்சினையொண்டும் வராது” என்ற நினைப்பு அவனிடத்தில்.

அவர்கள் வந்த விமானம் சென்னை

அண்ணா விமானநிலையத்தில் எட்டு மணிக்கு இறங்குவதாக இருந்தது. ஒன்பது மணிக்குள் அவர்கள் வந்த வாடகைக் கார் வீட்டு வாசலில் வந்து நின்றது. அவன் தொலைக்காட்சியில் அலைகளை மாற்றி மாற்றி கவனத்தை திசை திருப்பிக் கொண்டிருந்தான்.

அப்போது அவனது தங்கை, “அந்தப் பெட்டியைக் கொஞ்சம் எடுத்து வாருங்கோவன், அண்ணை. தூக்கேலாமல் வாசல்ல நிண்டு சாந்தி கஷர்ப்படுறா” என்று கூற அவன் எழுந்துபோனான்.

அந்த சமார் முப்பது கிலோ பெட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து அவன் கூடத்துள் நுழையும் முன்னமே சாந்தியும் மகளும் அவனிருந்த முதலாவது அறைக்குள் சிறிய பெட்டிகளைக் கொண்டுபோய் வைத்துவிட்டு கட்டிலில் ஏறிக் குந்திக்கொண்டார்கள்.

வேறு அறை இல்லாததோடு, பெண்களாகவும் இருந்ததால் தானே பெருந்தன்மையோடு நடந்துகொள்வதுபோல தனது பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு சமையலறைக்கு முன்னாலிருந்த ஒதுக்கமான இடத்துக்கு அவன் வந்துவிட்டான். அவனது பெருந்தன்மையில் வீட்டுக்காரரின் முகம் மலர்ந்துபோயிற்று.

வந்திருந்த பெண்களெல்லாம் கதைத்துக் கொண்டிருந்துவிட்டு அன்று படுக்கப்போக பன்னிரண்டு மணிக்கு மேலே. அதற்கும் மேலேதான் அவன் பாயைப் போட்டுக்கொண்டு படுத்தான். முன்னமே படுத்திருந்தால் அவர்கள் எல்லாம் பாத்திரம் போய்வர கஷரமாயிருந்திருக்கும்.

நேரம் போய்விட்டிருந்ததில் படுத்த வுடனேயே அவனுக்குத் தூக்கம்பிடித்துவிட்டது. ஒரு மணி நேரம் தூங்கியிருப்பான். அதற்கு மேலே தொடங்கிவிட்டது நுளம்புப் படையின் தாக்குதல். அவ்வளவு விசையாக அந்தப் பகுதியிலும் இரண்டு மின்விசிறிகள் சுற்றிக்கொண்டிருந்தும், பறத்தலின் சிரமமெதுவும் படாமலே நுளம்புகள் அவனை மொய்க்கத் தொடங்கிவிட்டன. கால்களையோ போர்வையால் இழுத்து மூட முடியவில்லை. கோடையின் கொடுமை வேர்வையாய் வழியவைத்தது. வியர்த்த மேனி பிசுபிசுத்து ஓட்டியது.

சமாளித்தபடி இங்குமங்குமாய் உருண்டு புரண்டுகொண்டு நான்கு மணிவரைதான்

சமாளிக்க முடிந்தது. நுளம்பு கொடுத்தது பெருந்தொல்லையெனில், அதற்குச் சற்றும் குறையாததாயிருந்தது புழுக்கத்தின் கொடுமை. அவன் எழுந்து கதவைத் திறந்து கொண்டு வீட்டுக்கு வெளியே வந்தான்.

ஐந்து மணிக்குத்தான் மெயின் ரோட்டிலிருந்த ரீக்கடை திறக்கும். அவனுக்கு வேறு வழியிருக்கவில்லை. ஐந்து மணியாகும்வரை கணுக்காலை மொய்த்துப் பிடுங்கும் நுளம்புத் தொல்லையைத் தவிர்க்க கேற்றுக்கும் வீட்டு வாசலுக்குமாய் மாறிமாறி நடந்தபடியிருந்தான்.

அன்று மாலையே கல்யாண மண்டபத்துக்கு அவர்கள் போய்விட்டார்கள். மறுநாள் அதிகாலைச் சுபமுகூர்த்தத்தில் திருமணம்.

திருமணம் முடிந்து மதியச் சாப்பாட்டுக்கு மேல் உள்ளூர் நண்பர்களும் உறவினர்களும் புறப்படத் தொடங்கினார்கள். அவர்களும் மாலை மூன்று மணியளவில் வீடு திரும்பினார்கள்.

அன்றிரவும் அதே கதைதான். பொறுக்க முடியாமல், நுளம்புத் தொல்லையைப்பற்றி இரவுச் சாப்பாட்டு நேரத்தில் அவன் வீட்டுக்காரரிடமே கூறிவிட்டான். உடனடியாகவே கடைக்குப் போய் நுளம்புத் திரியும், “கறுப்பு ஹிற்” றும் வாங்கிவந்தார் அவர். மறுநாள் நான்கு பேர் ஊருக்குக் கிளம்புகிறார்கள், அதற்கும் மறுநாள் இன்னும் இரண்டு பேர், எப்படியும் இரண்டு நாளில் ஏசியுள்ள ஒரு தனி அறை அவனுக்குக் கிடைத்துவிடும் என்று அவனை அமைதிப்படுத்தினார் அவர்.

அவனும் கிளம்ப நாளாகிறதுதானே என்று அவரது மனம் ஆறும்படி “பறவாயில்ல, சமாளிப்பம்” எனச் சொல்லிவைத்தான்.

முன்றாம் நாள் தனியறையில் படுத்துக்கிடந்தான் அவன். வெக்கை குறைந்தது. ஆனால் நுளம்புத் தொல்லை குறையவில்லை. முன்பிருந்த தனியறையில் மூன்று நான்கு நுளம்புகளே இருந்திருக்கலாம். அந்த அறையிலோ ஒரு படையே வந்து குடிகொண்டிருந்தது. “கறுப்பு ஹிற்”றை நன்றாக ஸ்பிறே செய்துவிட்டு மறுபடி உள்ளே சென்று படுத்தான். கூடியபட்சமாக ஒரு மணிநேரம்தான் தொல்லையில்லாமல் இருந்தது. மேலே அவற்றின் கொடுமை

தொடங்கிவிட்டது. என்ன செய்தென்ன? அவற்றின் வன்மத்தை அவனால் அடக்கவோ, தாங்கவோ முடியவில்லை.

மறுநாள் காலையில் சாப்பாட்டு நேரத்தில் தன் மனைவியின் தங்கை சாந்தியைக் கேட்டான், இரவிலே அவளுக்கு அந்த நுளம்புத் தொல்லைக்குள் நித்திரை நன்றாக வருகிறதா என்று. “ஏன், நல்லாய்த்தான் வருகுது” என்றாள் அவள்.

அவனது தேகத்தின் கந்தம் அவற்றுக்குப் பிடித்திருக்கிறதா என்ன? அவனுக்கு மட்டும் ஏன் இந்த வதை? வீட்டுக்காரரிடமே சொன்னான்: “எப்பிடி இவ்வளவு நுளம்புத் தொல்லைக்குள்ள இருக்கிறியள்? கறுப்பு ஹிற்றுக்குக்கூட அடங்குதில்லையே”. “ஜன்னலுக்கெல்லாம் வலை அடிச்சிருக்கு. என்னமாதிரியோ வந்திடுதுகள். வலையில் ஓட்டை எதாச்சும் விழுந்திட்டுதோ தெரியேல்ல, பாக்கவேணும்” என்றார் அவர்.

மத்தியான நேரத்தில் வீடு முழுக்கச் சுற்றிப் பார்த்தான். இரண்டு இடங்களில் வலை கிழிந்து கிடந்தது. நுளம்புகள் வீட்டுக்குள் நுழைவதற்கான பாதையை மட்டுமில்லை, அவை அம்பாரமாக உற்பத்தியாகும் இடத்தையும் கண்டுபிடித்தான்.

முன்புறமாய் வளர்ந்திருந்த மரங்கள் பக்கத்துக் காணியின் வீட்டிற்கு வெறுமையை மறைத்திருந்தன. பின்புறத்திலிருந்து பார்த்த போதுதான் அதன் வெறுமை தெரிந்தது. காணி முழுக்க புதர் மண்டி வளர்ந்திருந்தது. நிறைய பேணிகள், போத்தல்கள், பழைய வாளிகள் வீசப்பட்டிருந்தன. அவை யெல்லாம் நுளம்புகளுக்கு அருமையான வாழிடமும் உற்பத்திஸ்தலமும்.

மாலைக்குள் வலையில் கிழிந்திருந்த இடங்களில் பசை பூசிய துணியொட்டி அவற்றை அடைத்தான். ஓரளவு அன்றைக்கு நிம்மதியாகத் தூங்கலாம் என்ற நம்பிக்கை வந்தது.

அவன் எதிர்பார்த்ததுபோல் நுளம்புத் தொல்லை கூடத்துக்குள் கூட அன்றைய இரவில் குறைவாகவே இருந்தது.

மறுநாள் படுக்கைக்குச் செல்வதற்கு அரை மணி நேரத்துக்கு முன்பாகவே “கறுப்பு ஹிற்” அடித்துவிட்டுப்படுக்கப் போனான் முந்திய நாளின் நிலைமையை

மழைய வா - மனநீர்தன் அல்லவாய்

நித்திரையும் வருகுதில்லை
நினைவெல்லாம் நாளைபிதே
பட்டகடன் கொடுப்பதற்கு
பாதையெங்கு புலப்படுமோ
கெட்டகடியில் பிறந்துவிட்டேன்
எட்டவில்லை வழியெனக்கு
கொட்டும் விவயில் பாராமல்
பலதூரம் நடந்துவிட்டேன்
கெட்டசுகம் சொல்வதின்கே
கிட்டவெமே ஏற்பாரில்லை
நட்டபயிர் எல்லாம் நாசமாச்சு
விட்ட பெரும்முதலும் மண்ணுள் போச்சு
இட்டமில்லையேயோ மழையே
மட்டமோ உன் மனது
கொட்ட கொட்ட நாடசிறக்க
விட்ட கண்ணீர் ஐய்ந்துபோக

மேலும் உறுதிப்படுத்துவதற்காக. அன்றைக்கு நுளம்புத் தொல்லையே இல்லாத நாளாக இருக்கப்போகிறதென்று அவனது மனம் முழுக்க ஒரு நிம்மதி தெளித்திருந்தது.

இரண்டு மணிக்கு மேலேதான் தூக்கத்தைக் கலைத்து அவனுக்குத் தெரியவைத்தன ஓரிரு நுளம்புகள், அன்றைக்கு அவன் ஏமாந்துபோனதாக.

பாத்திரம் போய்விட்டு வந்து கட்டிலில் அமர்ந்து குனிந்து . கணுக்காலைச் சொறிந்துகொண்டு நீண்டநேரமாய் இருந்தான். நுளம்பு கடித்த விரல் மொழிகளெல்லாம் கடுக்கிக்கொண்டிருந்தன. அன்றைக்கு நுளம்பு கடித்த இடத்தோடு கடிக்காத இடத்திலும் கூட கடுப்பு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்ததாய்ப் பட்டது.

புறப்பட இன்னும் இரண்டு நாட்கள்தானே

இருக்கின்றன எண்ணத்தோடு, தூக்கம் வரும்வரை ஏதாவது சஞ்சிகையை எடுத்துப் புரட்டலாமென ஒரு எண்ணம் எழுந்தது. அகப்பட்ட சஞ்சிகையொன்றினை எடுத்தான்.

படங்கள் நிறைந்து புரட்டிப் பார்ப்பதற்கான சஞ்சிகைதான் அது. சில இடங்களில் வாசிக்கவும் ஏதாவது இருந்தது. அவ்வாறு கண் பதிந்த ஒரு செய்தித் துணுக்கை வாசித்துக்கொண்டிருக்கையில் சஞ்சிகையின் பின்புறமாக வந்து அதைப் பிடித்திருந்த அவன் கைவிரல் மொழியில் ஊசியால் குத்தியது ஒரு நுளம்பு. பாரென கையை உதறிக்கொண்டு விரித்துப் பிடித்திருந்த சஞ்சிகையினால் எட்டி எட்டி அது பறந்த திசையில் விசுக்கினான்.

நுளம்புக்கு அடி பட்டிருக்குமா? இல்லை, அது எட்டத்தில் பறந்து போய்க்கொண்டிருந்தது.

ஒரு மனிதனைவிட ஒரு நுளம்பைக் கொல்வது எவ்வளவு கடினமானது என்பது அன்றைக்குத்தான் அவனுக்குத் தெரிந்தது.

அவன் சஞ்சிகையை எட்டி மேசைமேல் போட்டுவிட்டு போர்வையால் இழுத்து மூடிக் கொண்டு படுக்க நினைத்தான். லைற்றை எட்டி அணைக்க உன்னுகிற சமயம் அவன் முகத்தருகே பறந்து போனது நுளம்பு ஒன்று. கடித்த அந்த நுளம்புதானா? அல்லது இன்னும் ஒன்றிரண்டு அறைக்குள் இருக்கின்றனவா? அவனுக்குத் தெரியாது. சந்தன நிறப் போர்வையின் பின்னணியில் அதன் பறப்பு அவ்வளவு துல்லியமாய்த் தெரிந்தது அவனுக்கு.

மிக்க அடர் கறுப்பு நுளம்பாய் இருந்தது அது. விரிந்த இறக்கைகள். நுளம்புக்கு எத்தனை கால்கள்? ஆறுதானே? மூன்று நான்கு கால்களையும் பார்த்ததாகத் தோன்றியது.

அவன் லைற்றை அணைக்கவில்லை. அதைக் கொல்ல மீண்டும் ஒரு தருணத்தை எதிர்பார்த்து அசைவறுத்துக் கிடந்தான். எயார் கூலரின் விரி-இரைச்சல் நின்றுருந்தது. ஒரு மெளன இறுக்கம் எங்கும். பக்கத்தில் யாராவது படுத்திருந்தால் அவர் மூச்சிழையும் சத்தத்தையும் கேட்டிருக்கக்கூடிய நிசப்தம் அது.

அப்போது அவன் கேட்டான் விரரென்ற ஓர் இரைச்சலை. அவன் தாக்குதலுக்குத் தயாராக மூச்சுக் காற்றையும் மெல்லியதாய்

இழையவிட்டபடி. ஒரு துளியளவு சலனமில்லை அவனது மேனியில்.

சட்டென ஒரு உறுத்தல் இடது காதுச் சோணையில். சடாரென கையால் அடித்தான். அவனது காதோடு கன்னமும் வலித்தது வலிதான அந்த அறையால்.

நுளம்பு நசிந்த எந்த உணர்வும் கையில் இல்லை. சில நுளம்புகள் கசங்குபடும்போது துளி ரத்தமே சிதறி கையில் ஓட்டும். திரவக் கசிவை உணர முடிந்திருக்கும். நுளம்பு தப்பிவிட்டதுதான் என்பது திண்ணப்பட்டது.

சோர்ந்துபோனான். தோல்வியில் ஒரு மூர்க்கம் முன்பு இருந்தது. அப்போது சோர்வுதான் மிஞ்சியது.

இனி போர்வையால் தலையையும் காலையும் இழுத்து மூடிக்கொண்டு அவன் படுக்கலாம். செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை.

என்ன அது? போர்வைக்கு மேலே அவனது முழங்காலடியில் தெரிகிற கறுப்பு என்ன?

அந்த ஐந்துவேதான். நேர்நேராக அவனைப் பார்த்துக்கொண்டு அமர்ந்திருந்தது. நுளம்புக்கு கண் உண்டா? அவனுக்குப் பார்த்ததுபோலவே இருந்தது. அதன் கூர்ங்கொடுக்குக்கூட அவனது கண்ணுக்குத் தெரிந்ததே.

காதிலும், கை விரலிலுமாக அப்போது மிருந்த கடுப்பு விண்டெழுந்து ஒரு தாக்குதல் முயற்சியைச் செய்ய உந்தியதுதான். ஆனாலும் கைவிட்டான். வேண்டாம்.

அன்றைக்கு அவனது பயணம். சில சாமான்கள் வாங்கவேண்டியிருந்தது. தி.நகர் போய் வந்ததும் மாலையில் புறப்படத் தயாராக சாமான்களை அடுக்கி பெட்டிகளை மூடிவிட்டு ஹோலுக்கு வந்தான்.

முதலில் வந்து கடைசியாகப் புறப்படும் விருந்தாளியை அனுப்ப எல்லாரும் சந்தோஷத் தயாரில் இருந்தார்கள்.

தொலைக்காட்சியில் விஜயகாந்த் பட மொன்று போய்க்கொண்டிருக்கவே சிறிதுநேரம் பார்க்கலாமென ஒரு சோபாவில் அமர்ந்தான்.

கால்விரல் மொழியில் சுள்ளென்றது. காலை உதறி நீட்டினான். பின் சாரத்தால் காலை மூடிக்கொண்டு படம் பார்ப்பதைத் தொடர்ந்தான். பார்த்து எதைச் செய்யமுடியும்?

அந்த நுளம்பாகவேதான் இருக்கவேண்டும். அவனது முற்பிறப்பின் சாபம் அது. பரம்பரை வைரி. கடுப்பில் அதன் உக்கிரம் தெரிந்தான். நுளம்புகள் கடித்து ரத்தத்தை உறிஞ்சும் சரி, விஷத்தையுமா ஏற்றும்? ஆயினும் அதன் விஷமெனில் மிகமிகக் கடுமையானது.

அவன் கனடா வந்துசேர்ந்தான். தொல்லை தொலைந்ததென நீட்டி நிமிர்ந்து கட்டிலில் படுத்த அன்றைய இரவில் அவனுக்கு நுளம்பு கடித்தது.

கனடாவிலும் நுளம்பு உண்டு. வெள்ளை நைல் காய்ச்சல் என்ற ஒரு நோயையும் கொஞ்சநாட்களாகப்பரப்பிக்கொண்டுமிருந்தது. ஆனாலும் அவற்றின் கடி அவ்வளவு வலியைச் செய்வதில்லையென்று தோன்றியது. வீட்டுக்குள் அத்தூய்நீர் புகுந்து தாக்குதல் செய்யுமளவும் அவை தீவிரமாய் இருப்பதில்லை. பின்னால் புல்வெளிக்குப் போனால் மட்டும் தொல்லை தருகிற வகை.

குழந்தைகளுக்கு கடித்த இடம் சிவந்து, வீக்கம்கூட சிலவேளை கண்டுவிடும். ஆனாலும் எந்தக் குழந்தையும் துடித்து விழுந்து கதறுவதில்லை நுளம்புக் கடியால்.

கடிபட்ட இடத்தில் கிளர்ந்த கடுப்பிலேயே அவனுக்குத் தெரிந்துவிட்டது, வந்துவிட்டது அந்தப் பெரிய கறுப்பு நுளம்பு என்பது. ஆனால் எப்படி? விமானத்திலேயா? ஏன் முடியாது? புறப்படும்வரை அவன் பூட்டாமல் விட்டிருந்த பெட்டிக்குள் போய்விட்டால் இலவசப் பயணம் கிடைப்பதோடு, தவறாமல் அவனது வீட்டையும் அதனால் வந்து சேர்ந்துவிட முடியுமே.

பூழல் நுளம்பு என்று மறுபடியும் திட்டினான். அவ்வளவுதான். முடிந்தால் எங்காவது தேடி ஒரு “கறுப்பு ஹிற்” மறுநாளைக்கு வாங்கவேண்டுமென்று மட்டும் நினைத்துக்கொண்டான், அதனால் பெரிதாக எதுவும் அதற்கு நிகழாதென்று தெரிந்திருந்தபோதும்.

மறுநாள் “கறுப்பு ஹிற்”ரை வாங்கி மூலைமுடுக்குகள், கட்டில் இடுக்குகள், அலுமாரிப் பின்புறங்களெல்லாம் அடித்தான். பாதி நம்பிக்கையோடுதான் அன்று படுக்கவும் போனான். அவனது நம்பிக்கை வீணாகவில்லை. நுளம்பு சாகாமல் தப்பி யிருந்து அன்றிரவும் அவனைக் கடித்தது.

அதற்குதனதுரத்தம்தான் வேண்டுமென்றால் ஒவ்வொரு இரவும் ஒன்றோ இரண்டோ துளி ரத்தத்தை மேசையில் ஒரு பிளாஸ்டிக் அட்டையில் சொட்டவைத்துவிடலாமென ஒரு மனநோயாளியிடத்தில்போல் ஒரு சமயம் அவனில் யோசனை ஓடியது.

அவனது “கறுப்பு ஹிற்” ஸ்பிரேயில் அது மேலும் மூர்க்கம் கொண்டுவிட்டதுபோல்தான் அன்றைய நள்ளிரவு வரை இருந்தது. போர்வை விலகிய உள்ளங்காலில் வந்தும் குத்தியது. எந்த நுளம்பாவது உள்ளங்காலிலும் வந்து குத்துமா? கூடத்துச் சோபாவில் போய் படுத்தாலென்னவென ஒருபோது எண்ணினான். எங்கே ஓடியும் அதனிடமிருந்து தப்பிவிட முடியாதென்ற நிச்சயத்தில் படுக்கையிலேயே தூங்க முயன்றான்.

ஒருவகை நுளம்புகள் அவ்வகையான மூர்க்கமும், தமக்கு விருப்பமான வகை ரத்தத்துக்காக விரதத்தோடு காத்திருக்கும் தன்மையும் கொண்டவையென்று அவன் கேள்விப்பட்டிருக்கிறான்.

அதற்கு மேலே கொஞ்சம் நிம்மதியாகத் தூங்கினான் என்றுதான் மறுநாள் தோன்றியது.

இப்போது அவனில் பிரக்ஞையாகிறது விழித்திருக்கும் இந்த வேளைவரை ஒரு குத்தல் இல்லை, ஒரு கடுப்பு இல்லை, கைக்கெட்டும் தூரத்தில் விரரென்ற அதன் பறப்பும் இல்லையென்பது. அதிசயம்தான். ஆனாலும் அது நிஜமாய் நடந்திருக்கிறது.

அந்த வேளையிலேதான் அவனுக்கு தனது அம்மாவின் அந்தக் கதை ஞாபகம் வந்தது.

என்ன நினைத்தானோ திடீரென எழுந்து அறை விளக்கைப் போட்டுக்கொண்டு போர்வையைப் புரட்டிப் பார்த்தான். படுக்கை விரிப்பைப் பார்த்தேன். மஹம்! பின் தலையணையைத் திருப்பினான்.

ஆகா.... அங்கே இருந்தது அவனது ஒரு துளி ரத்தத்தினது அமுந்திக் காய்ந்த கறையும், ஒரு சின்ன கறுப்பு, உருண்டையும். அம்மாவின் குரல் மீண்டும் ஒலித்தது. அவன் குழப்பம் நீங்கினான்.

காணாமல் போனவர்கள்

அவர்களின் இருப்பு
 இழந்து ஊடப்பட்டு
 கண்டு பிடிக்க முடியாமல்
 தோற்றும் போய்க் கிடக்கும்
 தேச விஞ்ஞானம்!

புலனாய்வுக்குப் புலப்படாது
 யுகோள மண்ணுக்குள்
 புதைபுண்டு போன
 வவிகள் நிறைந்த
 வரலாறு!

வேலைக்குப்போன கணவன்
 வீட்டு திரும்பவில்லை
 பள்ளிக்குச் சென்றபிள்ளை
 படலைக்கு வரவில்லை
 வீட்டில் இருந்த மகள்
 விடிவதற்குள் காணவில்லை
 உடற்க்கள் உட்கார்ந்திருக்கும்
 ஒப்பாரிக் குரல்கள்!

தாய்க்குப் பிள்ளை இல்லை
 பிள்ளைக்குத் தாயில்லை
 கணவனுக்கு மனைவி இல்லை
 மனைவிக் குக் கணவனில்லை
 'இல்லை' என்ற பட்டியலில்
 இணைந்திருக்கும்
 அவர்களின் இழப்புகள்!

காக்கி எவளையாக் கலாசாரம்
 கக்கிய நாற்றும்
 காணாமல் பலரையாக்கி
 கன கச்சிதமாய்
 காரியத்தை முடித்தது!

கடத்தப்பட்டவர்களை
 கண்டறியும் கருவி
 புதைகளை
 புரட்டிப் பார்த்துவிட்டு
 மௌனத்தை மதுமாக்கின!

வாக்குபுல விசாரணைகள்
 கடதாசிகளின்
 பக்கங்களை நிரப்புவதில்
 பங்காளியாகி
 பணியை முடித்தது!

காலத்தை நீட்டியளக்கும்
 கண்துடைப்புக் கோல்
 காணாமல் போகாத
 கவர்ச்சிக் கோலானது!

தேடித்தரும்படி
 தேம்பி அழும் கண்ணீரில்
 தேசம் நனைகிறது!

காரணமின்றி
 காணாமல்போன உறவுகளுக்காய்
 வடிக்கின்ற
 கண்ணீர் நெருப்பு
 சும்மாவிடாது சுடும்!

நல்லாட்சி வானத்தில்
 நம்பிக்கை நட்சத்திரத்தை
 தேடிக் கொண்டிருக்கும்
 மண்ணின் உறவுகள்!

பாவரசு பதியத்தளாவ பானாக்

இந்து, கத்தோலிக்க கடவுட் கோட்பாட்டில்

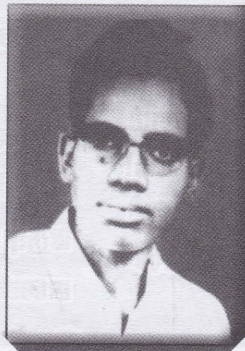
காணப்படும் ஒற்றுமை

வாகரைவாணன்

இந்தியா, இந்து என்னும் பெயர்ச் சொற்கள் 'சிந்து' என்னும் சொல்லின் திரிபு ஆகும். ஆக்கிரமிப்பாளர்களான பேர்சியர்கள் (Persians) அம் மண்ணின் நதி ஒன்றுக்கு இட்ட சிந்து என்னும் பெயர் காலகதியில் திரிந்து இந்தியா (India), இந்து (Hindu) என்று வழங்கலாயிற்று.

இந்து மதம் என்னும் சொற்றொடர் இந்தியாவின் மதம் என்னும் பொருளையும் தரும். ஆனால் இன்று பல்வேறு சமயங்கள் அங்கு வழக்கில் இருக்கின்றமையால் அந்தப் பெருமையை அது இழந்துவிட்டது எனலாம். எனினும் இந்தியா என்னும் பெயர் இந்து மதத்தின் அடையாளமாக எப்போதும் இருக்கும் என நாம் நம்பலாம்.

இந்து மதத்தைச் 'சனாதன தர்மம்' என்பர். இதற்கு என்றுமுள்ள சமயம் என்று பொருள். இப்பொருள் அதன் பழைமையைப் பறை சாற்றும். இது போல அது வைதிக மதம் எனவும் வழங்கும். இதற்கு வேதங்களின் மதம் என்பதே விளக்கம். இவ்வடைமொழி ஆரியர்களால் அதற்கு ஏற்படுத்துவதற்கு முன்பு அது அந்நாட்டுப் பழங்குடிகளின் (பழந்தமிழர்) இறை மார்க்கமாக இருந்தது என அனுமானிக்கலாம். ஏனெனில் கி.மு 1500இல் ஆரியர்கள் வட இந்தியாவில் காலடி வைத்த காலகட்டத்தில் அங்கு தமிழ்மொழி வழக்கில் இருந்தமையை வேதங்களில் காணப்படும் சில தமிழ்ச் சொற்கள் காட்டும் என்பர். மேலும் பாகிஸ்தானின் ஒரு பகுதியான பலுசிஸ்தானில் இன்றும் அதன் பழங்குடி மக்களால் பேசப்படும் பிராகூய் (Brahui)

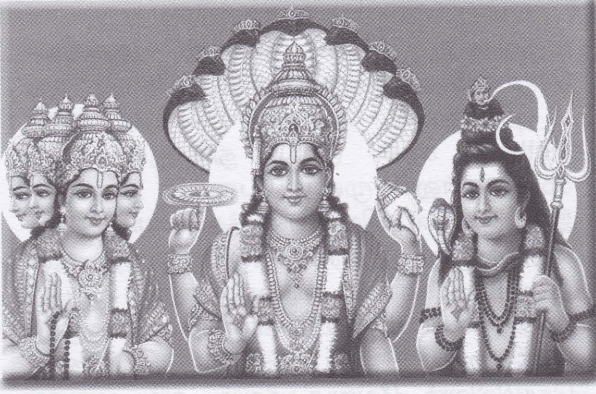

என்னும் திராவிட மொழியும் அதற்கான மற்றுமொரு சான்று எனவும் கூறுவர்.

இந்தியப் பழங்குடி மக்களால் பின்பற்றப்பட்ட இறைமார்க்கம் வைதிகமாக ஆக்கப்பட்டமை கண்டு வெகுண்டெழுந்து அதற்கெதிராகக் கிளர்ச்சி செய்தவர்களில் கௌதம புத்தரும் மகாவீரரும் மிக முக்கியமானவர்கள். இக்கிளர்ச்சியே பிற்காலத்தில் பௌத்தம், சமணம் என்னும் மதங்கள் தோன்றக் காரணம் ஆயிற்று. இம் மதங்கள் இரண்டும் முக்கியமாக சமணம் 'கடவுள்' நம்பிக்கை அற்றது என்பது இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியதொன்று. ஆனால், பௌத்தம், கடவுள் இருக்கின்றார் என்றோ அல்லது இல்லை என்றோ கூறாமையால் இச்சமயத்தை ஆங்கிலத்தில் Agnostic என்பர்.

இந்து மதம் பல்வேறு தெய்வ வழிபாட்டைக் கொண்டிருப்பினும் பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் என்னும் திரிமூர்த்திகளையே அது முதன்மைப்படுத்தும். இது பற்றிச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் தத்துவப் பேராசிரியரும் இந்திய மெய்யியலாளர்களில் ஒருவருமான T.M.P. மகாதேவன் அவர்கள் இவ்வாறு எழுதுவார்.

கடவுட் கொள்கையில் பொதுவாக இறைவன் பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கின்ற வனாகவும் காக்கின்றவனாகவும், அழிப்பவனாகவும் கருதப்படுகின்றான். இறைவன் மேற்கூறிய முத்தொழிலையும் செய்வதாகக் கருதுவதிலிருந்துதான் இந்து மதத்தில் பிரமன், விஷ்ணு, சிவன் என்னும் திரிமூர்த்திகள் கொள்கை எழுந்தது. (இந்து சமயத் தத்துவம்: பக்கம் 199)

இந்தியத் தத்துவப் பேராசிரியரின் மேற்படி கூற்று, இந்துக்களால் வணங்கப்படும் அத்திரிமூர்த்திகளின் தோற்ற வரலாற்றைச் சில சொற்களிலேயே வெளிப்படுத்தியுள்ளமை பலருக்கும் ஆச்சரியத்தைத் தரலாம். ஆனால், அதுதான் மறுக்க முடியாத உண்மை. தத்துவஞானி எஸ்.இராதாகிருஷ்ணனின் வழிவந்த மெய்யியலாளரின் வார்த்தையில் வழி இருக்குமா என்ன?

ஆதி காலத்தில் மக்கள் ஒளியையே இறைவனாக வழிபட்டமையைப் பல நாடுகளின் வரலாறுகள் சொல்லும். இதற்குச் சான்றாக கிரேக்கரின் சூரியன் என்னும் அப்பல்லோ (Apollo), கெலியோஸ் (Helios), சந்திரன் என்னும் (Diana), ஆரியரின் ஆதித்தன் (சூரியன்) ஆகியவற்றை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

தமிழரும் இவ்வழிபாட்டில் இன்றும் பெருமளவில் ஈடுபடுகின்றமைக்கு தமிழகத்தின் திருவண்ணாமலை கோயில் சான்று ஆகும். இம்மலையைக் குறிக்கும் வடமொழிப் பெயரான அருணாசலம் என்பதும் மலை (ஆசலம்) மீது நடத்தப்பட்ட சூரிய (அருணன்) வழிபாட்டையே உணர்த்தும். இது போன்றதே இலங்கையின் சிவனொளிபாத மலையும். இதற்கு சிவந்தவனின் (சூரியன்) ஒளிச்சுவடு படும் மலை என்பதே பொருளாகும்.

ஆரம்ப காலத்தில் மலைகள் மக்களின் வழிபாட்டுத் தலமாக இருந்தமைக்கு மேலே குறிப்பிடப்பட்ட மலைகள் மட்டுமன்றி, தமிழகத்தின் பழனி, திருப்பரங்குன்றம் பழைய ஏற்பாட்டின் சீனாய் மலை என்பனவும் தக்க உதாரணங்களாகும். மலைகள் இல்லாத இடங்களில் தூண்கள் அமைத்து அவற்றை மக்கள் 'கடவுளாக' வழிபட்டனர் என்பது வரலாறு. சங்க காலத்தில் இத்தூண்கள்

'கந்து' என அழைக்கப்பட்டு அது தெய்வமாக வழிபட்டமையை பட்டினப்பாலை (பாடல்.245) எனும் சங்க இலக்கியம் எடுத்துச் சொல்லும்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் உள்ள 'வெலிக்கந்தை' என்னும் ஊர்ப்பெயர் வெளியில் வைத்து 'கந்து' வணங்கப்பட்டமையையே குறிக்கும். வெளி என்பது அம்பலம் என்றும் பொருள்படும். அதே நேரம் இச் சொல்லுக்கு (அம்பலம்) கோயில் என்றும் பொருள் உண்டு (உ+ம் பொன்னம்பலம்) இக் 'கந்து' என்பதே லிங்கமாக மாற்றம் பெற்றது என்பார் மறைமலை அடிகளார் (பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி உரை பார்க்குக.)

இக்காலத்தில் இந்துக்கள் வாழும் இடமெல்லாம் கொண்டாடப்படும் தீபாவளியும் ஒளி வழிபாட்டையே உணர்த்தும். இச் சொல்லுக்குத் தீபங்களை வரிசையாக (ஆவலி-வரிசை) வைத்து வணங்குதல் என்று பொருள். தீ வழிபாடும் இத்தகையதே. ஆதி மனிதன் வாழ்வில் நெருப்பு வகித்த முக்கியத்துவத்தையே இது காட்டும். எனவே இவை தொடர்பில் சொல்லப்படும் இதிகாச, புராணக் கதைகளுக்கும் இவற்றுக்குமிடையே எவ்வித தொடர்பும் இல்லை என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

மேலே தரப்பட்ட சான்றுகளில் இருந்து ஒளிவழிபாடு என்பது மிகவும் பழைமையானது என்பது புலப்படும். இவ்வழிபாட்டின் அடிப்படையிலேயே இந்துக்களின் திரிமூர்த்திகளின் பெயர்களும் அமைந்துள்ளமையைப் பின்வரும் விளக்கம் காட்டும்.

பிரமன் என்னும் சொல்லுக்கு அக்கினி, ஆதித்தன் (சூரியன்) என்றும் பொருள் உண்டு. இப்பொருள் இறைவன் (பிரமன்) ஒளிமயமானவன் என்னும் உண்மையையே சொல்லும். பிரமனின் தர்மபத்தினி என்று புராணங்கள் கூறும் வாணியின் அரியாசனமாகிய வெள்ளைத் தாமரைப் பூவும் ஒளியின் (பிரகாசத்தின்) அடையாளம்தான். வாணி என்னும் சொல்லுக்கும் ஒளி (வாணி-ஒளி) என்றே பொருள். ஒளி என்னும் பொருளைத் தரும் Lux, Lucis என்னும் லத்தின் சொற்களோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடைய லக்ஸ்மி என்னும் சமஸ்கிருதச் சொல்லுக்கும் ஒளி என்றே அர்த்தம்.

இது போன்று விஷ்ணு என்னும் சொல் அறிஞர் தென் புலோலியூர் கணபதிப்பிள்ளை

கூறுவது போன்று விண் என்னும் சொல்லின் திரிபு எனக் கொண்டால் அதுவும் ஒளியையே சுட்டும். மேலும் அச்சொல் (விஷ்ணு) விஸ்வம் (விண்) என்னும் சொல்லைத் தழுவிவது எனக் கொள்வோமாயின் அச்சொல்லும் ஒளி என்னும் பொருளையே தரும்.

விஷ்ணு என்னும் திருமால் விரிகதிர் போல ஒளிமயமானவர் என்னும் உண்மையைப் பேயாழ்வாரின், “**திருக்கண்டேன் பொன் மேனி கண்டேன் திகழும் அருக்கணணி நிறமும் கண்டேன் -செருக் கிளரும் பொன்னாழி கண்டேன் புரிசங்கம் கைக் கண்டேன் என்னாழி வண்ணன் பாலின்று**”. என்னும் வெண்பா மிகத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லும்.

மூன்றாவது மூர்த்தியாகிய சிவன் என்னும் பெயர் சிவந்தவன் (சூரியன்) என்னும் சொல்லின் திரிபு என்பார் அறிஞர்.ந.சி. கந்தையா பிள்ளை அவர்கள். அறிஞர் மறைமலை அடிகளாரும் சிவன் என்னும் சொல் செயோன் (முருகன்) என்னும் சொல்லின் சிதைவு என்பார். இதற்கும் செந்நிறத்தோன் (சேய்-சிவப்பு என்னும் பொருள் உண்டு. இதன்படி சேயோனையும் முருகனையும்) சூரியன் என நாம் கொள்ளலாம்.

இனி கத்தோலிக்க மறையின் கடவுட் கோட்பாட்டை அறிய நம் அறிவுக் கண்களை அகலத் திறப்போம்.

பலஸ்தீனத்தின் யூதேயா என்னும் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த சிறியதொரு கிராமம் பெத்தலேகம். உரோமை நாட்டின் பேரரசன் அகஸ்து சீசர் (கி.மு.67-கி.பி.14) ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த அம்மண்ணில் இயேசு கிறிஸ்து என்னும் மீட்பர் அவதரிக்கலானார். இதனைத் திருமறை நூலின் ஒரு பகுதியான புதிய ஏற்பாட்டில் உள்ள மத்தேயு நற்செய்தி (2ம் அதிகாரம், 2ம் வசனம்) எடுத்துச் சொல்லும்.

இறைவன் ஒருவனே என்று கூறும் கத்தோலிக்கம், அவ்விறைவன் மூன்று ஆட்களைக் கொண்ட குழுமம் ஆவான் (The Three Fold Union Of Three Persons in One God Head) எனச் சொல்லும். அக்கோட்பாடு சமஸ்கிருதத்தில் திரித்துவம் என்றும், ஆங்கிலத்தில் Trinity என்றும் வழங்கும்.

திரி எனும் சொல்லுக்கு மூன்று பொருள் இருப்பது போல அவ் ஆங்கிலச் சொல்லுக்கும் அதே பொருள் உண்டு. இச்சொல் Tres, Tria என்னும் லத்தின் சொல்லில் இருந்து

உருவானது. Three என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லும் அச் சொற்களில் இருந்தே பிறந்தது. திரித்துவம் என்னும் சொல் பிதா (Father), சுதன் (Son), தூயஆவி (Holy Spirit) என்னும் மூன்று பேரையும் அடக்கும். இம் மூவரில் பிதா படைத்தலையும், சுதன் காத்தலையும் (இரட்சித்தல்) தூய ஆவி இறைபக்தர்களின் விசுவாசத்தை உறுதிப் படுத்துதலையும் மேற்கொள்வதாகக் கருதப் படுகின்றது. இம் மூவரும் பெயரிலும், தொழிலிலும் வேறுபட்டாலும் அம் மூவரும் ஒருவரே என்பதை மட்டுமன்றி, அவர்கள் ஒளி வடிவினர் என்னும் உண்மையையும் பின்வரும் விளக்கம் வெளிபடுத்தும்.

பிதாவானவர், பழைய ஏற்பாட்டில் ஆண்டவர், கடவுள் என்றே அழைக்கப் படுகின்றார். இஸ்ராயல் மக்கள் ஆண்டவரைத் தரிசிப்பதற்காக சீனாய் மலையின் பக்கம் வந்து சேருகின்றனர். மோயீசனும் அங்கே நிற்கின்றார். ‘அப்போது சீனாய் மலை முழுவதும் புகைவந்து கொண்டிருந்தது. ஏனெனில், ஆண்டவர் அதன் மீது நெருப்பில் இறங்கி வந்தார்’ என்று பழைய ஏற்பாடு (விடுதலைப்பயணம் அதிகாரம்-19, வசனம்18) தெரிவிக்கும்.

இதே போன்று, அம்மக்களின் விடுதலைப் பயணத்தின் போது ஆண்டவர் இரவில் நெருப்புத் தூணாகவும் தோன்றுகின்றார். மேலும், இறைவன் மாட்சி, பற்றி எரியும் நெருப்பைப் போன்று இஸ்ராயல் மக்களின் கண்களில் தெரிகின்றது என்று அதே பழைய ஏற்பாடு (அதிகாரம்-24, வசனம்17) கூறும்.

பிதாவாகிய இறைவனைப் பற்றிய மேற்படி செய்திகள் யாவும் அவ் இறைவன் ஒளிவடிவானவன். மக்களும் அவனை அவ்வடிவிலேயே கண்டார்கள் என்னும் உண்மையையும் உணர்த்தும். இறைவனைப் பற்றிய இத்தகைய மனநிலை அன்றைய மக்களிடம் இருந்தமையை உரோம், கிரேக்கம், இந்தியா முதலான நாடுகளின் வரலாற்றில் இருந்து நாம் அறியலாம். மேலும், இந்நாடுகளின் இதிகாசக் கதைகளுக்கிடையேயும் நெருக்கமான தொடர்பு இருப்பதையும் காணலாம்.

அடுத்து திரித்துவத்தின் இரண்டாம் ஆளாகிய சதன் (இயேசு கிறிஸ்து) ஒளியின் அடையாளமாக வெளிப்படுத்தப்படுவதை புனித - யோவான், நற்செய்தியின் ஆரம்பத்திலேயே காண்கின்றோம். அதே நேரம், அந் நற்செய்தியில் உலகின் ஒளி நானே (அதிகாரம்-8 : வசனம்-13) என்னும் யேசுவின் வாக்கும் அவரை ஒளியின் வடிவமாகவே பிரகடனம் செய்கின்றது.

மேலும், மலை ஒன்றில் யேசு ஏறிய போது, அவரது முகம் கதிர்வனைப் போல் ஒளிர்ந்தது. அவருடைய ஆடைகள் ஒளி போன்று வெண்மையாயின என்று நற்செய்தியாளர் மத்தேயு (அதிகாரம்-17, வசனம்2) குறிப்பிடுகின்றார். இச்செய்திகள் அனைத்தும் யேசுவை ஒளியாக, ஒளியின் வடிவமாகக் காட்டுகின்றமை வெளிப்படை.

திரித்துவத்தின் மூன்றாம் ஆள், தூய ஆவி (Holy Spirit) என்று அழைக்கப்படுகின்றார். இவரும் ஒளிமயமானவர் என்பதைப் பின்வரும் நிகழ்வு வெளிப்படுத்தும்.

அது ஒரு வெண் ஞாயிற்றுக்கிழமை (White Sunday) யூதர்களின் அறுவடைப் பெருநாளும் அந் நாளிலேயே இடம் பெறுகின்றது. யேசுவின் விண்ணேற்றத்தின் பின் அப்போஸ்தலர்கள் அனைவரும் ஓர் இடத்தில் கூடி இருக்கின்றார்கள். அச்சமயம் திரித்துவத்தின் மூன்றாம் ஆளாகிய தூய ஆவியானவர், அவர்கள் அனைவர் மீதும் அக்கினி நாக்கு வடிவில் வந்து அமர்கின்றார். (திருத்தூதர் பணிகள்: 2ம் அதிகாரம், வசனம்:2-4)

'திருத்தூதர் பணிகள்' என்னும் நூல் எடுத்துச் சொல்லும் மேற்படி நிகழ்வு மூன்றாவது ஆளாகிய தூய ஆவியையும் ஒளிமயமானவர் என்றே குறிப்பிடும். மேலும்,

அவ்வொளியினை அப்போஸ்தலர்கள் தரிசித்த பின்பு அவர்கள் ஞானிகளாகப் பிரகாசித்தமை அந்த ஒளியின் அற்புத சக்தியையே காட்டும்.

இந்து, கத்தோலிக்கக் கடவுட் கோட்பாட்டில் காணப்படும் இந்த அபூர்வ ஒற்றுமை உண்மையில் வியக்கத்தக்கது. இது காரணமாகத்தான் எல்லா ஆறுகளும் கடலை நோக்கியே செல்கின்றன என்று ஞானி இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் திருவுளம் பற்றினார் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்த்தல் வேண்டும். அப்போதுதான் மதவெறி நம்மை விட்டு முற்றாக நீங்கி 'மனிதம்' என்னும் உணர்வு நம் மனத்தில் மேலோங்கி நிற்கும்

○ ○ ○

மொட்டாக்குகள்

நெருங்கிவரும்
சுனைகளற்ற மலைகளினால்
அச்சம் ஏற்படுகிறது

இரசாயன மூலகங்கள்
காலாவதியாய் போய்விட்டதால்
தகர்க்க முடியாமல்
புதிய ஏற்பாடுகளுடன்
மொட்டாக்கினுள் கைகாட்டி
மகிழ்ந்து இருக்கிறோம்.

வே. ஜ. வரதராஜன்

புதிதாக வளர்ந்து வளர்ந்து
நிலைகளை ஆக்கிரமிக்கும்
மலைகளால் எதுவுமே
மாற்றமுடியாத நிலை

மொட்டாக்குகள் ஒரு நாள்
பிரிக்கப்படும் வேளையில்
முகங்களில் இருக்கங்கள்
மட்டும் -
எஞ்சிக்கிடக்கும்!

உலக சினிமா (9)

CELLULOID

பவ்யீஷா லோகநாதன்

வாரம் வாரம் புதுப்படங்கள் வந்துகொண்டே இருக்கின்றன. பழைய படங்களைப் பார்க்கும் இன்றைய தலைமுறையை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம். அந்தப் பழைய படங்கள்தான் சினிமாவின் முன்னோடி. அதிலிருந்துதான் சினிமா வளர்ச்சியடைந்து வந்திருக்கிறது. அந்தப் படங்கள், சலிப்புத் தருகிறது என்ற ஒரே வார்த்தையில் நிராகரித்து விடுகிறோம். அன்று அவர்களுக்கு என்ன வளம் இருந்தது? அந்தப் படங்களைக் குறைந்த தொழில்நுட்ப வசதியோடு அவர்கள் எடுக்க முனைந்த போது எவ்வளவு சிரமப்பட்டிருப்பார்கள். கறுப்பு வெள்ளைப் படங்களில் சினிமாவைத் தொடக்கி வைத்தவர் யார்? சினிமா எப்படி உருவானது? எப்படி வளர்ச்சியடைந்தது? அந்தக் கலைஞர்களின் வலி நிறைந்த வரலாறுகள் நம்மில் எத்தனை பேருக்குத் தெரியும்? நாம் அறியாத ஒரு கலைஞனுக்கு மரியாதையைச் செய்யும் அற்புதப் படப்பு Celluloid.

J.C.டேனியல் மலையாள சினிமாவின் தந்தை. இந்த அடையாளத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள அந்தக் கலைஞன் தொலைத்தது தன் ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கையை. சினிமாக்கனவுகள் தின்ற கலைஞனின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக்கொண்டு எடுக்கப்பட்ட திரைப்படம் தான் Celluloid.

மேலைத்தேயர்களால் உருவாக்கப்பட்ட சினிமாவைக் கீழைத்தேய பால்கே கையாண்டு கொண்டிருந்த காலம் J.C.டேனியல் பால்கேயைச் சந்திக்க மும்பை வருகிறார். இதயம் முழுவதும் சினிமாக்கனவுகள் நிரம்பியிருக்க கண்களில் எதிர்பார்ப்புக் கலந்த ஆர்வத்தோடு பால்கேயிடம் சினிமா

எடுக்க வேண்டும் என்ற தனது கனவைச் சொல்லிக் கற்றுத்தரக் கேட்கிறார்.

பால்கே, தனக்கு நேரமில்லை கற்றுத்தர முடியாது என்று மறுத்துவிட சினிமாப் படப்பிடிப்பைப் பார்க்கும் வாய்ப்பையாவது தாருங்கள் என்று கேட்கிறார் டேனியல். அவருடைய ஆர்வத்தைப் பார்த்து சம்மதிக்கும் பால்கே படப்பிடிப்பைப் பார்க்க அனுமதித்ததோடு படம் பிடித்ததைத் திரையிட்டும் காட்டுகிறார். ஆசையும் மகிழ்ச்சியுமாக அந்தப் படத்தைப் பார்த்து ரசிக்கிறார் டேனியல்.

ஊருக்குத் திரும்பும் டேனியல் மன நிறைவோடு தன் மனைவி ஜெனட்டிடம் தன் சினிமாக்கனவுகளை விபரிக்கிறார். பிலிம்

ரோலைக் காட்டி சினிமா எடுக்கும் தன் எண்ணத்தையும் முன்வைக்கிறார். மனைவியும் சம்மதிக்க அடுத்தடுத்த வேலைகளை மும்முரமாக ஆரம்பிக்கிறார். தன் தோழனும் நாடக நடிகனுமான ஜான்சனின் உதவியைப் பெற்றுக்கொண்டு நடிகர்களைத் தேர்வு செய்கிறார்.

படமெடுக்கக் குடும்பச் சொத்தை விற்றுவிட்டு கேமரா வாங்குவது பற்றித் தமிழ் நாட்டுக்குச் சென்று நடராஜ முதலியாரிடம் ஆலோசனை கேட்கிறார். அவருடைய வெள்ளைக்கார ஒளிப்பதிவாளரைச் சந்தித்துப் பேசி அவருடைய உதவியைக்கொண்டு கேமராவை வரவழைக்கிறார். படமெடுக்க வேண்டி ஸ்டூடியோவையும் நிர்மாணிக்கிறார். அதுதான் கேரளாவின் முதல் ஸ்டூடியோ Travancore National Pictures.

எல்லோரும் புராண இதிகாசக் கதைகளைப் படமாக எடுத்துக் கொண்டிருக்கும்போது சார்லிசாப்ளினின் 'தி கிட்' படத்தைப் பார்த்து ஒரு சமூகக்கதையை எடுக்கத் தீர்மானிக்கிறார். 'விகதகுமாரன்' (The Lost Child) இதுதான் டேனியலின் படத்தின் பெயர்.

சரோஜினி - சந்திரகுமாரன் உடன் பிறந்தவர்கள். வில்லன் பூதநாதனால் சிறுவன் சந்திரகுமாரன் கடத்தப்படுகிறான். நீண்டகாலத்திற்குப் பிறகு, சரோஜினியை எதிர் வீட்டில் குடிவரும் ஜெயச்சந்திரன் காதலிக்கிறான். கொழும்புக்குச் செல்லும் ஜெயச்சந்திரனின் உடமைகளைப் பூதநாதன் களவாடிக் கொண்டுபோக அங்கு ஜெயச்சந்திரனுக்கு உதவுகிறான் சந்திரகுமாரன்.

சந்திரகுமாரனுடன் ஊர் திரும்பும் ஜெயச்சந்திரன் சரோஜினியைச் சந்திக்கிறான். எதேச்சையாக சந்திரகுமாரன் முதுகிலிருக்கும் மச்சத்தைப் பார்க்கும் சரோஜினி தன் தம்பியை அடையாளம் காண்கிறாள். இறுதியில் பிரிந்தவர்கள் ஒன்றுசேர சுபமாக முடிகிறது கதை.

தொலைந்து போகும் சிறுவனாகத் தன் மகனையும், ஜெயச்சந்திரனாகத் தானும் நடக்க முடிவு செய்கிறார் டேனியல். வில்லன் பூதநாதனாக நாடக நடிகனான நண்பன் ஜான்ஸனையும் தெரிந்தவர்களை மற்றக் கதாபாத்திரங்களுக்கும் தேர்வு செய்கிறார். கதாநாயகியாக நடிகைப் பெண்கள் அக் காலத்தில் முன்வருவதில்லை. ஆண்கள் தான் பெண்வேடம் போட்டு நடப்பார்கள். ஒரு சில ஆங்கிலோ இந்தியப் பெண்கள் மட்டும் நடப்பதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள் அதில் ஒரு பெண்ணை டேனியல் நடிகை அழைக்க, அரசியாக மட்டும் தான் நடப்பேன் என்று அடம்பிடிக்க இது ஒரு சமூகக்கதை என்று கூறுகிறார். அதிக சம்பளம் தந்தால் நடிகை வருவதாகக் கூறுகிறார்கள். வேறு வழியில்லாத டேனியல் சம்மதிக்கிறார். ரயிலில் முதல் வகுப்பில்தான் பயணிப்போம், குதிரை வண்டியில் ஏறமாட்டோம் காரில்தான் வருவோம், மகாராஜாவின் அரண்மனையில்தான் தங்குவோம் என்று தொல்லை கொடுக்க இவர்களை நடிகை வைப்பது கஷ்டம். படத்தின் ஜீவன் போய்விடும் என்பதால் அவர்களைத் திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார் டேனியல்.

நண்பன் மூலமாகக் கிராமக்கூத்தில் நடக்கும் ரோசம்மாவைக் காணும் டேனியல் அவளைக் கதாநாயகியாக்கலாம் என்று முடிவு செய்கிறார்.

தலித் பெண்ணான ரோசம்மாவை நாயர் பெண்ணாக மாற்றுகிறது சினிமா. அற்புதமாக நடக்கிறாள் ரோசம்மா.

ஒரு தலித் பெண்ணை வீட்டுக்குள் அழைக்கிறார்கள், நல்ல ஆடைகள் நகைகள் கொடுத்து அழகு படுத்துகிறார்கள், சகமனுஷியாக மதித்து அவளிடம் அன்பு காட்டுகிறார்கள். ரோசம்மா நெகிழ்ந்து போகிறாள்.

படப்பிடிப்பும் முடிவடைகிறது. படம் சிறப்பாக எடுத்து முடிக்கப்பட்டு வெளியிடத் தயாராகிறது. கெப்பிடல் திரையரங்குக்கு வரும்

ரோசம்மாவைப் பார்த்து, ஒரு தலித் உள்ளே வந்தால் திரையரங்கில் நுழைய மாட்டோம் என்று கூற ரோசம்மாவை அடுத்த காட்சி பார்க்கும்படி வெளியே நிறுத்துகிறார்கள்.

படம் ஆரம்பிக்கிறது. பெருமிதமும் மகிழ்ச்சியுமாக டேனியல் பார்த்திருக்க திரையில் ரோசி வந்ததும் எல்லோரும் சத்தமிடத் தொடங்குகிறார்கள். ஒரு தலித் பெண்ணை நாயர் பெண்ணாக காட்டியது குலக்குற்றம் என்று கூட்டம் ஆர்ப்பரிக்க டேனியலின் சினிமா, எதிர்ப்புக்களால் நிறுத்தப்படுகிறது.

வெளியே நின்று கொண்டிருந்த ரோசியைப் பார்த்தவர்கள் அவளைக் கெட்ட வார்த்தைகள் பேசி விலைமகள் என்று பெயரிட்டு அடிக்கத் துரத்துகிறார்கள். ரோசியின் பெற்றோரை அடித்து உதைத்து அவள் வீட்டைத் தீக்கிரையாக்குகின்றார்கள்.

சாதி வெறி டேனியலின் உழைப்பை, ஆசையை, கனவைக் கொலை செய்ய அங்கு வாழ முடியாத சூழ்நிலையில் குடும்பத்துடன் தமிழ் நாட்டுக்குக் குடிபெயர்கிறார் டேனியல்.

புறக்கணிப்பின் வலி மனதில் இருந்தாலும் வாழ்க்கையைக் கொண்டு நடத்த வேண்டும் என்பதால் சினிமாவைத் தவிர்த்து வாழத்தொடங்குகின்றார் டேனியல். பல் மருத்துவராக வாழ்க்கையைத் தொடரும் போது ஒரு நாள் பி.யூ.சின்னப்பாவைச் சந்திக்கிறார். சின்னப்பா டேனியலின் மனதிலிருந்த கலையார்வத்தைத் தூண்டிவிட மறுபடியும் சினிமா எடுக்கும் ஆசை டேனியலுக்குள் துளிர்க்கிறது. ஜெனட் தடுத்தும் உழைத்ததை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு போனவர் திரும்பி வருகையில் தோல்வியை மட்டும் சுமந்துகொண்டு வருகிறார்.

பல வருடங்களுக்குப் பிறகு வசதியில்லாமல் வருத்தத்தோடு வாழும் டேனியல் தம்பதியைச் சந்திக்கிறார் பத்திரிகையாளர் கோபால கிருஷ்ணன். மலையாள சினிமாவை ஆரம்பித்து வைத்த டேனியலை உலகுக்கு வெளிக்காட்ட அரும்பாடுபடுகிறார் கோபால கிருஷ்ணன்.

TR சுந்தரத்தின் பேசும் படமான பாலன் திரைப்படம்தான் மலையாளத்தின் முதல் சினிமா. அதற்கு முன்னர் எடுக்கப்பட்ட சலனப் படமான விகிதகுமாரனை அங்கீகரிக்க மறுக்கிறார்கள். காரணம் சாதி.

ஆண்டுகள் கடந்தாலும் சாதி தன் முகத்தை மாற்றிக் கொள்ளவே இல்லை.

கிறிஸ்தவரான டேனியல் ஒரு நாடார். அவர் வம்சம் எப்படி மலையாளி இனத்தில் சேரும் அதனால் அவருடைய படம் மலையாளிகளைக் கொண்டு எடுக்கப்பட்ட நாடார் படம் என்றுதான் சொல்லலாம் என்று கூறுகிறார்கள். ஒரு புகைப்படமும் முதல் நாள்

நோட்டீசும் மட்டும்தான் எஞ்சி உள்ள ஆவணங்கள். விகித குமாரனின் பிரிண்ட் இல்லாததால் கோபால கிருஷ்ணனின் போராட்டங்கள் தோல்வியில் முடிகின்றன.

கேரளா அரசின் எந்த உதவியும் டேனியலுக்குக் கிடைக்கவில்லை. வறுமையும் நோயும் தோற்றுப்போன வலியும் டேனியலின் இறுதிக்காலத்தில் துணையாக 1972இல் அவர் உயிர் பிரிகிறது.

அவருடைய இறப்புக்குப் பின் பல வருடங்கள் கழித்து கேரளா அரசாங்கம் மலையாள சினிமாவின் தந்தை டேனியல்தான் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு அவருக்கான அங்கீகாரத்தை வழங்குகிறது.

அந்த மேடையில் டேனியலின் இளையமகன் ஹாரிஸ் ஒரு விளையாட்டுப் பொருள் என்று

நினைத்து விகிதகுமாரனின் பிலிம் ரோலை எரித்ததைக் கண்ணீர் மல்கச் சொல்கிறார்.

தன் தந்தையின் உழைப்பை, சாதனையை தான் அறியாமையால் அழித்து விட்டதை எண்ணி ஹாரிஸ் கதறி அழுது மன்னிப்புக் கேட்பதோடு படம் நிறைவு பெறுகிறது.

நேர்மையான படைப்பு வெளிப்பார்வைக்கு இது டேனியலின் வாழ்க்கை. ஆனால் எந்தப்படத்திலும் சொல்லப்படாத ஆழமான உண்மைகள் இந்தப் படத்தில் இருக்கின்றன. சாதி அரசியலை இவ்வளவு நேர்மையாக முன்வைத்த திரைப்படத்தை நான் பார்த்ததில்லை. எந்தச் சமரசமும் செய்துகொள்ளாமல் இந்தப் படத்தை இத்தனை தைரியமாக நேர்மையாக எடுத்தமைக்கு இயக்குநருக்கு நாம் நன்றி சொல்ல வேண்டும். நாம் எல்லோருமே மனிதர்கள். ஆனால் மனிதத்தைத்

தவிர்த்து மற்ற அனைத்துக்கும் மதிப்புக் கொடுக்கின்றோம். நடந்து வரும் பாதையில் அந்த மனிதர்கள் எதிர்ப்பட்டாலே பாவம் என்று கருதும் மக்களிடையே சாதி பற்றி எதுவும் யோசிக்காமல் படம் எடுக்கிறார் டேனியல். சினிமாவில் தீண்டாமை இல்லை என்று ஒரு சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய டேனியலை ஊரை விட்டே விரட்டி அடிக்கிறது சாதி.

ரோசம்மாவின் பெற்றோரிடம் “சினிமாவில் நடித்தால் நீ என்ன உயர்ந்து விடுவாயா? எங்ககிட்டான் வேலைக்கு வரணும்” என்ற மிரட்டல் வார்த்தைகளில் வெளிப்படுகிறது சாதி மேன்மை. ஒரு தலித் பெண் தியேட்டருக்குள் நுழைவதா என்று ஆவேசப்பட்டவர்கள் சாதியின் பெயரால் மனிதம் மறந்தவர்கள். ஒரு நாடார் எடுத்த படம் என்ற அடையாளத்தோடு டேனியலின் படம் திரையிடப்படுகிறது. நாடரும் தலித்தும் தங்கள் சாதியை இழிவு படுத்தியதாகக் கூறி டேனியலின் உழைப்பை நிராகரித்ததோடு வாழ்க்கையையும் அழிக்கிறார்கள். சாதியின் பெயரால் தூர்த்தப்பட்ட ரோசி இரவின் நிசபத்தோடு தொலைந்து போகிறார்.

30 வருடங்களுக்குப் பிறகு, பிராமணர் எடுத்த சினிமாவைப் பேசும் படமாக அங்கீகரித்துவிட்டு டேனியல் மலையாளியே அல்ல என்று சப்பைக்கட்டு கட்டும் போதும் சாதி தன் முகத்தை மாற்றிக் கொள்ளவே இல்லை என்று புரிகிறது.

இன்றும் கூட சாதியின் பெயரால்

சிக்கித் தவிக்கும் படைப்புக்கள் இருக்கின்றன. சாதியோடு இன்னொரு விடயத்தையும் இயக்குநர் பதிவு செய்கிறார்.

டேனியலின் வெளிநாட்டு ஒளிப்பதிவாளர் முதன் முதலாக ரோசியைப் பார்த்து ‘இவ்வளவு கறுப்பான பெண்ணா கதாநாயகி? ஆபிரிக்கர்களைப் போல இருப்பானே’ என்று கூறும்போது நிறவெறி மனப்பான்மையைப் பதிவு செய்கிறார். நமக்குச் சாதி போல அவர்களுக்கு நிறப்பிரிவினை.

“உலகம் மாறப்போவதில்லை. மனிதன் தெய்வத்தைப் படைத்தான். தெய்வம் சாதியைப் படைத்தது. மனிதன், தெய்வம், சாதி மூன்றும் சேர்ந்து உலகைக் கூறு போட்டது.” படத்தில் சொல்லப்படும் இந்த வசனம் எத்தனை முக்கியமானது. சினிமா சினிமாதான் அது முழுக்க முழுக்க கலைஞரின் சினிமா. சாதிக்காரனின் சினிமா அல்ல என்பதை என்று நாம் உணரப்போகின்றோம்?

தொலைந்துபோனவள் படத்தின் ஜீவன் ரோசம்மாவின் கண்களில் இருப்பதைக் கண்டேன். ரோசம்மா மலையாளத்தின் முதல் கதாநாயகி.

அவளுக்கு நடந்த கொடுமை காலத்தால் அழித்து விடமுடியாது. ஒரு தெருக்கூத்துப் பெண் முதன் முதலாகச் சினிமாவில் கதாநாயகி என்று கூறும்போது எப்படி உணர்வார்? சினிமா என்பதே என்னவென்று அறியாத அந்தப் பெண் தன்னை எல்லாம் சினிமாவில் நடிக்க அழைக்கின்றார்களே என்று மகிழ்வும் தயக்கமுமாகத் தோழியிடம் உணர்வுகளைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார். நான் என்ன அழகாவா இருக்கேன் என்று சந்தேகமாகக் கேட்க தோழி ஒரு கண்ணாடிச் சில்லில் அவள் முகத்தைக் காட்ட அதில் தெரியும் ரோசம்மாவின் கறுத்த முகமும் பின்னணியில் சித்தாராவின் குரலில் ஒலிக்கும் பாடலும் மழை நேர வானவில்லின் அழகு... இன்னும் என்னுள் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது அந்தப் பாடல்...

ரோசம்மாவின் எளிமையான அழகுக்கு ஈடாக இசையில் தவழ்கிறது வரிகள். ஆர்வத்தோடு முதல்நாள் படப் பிடிப்புக்குச் சென்றால் ரோசம்மா காணாத ஒரு வாழ்க்கை அவளுக்குக் காத்திருந்தது. எல்லாரும் அவளை வரவேற்கிறார்கள் என்பதை அவளால் நம்ப முடியவில்லை.

வீட்டு வாசலுக்கு வந்தாலே விரட்டு பவர்கள் மத்தியில் அவளை உள்ளே

அழைக்கிறார்கள். பெஞ்ச்சில் அமரச்சொல்ல தயங்கிய படியே தரையில் அமர்கிறாள். தான் நாயர் பெண்ணாக நடிக்கப் போகிறோம் என்பதையே அவளால் நம்பமுடியவில்லை. அணிந்துகொள்ள நல்ல ஆடைகளும் ஜேனட்டின் நகைகளையும் தரும்போது நான் அணிந்தால் திரும்பி அதை நீங்கள் அணிவது பாவம் என்று மறுக்க ஜேனட் அன்போடு அவளை அணியச் சொல்கிறாள்.

நடப்பது கனவா நனவா என்று அறியாத நிலையில் சந்தோசத்தில் டேனியல் சொல்லும்படி செய்கிறாள்.

எல்லாரும் உள்ளே அமர்ந்து உணவருந்தும் போது ரோசம்மா மட்டும் வெளியிலிருந்து கஞ்சி குடிக்கிறாள். எல்லோரும் சாப்பிட்டு தட்டு வைத்துப்போக அதைச் சுத்தம் செய்யத் தொடங்குகிறாள். டேனியலும் ஜேனட்டும் அவளது தயக்கத்தைப் போக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். ரோசம்மா என்ற பெயரை மாற்றி ரோசி என்று சூட்டுகிறார்கள்.

இறுதிப் படப்பிடிப்பன்று தன் வேஷத்தைக் கலைத்துவிட்டு பழைய ரோசம்மாவாக வெளியேறும்போது அவள் உணர்வது நம் மனதைக் கனப்படுத்துகிறது.

பட வெளியீட்டைப்பற்றி அறிவிக்கும் போது இதோ நம் நாயகி ரோசி என்று கூற வெட்கமும் சந்தோசமுமாய் ரோசி புன்னகைப்பது பேரழகு.

படம் பார்க்க ஆர்வமாக ஓடி வரும் ரோசியைச் சாதியைக் காரணம் காட்டி வெளியனுப்ப வாசலிலே இருட்டும் வரை ஏக்கத்தோடு காத்திருப்பதும் எல்லோரும் விலைமகள் என்று அடிக்கத் துரத்தும்போது செய்வதறியாது அழும்போதும் மனம் ரணப்படுகிறது. ரோசியாக சாந்தினி நடிக்கவில்லை, வாழ்ந்திருக்கிறார்.

கறுத்த முகமும் எப்போதும் ஆர்வப் பார்வை சிந்தும் கண்களும் குழந்தைச் சிரிப்புமாக மென் சோகக் கவிதையாக மனம் எங்கும் நிறைகிறாள். தான் நடித்த படத்தைப் பார்க்க அனுமதிக்கப்படாது விரட்டியடிக்கப்பட்ட அவளை அன்று வாழவிடாமல் இன்று வர லாற்றில் வாழவைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கனவுகளின் காதலன் ப்ரிதிவிராஜ் கண்களில் தெரிவது என்ன? டேனியலின் ஆர்வமும் நம்பிக்கையும் அதைக் கொண்டு வருவது அத்தனை சாத்தியமா என்ன? சினிமா ஆர்வம் என்கிற உணர்வு மனதிலிருந்து எழுகிறது. அதை விழிகளின் வழியே கொண்டு வருவது

அத்தனை சாத்தியமல்ல, அற்புதமாகச் செய்திருக்கிறார். கேமராவைக் கண்டு உற்சாக மடைவதும் ஊர்த் திரையரங்கைப் பெருமை பொங்கப் பார்ப்பதும் விளக்கு வெளிச்சத்தில் பிலிம் ரோலைக் காட்டி மம்தாவுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் போது அவர் கண்களின் தெறிக்கும் ஆர்வம் அந்த வெளிச்சத்தை விட பிரகாசமானது.

எல்லாவற்றையும் துறந்து பல் மருத்துவனாக வாழ்ந்து பின்னர் மீண்டும் சினிமா ஆசையில் தோற்றுப் போன பின்னர் அவருள் தெரியும் விரக்தி, ஹாலிவுட்டில் படமெடுத்த கலைஞரின் வாழ்க்கையைச் சொல்லித் தன் நிலைமை அதுதான் என்று கூறும் போதும், தன் கண்முன்னாலே பிலிம் ரோல்கள் எரிக்கப்படும் போதும் அமைதியாக வேதனையைச் சுமந்தபடி அமர்த்திருப்பதும், மரணப் படுக்கையிலும் சினிமா பற்றிய எண்ணத்தோடு இறக்கும் போதும். சினிமா ஆர்வத்தில் தன்னைத் தொலைத்தவர்களை எல்லாம் நமக்குக் காட்சிப்படுத்துகிறார். ப்ருதிவிராஜ் எவ்வளவு அற்புதமான நடிகள் என்பதை இந்தப் படத்தில் உணரலாம்.

இந்தப் படத்தைப் பார்க்கும் சினிமா ஆர்வம் கொண்ட ஒவ்வொரு ரசிகனும் நிச்சயம் அழுவான். அவன் கண்ணீருக்குள் சினிமா என்கிற அற்புதக் கலை தரும் மகிழ்ச்சி வெளிப்படுகிறது. தன் வாழ்க்கையைத் தொலைத்து மலையாள தேசத்துக்கு சினிமாவை கண்டுபிடித்துக் கொடுத்த டேனியல் பற்றி பேசுகிறது படம்.

நம் மத்தியில் இன்னும் வெளித்தெரியாத டேனியல்கள் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கிறார்கள். சினிமா ஆர்வம் கொண்டு சினிமாவை நேசிக்கும் நபர்களில் டேனியல் இருக்கிறார். சினிமா எடுக்கும் ஆர்வத்தில் அலைந்து திரிபவன், முதல் பட வாய்ப்புக்காக ஏங்கித் தவிப்பவன், பல போராட்டங்களுக்கு மத்தியில் படம் எடுப்பவன், எடுத்த படம் வெளியாகாமலோ அங்கீகாரம் கிடைக்காமலோ இருப்பதை எண்ணி வருந்துபவன் இவர்களுக்குள் எல்லாம் டேனியல் வாழ்கிறார். புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒவ்வொருத்தனும் டேனியல்தான். அவர்களின் கண்ணீர் எல்லாம் டேனியலுக்குச் சமர்ப்பணம்.

வேற்கேணியன்

பெண்ணிற் பெருந்தகை

ஒரு விருந்தாளி வந்திருந்ததையும் அவரைப் “பெரியப்பா” என விளித்து மகாலட்சுமி உபசரித்ததையும் எதிர்வீட்டில் இருந்து ஒருத்தி அவதானித்துக் கொண்டிருந்தாள். அவள் அந்த வீட்டில் வாடகைக்குக் குடியிருக்கும் வேற்றூர்க் குடும்பத்தில் மூத்த பிள்ளை தாட்சாயினி. சில நேரங்களில் மகாலட்சுமியின் வீட்டுக்கு வந்திருந்து பொழுதுபோக்குவாள். அவ்வகையில் இருவரும் சினேகிதிகளாயிருந்தனர்.

“என்னக்கா உங்கட கண் சிரிக்கிறாப் போல இருக்கு?” கேட்டுக்கொண்டே தாட்சாயினி வந்து நின்றாள்.

“கண்களும் சிரிக்குமா?...” “ஓ... சிரிக்கும், கவி பாடும்... ஆரக்கா ஒரு அய்யா வந்திருந்து கதைச்சிட்டுப் போறார்... உங்கட சொந்தக்காரரா அக்கா?... பேசமாட்டீங்களா?... நான் சொல்லட்டுமா?... பிரதீபன் அண்ணாவுக்குப் பொம்பிளை பார்க்கிறதைப் பற்றித்தானே?...” “ஓட்டுக் கேட்டியா?...” “இல்லை சில பேச்சுக்கள் என் காதிலும் விழுந்ததே...” “அதெல்லாம் உனக்குத் தேவையில்லை போ” பொய்க்கோபங்காட்டி அவள் சொக்கைக் கிள்ளினாள் இவள்.

“ஏனக்கா எனக்குச் சொல்லக்கூடாதா...”

நான் வரமாட்டேன் இனிமேல்...” “இரு சொல்லுறேன்” என்றாள். தொலைக்காட்சியை சுவிட்ஸைத் தட்டி றிமோட் கொண்டோலை அவளிடம் கொடுத்துவிட்டு உள்ளே போனாள். இரண்டு கோப்பை தேநீருடன் வந்தாள். ஒன்றைத் தாட்சாயினியிடம் தந்துவிட்டுப் பக்கத்துக் கதிரையில் அமர்ந்தாள். தேநீரைச் சுவைத்துக்கொண்டே “சரி சொல்லுங்கோ” என மகாலட்சுமியின் முகத்தைப் பார்த்தாள் தாட்சாயினி.

“நீ விடமாட்டாய்... வந்தவர் பெரியப்பா, கொழும்பில இருக்கிறவர்... பிரதீபனுக்கு ஒரு பொம்பிளை பார்க்கவேணும் என்று கேட்டனான்... அச்சுவேலில் ஒரு பிள்ளை இருக்காம்... இப்ப அங்கேதான் போறார்...” “ஏனக்கா அண்ணாவுக்கு என்ன வயசு?... இவ்வளவு காலமும் ஏன் யாரும் கவனிக்கேல்லை... போன வருசம் வந்திருந்தாரே நான் பார்த்தேனே... உங்களைப் போல நல்ல சிவப்பு...” “படத்தைப் பார்” - ஒரு திருமணக் காட்சி...

“அக்கா இது கதாநாயகனுக்குக் கலியாணம்... மணவறையில் இருந்து இரண்டு பேரும் கதைக்கிறதும் சிரிக்கிறதும்... முன்னமே பழகினவை போல... காதலிச்சவை

போல... அக்கா இந்தப் படத்திலை பாட்டு ஒண்டும் இல்லை... எல்லாம் பழைய பாடல் ரியூன்கள்தான், என்ன..." மகாலட்சுமி படத்தில் ஆர்வமில்லாதவளாய் மௌனமாய்.

தாட்சாயினியின் வாய் அந்த ரியூனுக்குரிய பாடலை முணுமுணுக்கிறது... "வாராயோ தோழி வாராயோ..." "அக்கா... என்ன மருமகளும் இதுமாதிரி வருவாள் எண்ட கற்பனையா?..."

மகாலட்சுமி வாய் திறந்தாள்.

"தாட்சாயினி.. நீர் எனக்குச் சொந்தமில்லை... இந்த ஊர்ப் பிறந்தவளுமில்லை... நீர் எனக்குக் காட்டுகிற அன்புபோல இங்க இருக்கிற என்ர சொந்தக்காரர் காட்டுகிற தில்லை..." "அதிருக்கட்டும்... நீங்கள் எவ்வளவு சீதனம் வாங்க நினைச்சீங்கள்.. "சீதனம்... தேவையில்லை.. எண்டு தம்பி சொல்லிட்டார். அழகு படிப்பு நல்ல பண்பாடு இருந்தால் போதும் எண்டு சொல்லுறார்..." "அப்போ... அழகு குறைஞ்ச பிள்ளையள் என்ன செய்யிறதாம்?..." "ஏன் கவலைப்படுகிறீர்.. நீரும் அழகுதானே..." "நான் பொதுவாய்த்தான் சொல்லுறேன்... அழகு இல்லை, சீதனம் இல்லை எண்டு எத்தனை பிள்ளையள் முப்பத்தைஞ்ச நாற்பது வயசு வந்துய் இருக்கிறாளாவை, கலியாணம் செய்யாமல்..." "அது தீர்க்க முடியாத பிரச்சினைதான்..." "அக்கா நான் ஒண்டு கேக்கிறேன்.. கோவிக்க மாட்டீங்களே?" "அப்படி என்ன.. கோபம் வந்தாலும்... அடிக்கமாட்டனே.. சரி சொல்லும்..." "இந்த ஊரிலை... ஒரு.. ஒரு அய்யா இருந்தவர்... நல்ல சிவலை.. வெள்ளைக் களிசான் சேட் போட்டுக்கொண்டு மோட்டர் பைக்கில் ஒவ்வீசுக்கு போய் வருவார்... அவர் போன வருசம்தான் இறந்துபோனார். அவர்தான் பிரதீபன் அண்ணாவின் அப்பா... எண்டு அறிஞ்சேன்.. அக்கா... என்ன அழகுறீங்களா?" "இல்லை நீ சொல்லு..." மகாலட்சுமி மூடியிருந்த கண்களைத் திறந்தாள்.

"அவர் வேற கலியாணம் செய்து நாலு பிள்ளையளும் இருக்காம்..." ஊர்வாய் சும்மா கிடவாதே.

என்ன பதில்... எல்லாருக்கும் தெரிந்தீ

கதைதான்... ஆனால் கிட்டடியில் குடிவந்த தாட்சாயினிக்கும் யாரோ சொல்லிவிட்டார்கள். மகாலட்சுமியின் மௌனத்தைக் கண்டும் தயங்காமல் கேள்வியைத் தொடர்ந்தாள் தாட்சாயினி.

"ஏன் அக்கா அவர் உங்களைக் கலியாணம் செய்யேல்லை?" "கேள் தாட்சா... பிரதீபனுக்கு அப்பா தியாகராசன்தான் எண்ட உண்மை ஊருக்குத் தெரிஞ்ச இரகசியம்தான். அவர் என்னைக் கலியாணம் செய்வதாகச் சத்தியம் செய்தார். அவர் எனக்கு மச்சான்முறை. முதலாம் வகுப்பிலிருந்தே இரண்டு பேரும் ஒரே பள்ளிக்கூடத்தில் படிச்சனாங்கள்... எங்கட வீட்டுக்கு வருவார்... சேர்ந்து விளையாடுவோம்... என்னோடே இருந்து படிப்பார்... ஏ.எல். அவர் பாஸ் பண்ணின பிறகு கிளறிக்கல் சோதனை எடுத்துச் சித்தி யடைந்தார். பிறகு கொஞ்ச நாளில வேலை கிடைச்ச கொழும்புக்குப் போய்விட்டார்... அதன்பிறகும் எங்களுக்கிடையில கடிதத்

நூல் : இரண்டாம் உயிர்

ஆசிரியர்: கவிஞர் கு. வீரா
வெளியீடு: வர்ணம் கிரியேஷன்ஸ்

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பில் 60 கவிதைகள் இருக்கின்றன. அத்தனை கவிதைகளும் புதுக்கவிதைகள். வீராவின் இலக்கியக் கொள்கை, சமுதாயப் பார்வை, மனித மேம்பாட்டிற்கான அவரது சிந்தனைப் போக்கு போன்றவற்றை அவரது கவிதைகளில் தரிசிக்க முடிகிறது. அந்தவகையில் அவர் கவனத்துக்குரிய புதிய தலைமுறைக் கவிஞராகிறார். இவரது கவிதைகளில் சமூக விமர்சனங்களையும் காண முடிகிறது. அனுபவித்து உணர்ந்து உருகும் ஓர் உலகை இவை எமக்குக் காட்டுகின்றன. ஒரு வேகத்தோடு எளிமை யோடு அலங்கார வார்த்தை அநாவசியங்கள் ஏதுமற்று இக் கவிதைகள் கவிஞனின் உள்ளத்தைப் பிணித்து நிற்கின்றன. வீரா நல்ல கவிஞராக மலர்ந்துள்ளார்.

தொடர்பு இருந்தது.” “நாலு வருசத்துக்குப் பிறகு மாற்றம் எடுத்துக்கொண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். வந்த பிறகு அடிக்கடி எங்கள் வீட்டுக்கு வருவார்... யாரும் இல்லாத நேரம் என்னைக் கொஞ்சுவார்.. அப்படியே நெருக்கமாயும் இருந்து பழகினோம்... ஒருநாள் பொழுதுபடும் நேரம் வீட்டார் எல்லோரும் முருகன் கோயில் தேர்த் திருவிழாவுக்குப் போயிருந்தார்கள்... அவர் அந்த நேரம் வந்தார்... என்னை அணைத்தார்... தன்னுடைய விருப்பம் ஒண்டைச் சொன்னார்... நான் சட்டென விலகி நின்று அது... அது இப்போ வேண்டாம் அத்தான்... கலியாணம் ஆகட்டும்... என்றேன்... உன்னை நானே கலியாணம் பண்ண இருக்கிறேன்.. நீ பயப்படாதே வா... என்றார்... அப்பவும் நான் பயந்தேன்... எட்டப் போய் நின்றேன்... நீ இரு... நான் போகிறேன்... இனிமேல் நான் இங்கே வரமாட்டேன்...என்றார்...வாருங்கோ... என்று அவர் அணைப்பை ஏற்றுக்கொண்டேன்.. அது ஒரு புதுமையான அனுபவம்... அதை நெஞ்சில் வைத்துக்கொண்டு இன்னொரு ஆண்மகனை ஏற்று வாழ விரும்பாமல்... காலத்தைக் கழித்தேன்... என் அத்தான் படித்தவர்.. உத்தியோகத்தில் இருப்பவர், என்னை ஏமாற்ற மாட்டார் என்ற என் நம்பிக்கை வீணாயிற்று... நாளாக ஆக என் உடலில் காணப்பட்ட மாற்றத்தை என் பெற்றார் அவதானித்தனர்... உறவினர், அயலவரும் அறிந்தனர்... யாருமே என் பக்கம் வரவில்லை... அத்தானின் அம்மாவும் அறிந்துகொண்டா... அடுத்த சிலநாளில் அவர் கொழும்புக்கு மாற்றப்பட்டார்...” “என்ன அதிசயம்... அக்கா... யாருமே ஒரு தீர்வுக்கு வரேல்லையா?.. உடனேயே கலியாணத்தை முடித்திருக்கலாமே...” “இல்லையே... அப்பா அம்மாவுடனோ.. என்னுடனோ யாரும் வந்து கதைக்கவேயில்லையடா... யாழ்ப்பாணம் மாற்றலாகி வந்து ஒரு வருசமாகேல்லை, அதுக்குள்ள திரும்பக் கொழும்புக்கு எந்த உத்தியோகத்தரும் மாற்றப்படுவதில்லை... யார் செய்த சதியோ... அவருடைய ஆட்களுக்கு “நான் இருந்த நிலையில்” என்னை மருமகளாக எடுக்க விருப்பமில்லை

எண்டு அறிந்தேன்... மாதங்கள் மளமள எண்டு ஓடிவிட பிரதீபனைப் பெற்றெடுத்தேன்...மேலும் ஆறு மாதங்கள் கடந்தன... ஊரில் இருக்கவே பிடிக்கவில்லை... என் செல்வனை அக்காவிடம் ஒப்படைச்சிட்டுப் பணிப்பெண்ணாக வேலை செய்ய அபுதாபிக்குப் பயணமானேன்... இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு திரும்பிவந்தேன்... மனசைக் கல்லாக்கிக் கொண்டு என் பிள்ளையை வளர்த்தெடுப்பதைத் தவிர வேறெதையும் சிந்திக்காதவளாய், ஒரு கோயிலுக்கோ ஊரவரின் இன்பதுன்ப காரியங்களுக்கோ போய் வருவதைத் தவிர்ந்துக்கொண்டு, தேவையின்றித் தெருவில் காலடி எடுத்து வைக்காமலே வாழ்ந்து வந்தேன். என் பிள்ளை வளர்ந்து படித்து, பெரியப்பாவின் ஒத்துழைப்புடன் வெளிநாட்டுக்குப் போன பிறகு, என் பங்கு நிலத்தில் என் உழைப்பில் கட்டிய இந்தச் சின்ன வீட்டில் தனியனாக வாழ்ந்திருக்க... தாட்சாயினி நீர் வந்து என்னோட பழகிய பிறகு... ஒருவித ஆறுதலும் தைரியமும்... கள்ளம் கபடமற்ற பிள்ளையாக நீர் எனக்குப் படுகிறதாலை, இதுவரை யாருக்குமே சொல்லாத காரியங்களைச் சொன்னேன்...” “அக்கா...உங்களை அவர் கைவிட்டதுக்கு அவர் மாத்திரம் காரணமில்லை, என்றதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டாலும் நான் ஒண்டு சொல்வேன்... என்ன எதிர்ப்பு வந்தாலும் அவர் உங்களைக் கைப்பிடிச்சிருக்கவேணும்...” “எப்போதோ நடந்து முடிஞ்ச காரியத்தை இப்ப ஆராய்கிறதாலை என்ன பயன்தான் கிடைத்துவிடப் போகுது?..” “லச்சு...” என்ற குரல் கேட்டு மகாலட்சுமி எழுந்தாள். சுந்தரலிங்கம் வந்து கதிரையில் அமர்ந்தார். தாட்சாயினி மெல்ல விலகி வீட்டுக்குப் போனாள். நல்ல முடிவோடதான் வந்திருக்கிறார் பெரியப்பா... முகத்தைப் பார்த்தாலே தெரியுது... என நினைத்தவளாய் மகாலட்சுமி உள்ளே போய் தேநீர் தயாரித்து எடுத்து வந்து அவர் முன்னால் இருந்த மேசையில் வைத்துவிட்டு விலகி நின்றாள். அவர் ஒரு சிரிப்புடன் தேநீரை எடுத்துப் பருகினார். கோப்பையை வைத்து விட்டுச் சொன்னார். “எல்லாம் நன்றாகவே நடக்கும்

கவலைப்படாதே.” “அழகான பிள்ளையா பெரியப்பா?..” “ஓ... உன்னைப்போல சிவப்பி... ஒரு முதுமொழியைக் கேள் தாய் அழகை எதிர்ப்பார்க்கிறாள், தந்தை கல்வியை எதிர்பார்க்கிறார், சொந்தக்காரர் குலம் கோத்திரம் கேட்பார்கள், ஏனையோர் அறுசுவை விருந்தில் நாட்டம் கொள்வார்கள்.” “எல்லாரையும் திருப்திப்படுத்திற்று இயலாத காரியம்தானே பெரியப்பா...” “யாரும் குறைகாண இடமிருக்காது பயப்படாதே... சித்தப்பா சித்தியிடம் சொல்லிவிட்டுப் போகிறேன்... அவர்கள் எல்லா அலுவல்களும் கவனிப்பார்கள்... தம்பியோட கதைச்சு லீவு வசதி பற்றிக் கேள்... ஏதும் தேவையெண்டால் சொல்லேன்... நான் வரட்டுமா?”

“தம்பி பிரதீபன்...”

“அம்மா சுகமாய் இருக்கிறீங்களா?..”

“ஓ..சுகம் நல்லசுகம்... பெரியப்பா வந்தவர்.. அச்சுவேலிக்குப் போய் ஒரு பிள்ளையைப் பார்த்து வந்தவர்... அழகான பிள்ளையாம்...”

“ஓ தெரியுமே... பெயர் கல்யாணி... என்னம்மா?..”

“அடே கள்ளா... உனக்கு எப்படித் தெரியும்?..”

“அவ்வின்ர அண்ணன் பிரகலாதன் இங்கேதான் இருக்கிறார். இவரோட கல்யாணி கதைச்சுவவாம்... பெரியப்பா வந்து போனதைப்பற்றியும்... சரி அம்மா பிறகு கதைக்கிறேன்...” “ஹலோ... அம்மா...” “தம்பி சொல்லுங்கோ” “பிள்ளையின்ர அப்பா பிரகலாதனோட கதைச்சுவராம்... வருகிற ஆவணி கடைசி நாளில கலியாணத்தை வைக்கத் தீர்மானமாச்சுதாம் பெரியப்பாவோடயும் கதைச்சுவையாம்... நாங்கள் இரண்டு பேரும் ஒரே நாள்ள வரப் பார்க்கிறோம்...” “சித்தப்பா பஞ்சலிங்கமும் பிள்ளைகளும் வந்திருந்து திருமண ஒழுங்குகளைச் செய்ய ஆரம்பித்தனர். மகாலட்சுமியை ஆச்சரியப்பட வைத்து, வருவார்களா என்ற ஐயத்தை அவள் மனதில் விதைத்தவர்களும் வந்து கலந்து பேசி ஆகவேண்டியவற்றை ஆற்ற உதவினர். ஆண்கள் ஒரு பக்கம் பெண்கள் ஒரு புறம் சிறுவர் பலர் என்று வீட்டை நிறைத்திருந்தனர்.

எதிலும் அனுபவம் இல்லாத மகாலட்சுமி யாவற்றையும் வியப்புடன் பார்த்தபடி வலம் வந்துகொண்டிருந்தாள். கூடவே தாட்சாயினி. பந்தல் அலங்காரங்களைப் புதுமுறையில் செய்து முடிக்க இளைஞர்களுக்கு தன் திட்டத்தை விளக்கிக் கொண்டிருந்தாள். கடதாசி மாலை வேண்டாம் மணம் கமழும் பூச்சரம் கட்டினால் போதும் என்றும் செப்புக்குடம் போன்ற வெளிச்சக் கூடுகள் தயாரிக்கச் செய்து தொங்க விடப்பட்டன.

“அக்கா செய்த வெளிச்சக் கூடுகள் அச்சா அச்சா” எனச் சிறுவர் சிரித்து ஓடி விளையாடினார்கள். வாழ்க பிரதீபன்- கல்யாணி என பொன்வண்ணச் சருகையில் செதுக்கப்பட்டு ஒட்டப்பட்டன. தாழைப்பூ, தென்னம்பூ, கமுகம்பூ, அலங்காரங்களை ஒளிரவைத்தன மின்குமிழ்கள். பொய்யாமொழி வள்ளுவரின் ஈரடிகள் சிலவும் சூழலும் வெளிச்சக் கூடுகளில் வரையப்பட்டிருந்தன. அவை இவை:

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது.

ஈதல் இசைபடவாழ்தல் அதுவல்லது ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு.

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து.

பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள கற்பெனும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்.

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்கனி இருக்கக் காய் கவர்ந்தற்று.

இவற்றைப் பார்த்த பலருடைய கண்களும் தாட்சாயினியைப் பார்த்துப் பாராட்டின.

அழைப்பிதழ் அச்சிடக் கொடுக்கும் வேளை மகாலட்சுமிக்கு தாட்சாயினியின் தயவு தேவைப்பட்டது. அதிலும் ஒரு புதுமையைப் புகுத்த எண்ணிய தாட்சாயினி, தியாகராசன்-பிரதீபன்- சரவணபவன் கல்யாணி ஆகிய நாங்கள்..... தங்களை அன்புடன் வரவேற்கிறோம். என்ற வரிகளைப் புகுத்தி எழுதிக் கொடுத்தாள். சித்தப்பா பிள்ளைகள் அழைப்பிதழ்களைக் கையளிக்கப் புறப்பட்ட போது சிலவற்றைத் தானே கொடுக்கிறேன் எனக் கேட்டுப் பெற்றுக்கொண்டாள் மகாலட்சுமி. முதலில் அவ்வூரில் செல்வாக்குப்

பெற்றிருந்த சிவராமலிங்கம் வீடு. ஒரு சிறுவனையும் துணைக்குக் கூட்டிக்கொண்டு சென்றாள்.

“அய்யா மகன் பிரதீபனுக்குக் கலியாணம்... நீங்கள் வரவேணும்” என்ற முன்மொழிவுடன் ஒரு அழைப்பிதழை அவர் கையில் வைத்தாள். “எல்லோருக்கும் நீதான் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கிறாயா?... ” “இல்லை... பெரியவர்கள் சிலருக்கு நான்... நேரில் கொடுக்கிறேன்...” “நான் பெரியவனா?... நான் உனக்குச் செய்த துரோகத்தை இன்று வரை நீ அறியவில்லைப் போலும்... தெரிந்திருந்தால் என்னை மதித்து நீ வந்திருக்க மாட்டாய்... தியாகராசனை உன்னிடமிருந்து பிரித்த சூழ்ச்சிக்கு உடந்தையாக நானும் இருந்தேன்...” அதிர்ச்சி! பேச்சின்றி நின்றாள் மகாலட்சுமி.

“தம்பி நீ போய் மேசையில் பேப்பர் இருக்கு எடுத்துப்படி... என்று பையனை அனுப்பிவிட்டுத் தொடர்ந்தார் சிவராமலிங்கம். “கேள் மகளே... நான் கொழும்பில் நல்ல பதவியில் இருந்தபோது எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது... தியாகராசனை கொழும்பில் ஒரு டிப்பாட்மெண்டுக்கு யாரிடமாவது உதவிகோரி மாற்றிவிடுங்கோ இங்கே ஒரு சிக்கலில் அவர் அகப்பட்டிருக்கிறார்... அவர் இங்கிருந்தால் நிலைமை மோசமாகும்... எனவே உடன் இந்த உதவியைச் செய்யவும்.”

இதுதான் கடிதத்தின் சாராம்சம்... ஏன்? எதற்காக? என்று திருப்பிக் கேட்காமல் அந்த வேண்டுகலை நிறைவேற்றினேன். அதன் பிறகு ஒரு வருடத்துக்குப் பின்னர்நான் நான் யாழ்ப்பாணம் வர அலுவல் இருந்தது. இங்கே நடந்தவற்றைக் கேள்விப்பட்டு என் பிழையை உணர்ந்து கவலையடைந்தேன்... நீ பணிப்பெண்ணாக வெளிநாட்டுக்குப் போய்விட்டாய்... தியாகராசனுக்கும் மற்றொரு பெண்ணுக்கும் கலியாணம் ஆயிற்று. சில நாளில் அவர் கண்டிப் பக்கம் மாற்றம் எடுத்துக்கொண்டு மனைவியுடன் போயிருந்தார். நான் செய்தது தவறு என் றெண்ணி மனவேதனைப் பட்டேன். ஊரில் இருக்க மனமில்லாமல் கொழும்புக்குத் திரும்பினேன். லீவு முடியுமுன்னே ஏன் போறிங்கள்? என்று கேட்ட என் மனைவிக்கு

மனநிலை சரியில்லை அங்கே போய் ஒரு சைக்கியாற்றிஸ்டரை பார்க்கவேண்டும் என்று பொய் சொன்னேன்... இப்போ தெரிகிறதா நான் உன்வீட்டுத் திருமணத்துக்கு வரும் யோக்கியதை இல்லாதவன் என்பது?” “உங்களுக்கு என்ன பதில் சொல்லுறதென்றே எனக்குத் தெரியேல்லை... ஓ... ஆனாலும் நீங்கள் சொன்னவற்றை வைத்துக்கொண்டு என்னை வஞ்சித்தவர்களை அம்பலப்படுத்தவோ பழி வாங்கவோ இது தருணமல்ல. நான் பட்ட துன்ப துயரங்கள் எல்லாம் காலப்போக்கில் மறந்தே போயிற்று இப்போ என் மகனின் எதிர்காலமே எனக்கு வாழ்க்கை என நான் இருக்கும் நிலையில் உங்களை எதிரியாகப் பார்த்து எதனைக் காணப்போகிறேன், கடந்தவற்றை மறந்துவிடுங்கோ... வாருங்கோ வந்து என் பிள்ளைகளை வாழ்த்துங்கோ...”.

(பெயர்கள் யாவும் கற்பனை)

○ ○ ○

நூல் : பார்க்கப்படாத பக்கங்கள்

ஆசிரியர்: தெணியான்

வெளியீடு: ஜீவநதி

விலை : ரூபா 500/=

சாஹித்திய இரத்தினா தெணியான் எழுதிய 34 கட்டுரைகளை அவரது சகோதரர் க. நவம் நூலாக்கித்தந்துள்ளார். இதுவே தெணியானின் முதலாவது கட்டுரைத் தொகுப்பாகும். இத்தொகுப்பில் 24 கட்டுரைகளின் தொனிப்பொருளாகக் கலை இலக்கியம், சமூகம், அடிநிலை மக்கள் நிலை, விமர்சனம், சாதியம் சார்ந்த விடயங்கள் அமைந்துள்ளன. ஏனைய 10 கட்டுரைகள் தனிமனித ஆளுமைகள் பற்றியன.

இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும்

ஆய்வு

மாணவர்களுக்கும்

பயன் மிக்க நூலாக

இந்நூல்

அமைந்துள்ளது.

ஆசிரியர்

பாராட்டுக்குரியவர்

பார்க்கப்படாத பக்கங்கள்

தெணியான்

வ. குமார்

சுருதி

கலை

ஸ்ரீ
இலக்கியத்
தொடர்

கண்டன் கைவாசம்

வண்டன் சூம்பி

பகுதி - 4

பசுபதிநாத் கோவிலைச் சுற்றியுள்ள பிரதேசம் (யுனெஸ்கோ) ஐக்கிய நாடுகள் கல்வி, அறிவியல் மற்றும் பண்பாட்டு அமைப்பால் புனித வளாகமாக - நேபாளத்தின் பாரம்பரிய சொத்தாகப் பிரகடனப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. வனப்புடன் பிரமிக்கத்தக்களவு தூய்மையாகக் காணப்பட்ட இந்தப் புண்ணிய பூமியைக்கண்டு வியப்படையாத கண்களே இருக்காதெனலாம்.

அலை அலையாக மக்கள் கூட்டம் அசைந்த வண்ணமேயிருந்தது. பலர் காவி யுடையுடன்தான் சென்றனர். ஆனால், பல இந்தியக் கோவில்களில் கண்டதைப்போல் பிச்சை எடுப்போரைக் காணோம். படைவீரர் போலத் தோற்றமளித்த ஆண் பெண்பாலாரும் நூற்றுக்கணக்கான பாடசாலைச் சிறுவர் சிறுமியர் சாரணர் உடையில் பக்தர்களை ஒழுங்காகத் தரிசனத்துக்குச் செல்ல உதவியமை என்றும் மறக்க முடியாத ஒரு காட்சியாக என் மனதில் பதிந்துவிட்டது.

பாதுகாப்புக்கருதி கோவில் வளாகத்தில் புகைப்படம் எடுப்பது கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது.

காத்தமண்டுவினிலுள்ள இந்துக் கோவில் களுள் பசுபதிநாத் கோவில்தான் புராதனமானது. வேதகாலத்தில் உருவாக்கப்பட்டதென அறியப்படும் இத் திருக்கோவில் சிவ ஸ்தலங்களில் வெகு விசேஷமானதாகக் கருதப்படுகிறது. இக் கோவில் எப்போது ஸ்தாபிக்கப்பட்டது என்பது அறியப்படவில்லை. இது சரித்திர காலத்துக்கு அப்பாற்பட்டதாகும்.

இது பற்றிய அற்புதமான புராணக் கதைகள் பலவுள. பெருமளவு சீர்குலைந்திருந்த கோவிலை, மன்னர் பூபதிந்திர மல்லா என் பவர் புதுப்பித்து இன்று நாம் காணும் அழகிய மாடிகள் கொண்ட திருக்கோவிலாகக் காட்சியளிக்கிறது. இதன் பின்னர்தான் பல கோவில்கள் சிவன் கோவிலைச்சுற்றி எழுப்பப்பட்டன என அறியக்கிடக்கிறது.

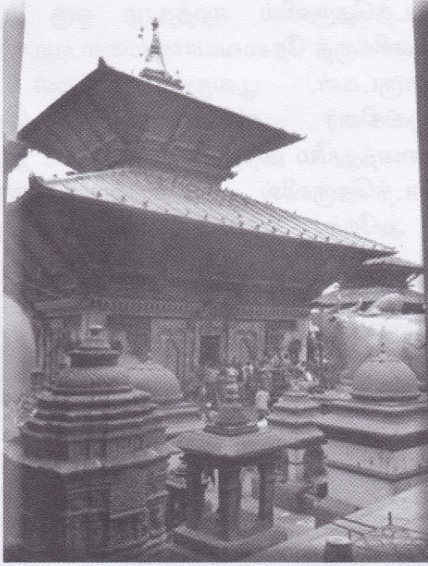
எட்டாம் நூற்றாண்டிலிருந்தே இக் கோவிலுக்கு அருட்திரு ஆதிசங்கரரின் வேண்டு கோளின்படி பட்டர் என அழைக்கப்பட்ட கேரள நம்பூதிரி பிராமணர்களே பூஜை செய்தனர். இவர்களில் பெரியவரான மூல பட்டரே நேபாள மன்னருக்கு ஆலோசகராக இருந்தார். அந்நாட்களில், இன்றும் கேரளத் திலுள்ள குருவாயூர் கோவிலிலுள்ளது போல, இந்துக்களைத் தவிர வேறெவரும் கோவிலுள்ளே அனுமதிக்கப்படுவதில்லையாம். ஆனால், பின்னர் ஏற்பட்ட பற்பல அரசியற் கிளர்ச்சிகளில் சிக்குண்ட நேபாளம் இந்தப் பாரம்பரியத்தை இழந்து, நேபாள அர்ச்சகர்களே கோவிற் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துவாராயினர்.

நேபாள இந்துக் கோவில்கள் நம் நாட்டு ஸ்தூபி கோபுரத்துடன் கூடியதுபோலல்லாது அந்நாட்டுப் பாரம்பரியபகோடாபாணியில் (இரு மாடிகளைக் கொண்டதாக) அமைந்துள்ளன.

ஒரு மீட்டர் உயரமுள்ள மூலவர் லிங்கம் நான்கு முகங்களைக்கொண்டு சதுர்முக லிங்கம் என அழைக்கப்படும். இவை விநாயகர்,

விஷ்ணு, சூரியன், அம்பாள் ஆகிவற்றைக் குறிப்பிடுவனவாம். ஒழுங்குமிக்க பக்தர்கள் வரிசையில் சேர்ந்து நெடுநேரத்தின் பின்னர் சிலவிநாடிகளே புனித தரிசனம் கிடைத்தது. திருப்பதி பக்தர் வரிசை எவ்வளவு விசையாகச் செல்லுமோ அதைவிட விசையாகவே எம்மைத் தள்ளிவிட்டனர் பரிசாரகர்கள். ஆயினும் எல்லோருக்கும் சிவனின் தீர்த்தத்தை சிரசு முதலாக உடம்பெல்லாம் பரவத் தெளித்தனர். இந்தப் பரவசத்துடன் படிகளில் விரைவாகவே இறங்கி வந்துவிட்டோம்.

பசுபதிநாத் மூலவர் சட்டம்

கோவிலின் அதிதடித்த கதவுகளில் கவர்ச்சிகரமான பல வடிவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. கோவிலின் வட முனையில் காவல் தெய்வமாக வாசகி (சர்ப்பம்) கோவிலுண்டு. இன்னுமொரு பகுதியில் 108 லிங்கங்களைக் கொண்ட – ஆனால் பாழடைந்த நிலையில் – பெரியதொரு வளாகம்..... அத்தனை லிங்கங்களையும் தரிசித்த பின்னரே வெளியேறினோம்.

பிரதான கோவிலின் சுற்றுப்புறமாக அமைந்திருக்கும் கோவில்கள் சிலவற்றில் புரோஹிதர்கள் யாத்திரிகரின் பணத்தில் கண் வைத்தபடி இருப்பர். பக்தி கண்ணை மூடினால் கவனமாகப் பணத்துக்கு பரிவு வந்துவிடும். எனவே யாத்திரிகர் மிக்க கவனமாகவே இவ்விடங்களில் தரிசனம் செய்வது அறிவானது.

உட்பிரகாரங்களுள் புகைப்படம் எடுத்தல் கண்டிப்பாகத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

எங்கு பார்த்தாலும் பாதுகாப்பு அதிகாரிகள் மிகவும் கவனமாகக் கடமையில் ஈடுபட்டிருப்பதை அவதானிக்க முடிந்தது.

கோவிலுக்கருகாமையிலே ஓடும் பாக்கிநதி அதி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இங்கு பெருமளவு பூதவுடல்கள் தகனஞ் செய்யப்படுவதைப் பார்த்தபோது – அவர்கள் இறையடி சேர உகந்த ஸ்தலமென ஊக்கிக்கக் கூடியதாயிருந்தது.

உலகின் பல்வேறு நாட்டு மக்களும் இத்தலத்தில் பக்தி சிரத்தையுடன் வழிபடுவது இறை தன்மையை எடுத்துக் காட்டுவதாயிருந்தது.

எங்கு பார்த்தாலும் நேபாளம் அல்லது ஹிந்தி மொழியைப் பேசுபவர்களே இருந்ததால் இந்தப் புனித ஸ்தலத்தை சுற்றிப் பார்த்து - மேலும் விரிவாக அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிட்டவில்லை என்ற ஆதங்கத்தில் பேருந்து மூலம் விடுதி நோக்கி வந்துவிட்டோம். சிறிது உடலாறுதல் பெற்றோம்.

இன்னொரு சுவாரசியமான புராணக் கதை: விஷ்ணு ஒருசமயம் செளராஷ்டிரத்திலிருந்து வந்து புத்தர் அவதாரமாக மந்திகாத்து மலையில் கடுத்தவம் புரிந்து கொண்டிருந்தார். அச்சமயம் பார்வதி வஜ்ரயோகினி அம்பாளாக அவர்முன் தோற்றினார். அப்போது பார்வதியிடமிருந்து ஒரு வரம் அவருக்குக் கிடைத்தது. அதுவே பௌத்தர்கள் மட்டுமே நேபாளத்தின் இப்பகுதியில் வதியலாம் என்பதாம். அதற்கியைந்த பார்வதி, சிவனின் அடியார்களும் பௌத்தர்களும் இந்நாட்டில் சுமுகமாக வாழ்வாராக எனக் கூறியருளினார். அத்தோடு, ஒரு லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும் எனவும் பார்வதி கேட்டுக்கொண்டபடி அந்தப் பௌத்தர் கருணிகேஸ்வரரை ஸ்தாபித்தார்.

அளப்பரிய விலைமதிப்பற்ற தங்கத்திலானான ஒளிமிகு பசுபதிநாத் லிங்கத்தை மையத்தே வைத்து பசுபதிபுரியை ஸ்தாபித்தனர். இது துவாபர யுகத்தில் நிகழ்ந்தது. இதன் பின், கலியுகத்தில், லிங்கம் பூமிக்குள் மூழ்கிவிட்டதாம்.

அடுத்த நாள் (ஜூலை 16) அதிகாலை சரியாக 5.30 மணிக்கு பேருந்து புறப்பட வேண்டுமெனவும் – அதனால் நாமெல்லாம் அதிகாலை 4 மணிக் கே விழித்தெழுந்து உரிய ஆயத்தங்களைச் செய்துமுடித்துவிடவேண்டும்

எனவும் தகவல் கிடைத்தது. இதற்கிடையில் ஒருசில முக்கிய தேவையான பொருட்கள் வாங்க வேண்டியிருப்பதால் எனது நண்பர் கடைத்தெருவுக்கு போகவிருப்பதாகச் சொன்னார். எனக்கும் நேபாளம் காத்தமண்டு கடைத்தெருக்களை ஓரளவாதல் சுற்றிப் பார்க்கலாம் என்ற அவா இருந்தது.

காத்தமண்டு என்ற பெயர் கஸ்தமண்டப் என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டதாம். கஸ்த என்பது சமஸ்கிருதத்தில் மரம் என்பதாம். ஒரே ஒரு மரத்தாலான இந்தக் கோவிலை யொட்டியே இப்பெயர் வந்தது. 1596இல் லக்ஷ்மி நரசிம்ம மல்லா என்னும் மன்னரால் இக்கோவில் கட்டப்பட்டது. இதில் உலோகத்தாலான ஆணியோ வேறெ துவும் உபயோகிக்கப் படவில்லையாம்.

காத்தமண்டு நேபாளத்தின் யாத்திரீகர் தலமாகும். கோப்பை வடிவான பள்ளத் தாக்கில்

நிமிட நடையிலேயே இருந்தது. ஆஹா.... எவ்வளவு தூரம் வாழ்க்கை இத்தனை மக்கள் கூட்டத்துக்கிடையே அமை தியாக நடைபெறுகிறது? கல்யாண ஊர் வலம் ஒரு பாதையாலும், அங்காடி வர்த்தகர் ஒருபுறமும் - இதற்கிடையே சிறிய தொரு கோவில்.... எல்லாம் பெருமளவு இந்தியப் பாணியிலேயே இருக்கக் கண்டோம்.

காத்தமண்டுவில் மிகவும் பரந்த அளவில் அனைவருக்கும் - முக்கியமாகச் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்குத் - தெரிந்ததொரு வட்டாரம் தாமேல். இந்தச் சுறுசுறுப்பான மிகக் குறுகலான கடைத்தெருவில் ஏறத்தாழ ஒரு சுற்றுலாப் பயணிக்குத் தேவையான மலை ஏறுவதற்குரிய பொருட்கள், பூஜைப்பொருட்கள், சுற்றுலா ஒழுங்கினர் ஸ்தாபனங்கள் இத்தியாதி அனைத்துமே இந்த 2 கிலோமீட்டர் தூரமுள்ள கடைத்தெருவில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அநேக வியாபாரிகளுக்கு ஆங்கிலம்

இருக்கும் காத்தமண்டு, கடல் மட்டத்திலிருந்து 4600 அடி (1400 மீட்டர்) உயரத்திலுள்ளது. தனித்துவமான நேபாளத்தின் பொருளாதரம் சுமாரயிருப்பினும், பெரும்பாலும் இந்தி யாவையே நாடியுள்ளதாகத் தென்படுகிறது.

“மல்லா” விடுதி நகருக்குள்ளேயே இருந்ததால் தேவையான பொருட்களை வாங்குதல் மிக்க வசதியாயிருக்குமல்லவா? எனது ஆர்வமும் நிறைவேறும் என்ற எண்ணத்துடன் மூன்று மணியளவில் கால் நடையாகவே கிளம்பினோம்.

விடுதியிலிருந்து இறங்கி கடைத்தெரு நோக்கி நடந்தோம்.... சென்னையில் பாண்டி பஜாரில் நடக்கும் நினைவுதான் வந்தது. அத்தனை நெருக்கமான - ஒழுங்கற்ற - பாதைகள் - தலைக்குமேல் தொங்கும் மின்சாரக் கம்பிகள்.... எம்மை ஆச்சரியத்துக்குள்ளாக்கின. எதிர்பார்த்த “தாமேல்” வீதி பத்து

நன்கு புரியும். இருந்தும் எங்கு பார்த்தாலும் கணினியைக் கையில் வைத்திருப்பர். ஏதாவதொரு பொருளுக்கு விலை கேட்டதும், கணினியிலேயே, விலையை, நேபாள அல்லது இந்திய ரூபாய்களில் அல்லது இரண்டு மொழிகளிலுமே இட்டுக் காட்டுவர். வியப்புறும் வகையில், உடனேயே அவர்களுக்கு ஆங்கில அல்லது சீன பணத்திலும் விலையைச் சுட்டிக்காட்டும் திறமையுண்டு.

என்னை மிகக் கவர்ந்த முக்கிய மானதொன்று இங்குள்ள ருத்ராக்ஷ விற்பனை நிலையங்கள். ருத்ராக்ஷம் என்பது சிவனின் கண்ணீர் எனப் பொருள் படும். ஆதியோகி சிவா பிரபஞ்சப் படைப்புகளின் நன்மை கருதி ஆழ்ந்த தியானத்திலிருக்கையில் பெருக்கெடுத்ததே இந்த ஆனந்தக் கண்ணீர். சிவனின் அங் கங்களில் அணிந்திருப்பது ருத்ராக்ஷம்.

பக்தர்கள் ருத்ராக்ஷம் அணிவதற்கும் அதைப்பேணுவதற்கும் குறிப்பிட்ட விதிகளுண்டு. ருத்ராக்ஷங்கள் பலவித தெய்வீகத்தன்மையையும் பாதுகாக்கும் சக்திகளையும் கொண்டதாகக் கருதப்படும். அவற்றின் முகங்களைப் பொறுத்து பலவகைப்படும். முப்பத்தியெட்டு முகங்கள் வரையுள்ள ருத்ராக்ஷங்களும் உண்டாம். ஆனால், ஒன்று முதல் ஐந்து அல்லது ஆறு முகங்கள் கொண்டவைதாம் கிடைக்கக் கூடியனவாயிருக்கிறது. வெவ்வேறு முகங்களையுடைய ருத்ராக்ஷங்கள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு பயனுள்ளவை. அணியும் நோக்கத்தைப் பொறுத்து தனியாகவோ மாலையாகக் கோத்தோ அணியலாம்.

வெள்ளை முதல் சிகப்பு, மண் நிறம் கறுப்பு நிறம் வரை பல வர்ணங்களிலும் ருத்ராக்ஷம் உற்பத்தியாகிறது. தியானத்துக்கு அநேகர் ருத்ராக்ஷத்தைப் பயன் படுத்துவர்.

ருத்ராக்ஷத்தின் நடுவேயுள்ள நூல் கோக்கக் கூடிய துவாரம் (பக்தர்கள் அணிவதற்காகவோ?) இயற்கையாகவே உள்ளது.

இந்த மரம் கடல் மடத்திலிருந்து இரண்டாயிரம் மீட்டர் உயரத்திலுள்ள வலையங்களில் வளரும். இமய மலைச் சாரலிலும், இந்தோனேசியாவிலும் பெருமளவு வளரும். இதனது தாவரவியற்பெயர் டீலியாசியே (Tiliaceae) என்ற குடும்பத்தைச் சேர்ந்த "ஈலியோகார்பஸ் காநிடஸ் ரொசப்" (Elaeocarpus ganitrus Roxb) எனப்படுவது. இதில் 350 இனங்கள் வரை

உண்டெனக் கண்டு பிடிக்கப் பட்டுள்ளது.

நேபாளம் ருத்ராக்ஷம் விளைவிக்கும் பெரும் நாடு. எனவே நேபாளத் தலை நகராம் காத்மாண்டுவில் இதன் விற்பனை பல்கிப் பெருகியிருப்பது ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லையே!

பணமாற்று: இங்கு ஸ்டேர்லிங் பவுண்ட் ஒன்றுக்கு ஒன்பது சீன யுவான்கள் கிடைக்கும். இந்திய 100 ரூபா நேபாள 160 ரூபாவுக்குச் சமானம். இந்திய ரூபாவில் 100 ரூபா நோட்டுகள் மட்டுமே உபயோகமுள்ளன. ஏனையவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள்.

புராதன கட்டடங்கள் மட்டுமன்றி, பிரார்த்தனைக்குரிய, இந்து, பெளத்த ஆலயங்கள் கூட காணப்பட்டன. இந்த இடங்களை ரசித்துவிட்டு - மாணசரோவர் தீர்த்தம் சேகரிக்க ஒரு நெகிழ் புட்டியும், சில தின்பண்டங்கள், மழை அணி, சீனப் பணம் (யென்) முதலானவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு விடுதியை நோக்கினோம்.

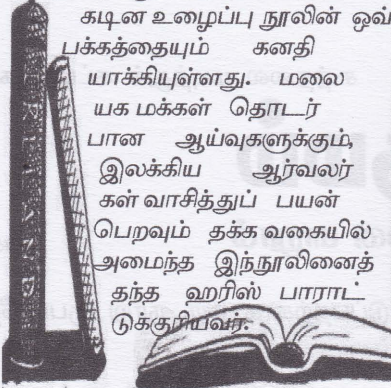
"தாமேல்" என்ற பெயருக்கும் தமிழுக்கும் ஏதாவது தொடர்புண்டோ என்ற ஆவல் நிறைவுபெறவுமில்லை!!!

(வளரும்)

நூல் : இலங்கையின் இந்திய வம்சாவழி மக்களின் பாரம்பரியக் கூத்துக்கள்

ஆசிரியர்: மீரா எஸ்.ஹரிஷ்
 வெளியீடு: நிர்ந்தய கலாலயா, நாவலப்பிட்டி.
 விலை : ரூபா 600/=

பரதநாட்டியத்தில் முது மாணிப்பட்டம்பெற்ற கலைஞரும் ஆய்வாளருமான மீரா எஸ். ஹரிஷ் எழுதிய இந்நூல் ஆறு அதிகாரங்களைக்கொண்டது. மலையக மக்களை அறிமுகம் செய்து அவர்களது கூத்துக்களான காமன்கூத்து, அர்ச்சனன் தபசு, பொன்னர் சங்கர் முதலான கூத்துக்களை விபரித்து ஒப்பீடு செய்கிறது இந்நூல். இந்நூலில் பல நிழற்படங்களைச் சேர்த்திருப்பது இந்நூலின் சிறப்பு. ஆசிரியரின்

நகரம் விதவையானது

அது எங்கள்
அழகிய கிராமம்
தென்றல் நுழைந்து
தென்னங்கீற்றை அசைத்து
விசிந் செய்து
மேனி தடவி
வியர்வை உலர்த்தும்
அழகிய சோலை!

அங்கும் இங்கும்
அழகிய மாலை சூடி
சீறு கடை எனும்
சீறப்புக் குடில்கள்
காலமும் சற்று
வேகமாக ஓடியது
நாகர்கம் வளர்ந்து
நகரமாக மாறியது!

நாகர்கப் பந்தயத்தில்
எங்கள் கிராமமும்
ஏணிக்கு மேலவே
உயர்ந்து நின்றது
கண்டவர் கண்களை
கவர்ந்து இழுத்தது

- நவநந்தலை ஏ. பாரஸ் -

ஏணி வைத்தும்
ஏற முயன்றும்
தேற்றிப்பேன கயவர் கூட்டம்
காரணம் இல்லாமல்
கவிழ்ந்து விழுந்தனர்
கோபம் கொண்ட
கொடும் பாவிக்கள்
தாகம் கொண்டனர்!

ஒரு நடுநிசியில்
உள்ளுழைந்து
கடும் சமர் தொடுத்து
கத்தியும் இல்லாத கைகளை
கட்டிப்போட்டு சுட்டனர்!

அழகிய எங்கள் நகரம்
அழகும் இழந்து
சவங்கள் சுமந்து
நகரம் விதவையானது

குளித்து விட்டுத் தலையைத் துவட்டிக்கொண்டிருந்த பொழுதுதான் அந்தக் குரல்கேட்டது.
“ஹதியாத் தாங்கம்மா”
“பிச்சைக்காரப் பட்டாளம் விடிஞ்சு வெயில் ஏற்றுதுக் கிடையில எத்தினை
பேருக்குத்தான் குடுக்கிற”

குறுங்கதை

தலையைத் துவட்டிக்கொண்டிருந்தவள் அலுத்துக் கொண்டாள்.
மீண்டும் அந்தக் குரல் ஈனசுரத்தில் ஒலித்தது.
“ஹதியாத் தாங்கம்மா”
“இவங்க உடமாட்டாங்க”

சுந்தலை மடித்துக் கட்டிக்கொண்டே சில்லறை நாணயங்களைத் தேடினாள்.
“சீ...சில்லறையையும் காணல்ல.
சில்லற இல்ல
எண்டு சொல்லுவம்”

தருமம்

-பாலமுனை பாராக்

கைக்குள் “மழக்” என்றது. சற்று வலியெடுத்தது.
மனசு எதையோ மாறிநினைத்தது.
கொடுப்பதற்காக ஒரு நூறு ரூபா நோட்டை எடுத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தாள்.
யாசித்தவள் வேளியேறியிருந்தாள்.

எழுதத் துண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

மறக்கமுடியாத மூன்று ஆளுமைகள்

கடந்த ஏப்ரல் மாதம் யாரும் எதிர்பார்க்காத முறையில் அடுத்தடுத்து மூன்று முக்கிய ஆளுமைகளின் இழப்புக்கள் ஏற்பட்டன. எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன், பாடகர் நாசுர் ஈ.எம்.ஹனீபா, ஊடகவியலாளர் கமலினி செல்வராஜன் ஆகிய பிரபலங்களின் மறைவு, ஆச்சரியத்தையும், அதிர்ச்சியையும் ஏற்படுத்தின. மூன்றுபேரும் தத்தம் துறைகளில் முக்கியமானவர்கள்.

எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் தமிழ்ச் சிறுகதைத்துறையில் புதுமைப்பித்தனுக்குப்பின் புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியவர். தமிழ் நாவல்துறையிலும் புதிய வளர்ச்சிக் கட்டத்தை ஏற்படுத்தியவர். தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றையோ, தமிழ் நாவல் வரலாற்றையோ ஜெயகாந்தனின் பெயரைத் தவிர்த்துவிட்டு எழுதமுடியாதபடி, தமக்கெனத் தனியிடத்தை அமைத்துக்கொண்டவர், அவர். தமது புனைகதைகளின் ஊடாகப் புதியதோர் உலகத்தை வாசகர்களுக்குக் காட்டியவர், ஜெயகாந்தன். எனது பாடசாலை நாட்களில் என்னை மிகவும் கவர்ந்த எழுத்தாளர்களாக மு.வரதராசன், அகிலன், நா.பார்த்தசாரதி முதலியோர் விளங்கினர். பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்தபோது, ஜெயகாந்தன் என்னை மிகவும் கவர்ந்தோடங்கினார். நான் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் தற்காலிக விரிவுரையாளராகப் (1975-1978) பணியாற்றியபோது, அப்பல்கலைக்கழகத்து நூலகத்தில் அப்போது கிடைத்த ஜெயகாந்தனின் அத்தனை நூல்களையும் ஒன்று விடாமல் படித்தேன். அன்றைய காலகட்டத்தில் குமுதம் சஞ்சிகையில் கடைசிப்பக்கம் என்ற தலைப்பில் (என்று நினைக்கிறேன்) ஜெயகாந்தனின் பத்தி எழுத்து வாரந்தோறும் வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. அதனையும் தவறாமல் விரும்பிப் படிப்பேன்.

ஜெயகாந்தன் தம்மளவில் சுதந்திரமானவராகவும், தன்னம்பிக்கை மிக்கவராகவும் விளங்கினார். தமக்கெனச் சொந்தக் கொள்கைகள் கொண்டவராகவும் அவர் திகழ்ந்தார். அவர் ஞானப்பிரசு பெற்றபோது, அவரை வாழ்த்துவதற்காகத் தமிழ்நாட்டின் ஒரு பிரபல கவிஞர் தொலை பேசியைக் கையில் எடுத்தார். “நான் கவிப்பேரரசு..... பேசுகிறேன்” என்று தம்மை அவர் அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டு பேசத்தொடங்கினார். இடைமறித்த ஜெயகாந்தன், “கவிப்பேரரசு பாரதி ஒருவர்தான். வேறு யாரும் இல்லை” என்று வெடுக்கெனப் பதிலளித்தார். ஜெயகாந்தன் சொன்னது நூறுவீதம் உண்மை.

ஜெயகாந்தன் சிறுகதையாசிரியர், நாவலாசிரியர் மட்டுமன்றி, ஒரு கவிஞரும் ஆவார். பாதை தெரியுது பார்(1962) என்ற திரைப்படத்தில் அவர் எழுதிய “தென்னங்கீத்து ஊஞ்சலிலே தென்றல் நீந்திடும் ஓலையிலே சிட்டுக்குருவி ஆடுது தன் பெட்டைத் துணையைத் தேடுது” என்று தொடங்கும் பாடல் பிரபல்யமானது.. பி.வி.ஸ்ரீநிவாஸ் அதனைப் பாடியுள்ளார்.

ஜெயகாந்தனின் படைப்புகள் சில திரைப்படங்களாகவும் வெளிவந்தன. அவரது உன்னைப்போல் ஒருவன் என்ற படைப்பு, 1964இல் திரைப்படமாக வெளிவந்து, அந்த ஆண்டின் மூன்றாவது சிறந்த இந்தியத் திரைப்படமாக இந்திய மத்திய அரசால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஜெயகாந்தனின் யாருக்காக அழுதான்? 1966இல் திரைப்பட வடிவம் பெற்றது. நாகேஷ் இத்திரைப்படத்தில் அற்புதமாக நடித்திருந்தார். பிரபல குணசித்திர நடிகர் எஸ். வி.சுப்பையா சொந்தத்தில் படம் தயாரிக்க விரும்பி, ஜெயகாந்தனின் கைவிலங்கு என்ற குறுநாவலைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அந்தத் திரைப்படத்துக்குக் காவல் தெய்வம் என்ற பெயரை ஜெயகாந்தனே சூட்டினார். அத்

திரைப்படத்தில்(1969) தூக்குத்தண்டனைக் கைதி சாமுண்டியாகச் சிவாஜிகணேசன் கௌரவ வேடத்தில் நடித்தார்.

ஜெயகாந்தனின் சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள்(1977), ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள்(1978) ஆகியவை பீம்சிங் இயக்கத்தில் வெளிவந்தன. கருணை உள்ளம்(1978) என்ற இன்னொரு படமும் வெளிவந்தது. அவரது புதுச்செருப்புக் கடிக்கும் என்ற படையும் 1980களின் முற்பகுதியில் அவரது இயக்கத்தில் வெளிவந்ததாகத் தெரிகிறது. ஜெயகாந்தனின் திரைப்படங்களில் யாருக்காக அழுதான்?, காவல் தெய்வம், சிலநேரங்களில் சில மனிதர்கள், ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள் ஆகியவற்றை நான் பார்த்திருக்கிறேன்.

ஜெயகாந்தனின் படைப்புலகம் தனித்துவமானது. அந்தத் தனித்துவம் தமிழ் இலக்கியத்துறைக்கும், திரைப்படத்துறைக்கும் செழுமை சேர்த்துள்ளது.

இஸ்லாமியப் பாடகர்களில் என்னை மிகவும் கவர்ந்தவர், நாகூர் ஈ.எம்.ஹனீபா. அவரது பாடல்களைப் பிரபல்யப்படுத்தியதில் நிச்சயம் இலங்கை வானொலிக்கும் ஒரு முக்கியத்துவம் உண்டு. கம்பீரத்துடனும், உற்சாகத்துடனும் அவர் பாடிய பாடல்கள் இன்னமும் செவிகளுக்குள்ளும், மனத்திலும் நிறைந்திருக்கின்றன 1980களில் நான் தமிழ்நாட்டில் எனது மேற்படிப்பை மேற்கொண்டிருந்தபோது, ஒருமுறை அன்னை வேளாங்கண்ணி தேவாலயத்துக்குச் சென்று விட்டு, திரும்பும்வழியில் நாகூர் தர்காவுக்கும் போயிருந்தேன். அந்த மண்ணை மிதித்ததும், உடனடியாக நாகூர் ஹனீபாவின் ஞாபகமே வந்தது. அந்த அளவுக்கு ஹனீபா என்னைக் கவர்ந்திருந்தார்.

சில திரைப்படங்களிலும் நாகூர் ஹனீபா பாடியுள்ளார். அவற்றுள் பாவமன்னிப்பு (1961) படத்தில் ரி.எம். சௌந்தரராஜனுடன் அவர் இணைந்து பாடிய “எல்லோரும் கொண்டாடுவோம்” என்ற பாடல் அனைவரையும் கவர்ந்தது நாகூர் ஹனீபாவின் மகன் ஒருவரை “இலங்கையிலோ அல்லது வெளிநாடு ஒன்றிலோ என்பது ஞாபகம் இல்லை” ஒரு விழாவில் எனக்குச் சிலர் அறிமுகப்படுத்திவைத்தனர். அவரும் தந்தை

யைப் போலவே அதே குரலில் நன்றாகப் பாடக்கூடியவர். நாகூர் ஹனீபாவின் நாமமோ, அவரின் பாடல்களோ எளிதில் மறந்து விடக்கூடியவை அல்ல.

இலங்கையில் பிறந்து வளர்ந்த ஆளுமையுள்ள ஓர் ஊடகவியலாளர், கமலினி செல்வராஜன். வானொலி, தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளின் மூலமாக அவர் மிகுந்த புகழைப் பெற்றிருந்தார். வானொலி நாடகங்களில் அவர் நடிப்பைக் கேட்டிருக்கிறேன். கோமானிகள் என்ற இலங்கைத் திரைப்படத்திலும் கதாநாயகியாக நடித்திருந்தார். அத்திரைப்படத்தை நான் பார்த்தேன். சில தொலைக்காட்சி நாடகங்களிலும் அவரது நடிப்பைப் பார்த்திருக்கிறேன்.

1990களின் பிற்பகுதி என்பதாக ஞாபகம். இலங்கைத் தேசிய தமிழ் நாடகவிழாவுக்கான தேர்வாளர் குழுவில் நானும் இடம் பெற்றிருந்தேன். அக்குழுவில் என்னோடு கமலினியும், நாடகத்துறை ஈடுபாடு கொண்ட வேறு சில நண்பர்களும் தேர்வாளர்களாக விளங்கினர். அப்போதுதான் கமலினியோடு நன்கு பழகக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. கொழும்பு, மாத்தளை, புசல்லாவை போன்ற இடங்களில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்களில் தரமானவற்றைத் தேர்வு செய்யும் பொறுப்பு எங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. நாடகங்களைத் தேர்வு செய்யும் பொருட்டு மலையகத்தில் எங்களது வாகனம் சென்றுகொண்டிருந்தபோது, ஒரு சோதனைச்சாவடியில் இராணுவத்தினர் எங்களை வழிமறித்தனர். அப்போது யுத்த காலம். வழிமறித்த இராணுவத்தினர் எல்லோரையும் நோட்டமிட்டனர். கமலினியைக் கண்டதும், அவர்கள் மத்தியில் ஒரே குதூகலம். “நாங்கள் உங்களை ரி.வியில் பார்த்திருக்கிறோம்” என்று கமலினியிடம் கூறி மகிழ்ந்தனர் (கமலினி அப்போது தொலைக்காட்சியில் தேசிய லொத்தர் சீட்டிழுப்பு நிகழ்ச்சியில் பங்குபற்றிவந்தார்). அதன்பின்னர், இராணுவத்தினர் எங்களை மிகவும் அன்போடும், பண்போடும் வழியனுப்பிவைத்தனர். வாகனத்தில் கமலினி என்னோடு பேசிக்கொண்டு வருகையில், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தாம்

தமிழ்த்துறையில் தமது மேற்படிப்பை மேற்கொள்ளவிரும்புவதாகத் தெரிவித்தார். நானும் மேற்படிப்பை மேற்கொள்ளுமாறு அவரை உற்சாகப்படுத்தினேன். ஆனால், அவரது ஆசை கடைசிவரை நிறைவேறவில்லை. ஆயினும், ஆசிரியையான அவரது தங்கை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எனது மாணவியாக மேற்படிப்பை மேற்கொண்டிருந்தார்.

திறமையும், கலகலப்பும், பண்பும் நிறைந்த ஒருவர், கமலினி. அவரது கடைசிக்காலம் அவரை நோயாளியாக்கி, அவரது உற்சாகம் அனைத்தையும் இழக்கச் செய்துவிட்டது. ஆனால், மக்கள் மனங்களில் எப்போதும் அவர் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பார்.

ஊவாவில் ஓர் உன்னத விழா

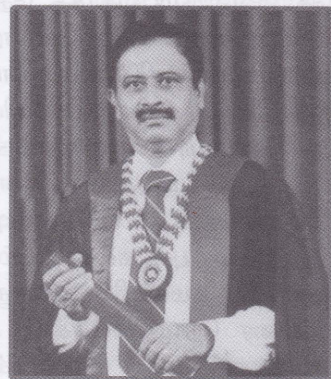
கடந்த மாதம் ஊவா மாகாண சாகித்தியவிழா பதுளையில் அதிசிறப்பாக நடைபெற்றது. பதினாறு ஆண்டுகளின் பின்னர் ஊவாவில் இத்தகைய சாகித்தியவிழா நடைபெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இச்சாகித்தியவிழா இவ்வளவு சிறப்பாக நடைபெற்றமைக்கு இருவர் முக்கிய காரணகர்த்தர்கள். ஒருவர் ஊவா மாகாணத் தமிழ்க்கல்வி அமைச்சர் வடிவேல் சுரேஷ் அவர்கள். இன்னொருவர் சாகித்தியவிழாக்குழுத் தலைவரும், ஊவா வெல்லல பல்கலைக்கழகத்தின் முதுநிலை விரிவுரையாளருமான ரூபவதனன். இவர் களோடு, தோளோடு தோள்நின்று உழைத்த நிர்வாகக்குழு உறுப்பினர்களும், மக்களும் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள். ஏப்ரல் 3,4,5ஆம் திகதிகளில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் ஏராளமானோர் கலந்துகொண்டனர். மத்திய, மாகாண அமைச்சர்கள் பலர் கலந்துகொண்டு விழாவில் உரையாற்றினர். கிழக்கு மாகாணக் கல்வி அமைச்சர் திரு. தண்டாயுதபாணியும் விழாவில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்திய உதவித்தூதுவர் ராதா வெங்கட்ராமனும் விழாவில் கலந்து உரையாற்றிச் சிறப்பித்தார். இவ்விழாவில் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளைப் பேராசிரியர்கள் குறிஞ்சிவேந்தன்(தமிழ்நாடு), துரை.மனோகரன், க.நாகேஸ்வரன், வ.மகேஸ்வரன், செஞ்சொற்கொண்டல் கலாநிதி ஆறுதிருமுருகன், முதுநிலை விரி

வுரையாளர் விஜயச்சந்திரன் முதலியோர் நிகழ்த்தினர். விழாவின் இரண்டாம் நாள் மாலையில் விழாச் சிறப்புமலர் வெளியீடு இடம்பெற்றது. தலைமையுரையை மா.ரூபவதனனும், வெளியீட்டுரையைச் சிறு துளி பிரபாவும், மதிப்பீட்டுரையைப் பேராசிரியர் துரை.மனோகரனும், ஏற்புரையை எஸ்.சேதுரத்தினமும் நிகழ்த்தினர்.

மூன்றாம் நாள் பகலில் இரு அமர்வுகள் இடம்பெற்றன. ஓர் அமர்வு கலை இலக்கிய வளர்ச்சி மூலம் சமூக எழுச்சி என்ற தலைப்பில் இடம்பெற்றது. ஆதாரசுருதி உரையையும்(ஆதாரசுருதி உரை என்ற சொல்லை அறிமுகப்படுத்தியவர் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி), தலைமையுரையையும் பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் நிகழ்த்தினார். முதன்மை விருந்தினராக ஊவா வெல்லல பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் கலாநிதி ஜி. சந்திரசேன கலந்து சிறப்பித்தார். பேராசிரியர் செ.யோகராசா, கலாநிதி எஸ்.வை.ஸ்ரீதர், கிங்ஸ்லி ஹோமஸ் சந்திரலேகா, ஜெ.சற்குருநாதன், இரா.சுகந்தினி ஆகியோர் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் படித்தனர். அடுத்த அமர்வுக்குத் திரு எம்.வாமதேவன் தலைமை தாங்கினார். கலாநிதி ஏ.எஸ்.சந்திரபோஸ், ஆறுமுகம், எஸ்.விஜயச்சந்திரன், இரா.சோபனாதேவி, இரா.ரமேஷ் ஆகியோர் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் வாசித்தனர். இறுதிநாள் விழாவில் மாநிலமணி விருது, நாட்டார் கலைக்காவலர் விருது, எழுசுடர் விருது ஆகிய விருதுகள் வழங்கப்பட்டன. பேராசிரியர் மு.சின்னத்தம்பி(வரவில்லை), பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம், தெளிவத்தை ஜோசப், சாரணாகையும் உட்படப் பலர் கௌரவிக்கப்பட்டனர். முதல்நாள் தொடக்கவிழாவில் நீண்ட ஊர் வலம் ஒன்று இடம்பெற்றது. மூன்று நாட்களும் கண்களைக் கவரும் இனிய கலைநிகழ்ச்சிகள் இடம்பெற்றன. ஊவாவின் வளத்தையும், பெருமையையும் காட்டும் ஓர் உன்னத விழா வாக ஊவா மாகாணச் சாகித்தியவிழா அமைந்தது.

சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராக கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்

எஸ். வை. ஸ்ரீதர்,
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
மொழிகள் துறை,
சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம்,
பெலிசுல்லோயா

சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழக மொழிகள் துறையில் முதுநிலைத் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிவரும் நாடறிந்த கல்விமான் கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரனைப் பல்கலைக்கழகப் பேரவை கடந்த 22.08.2013 ஆந் திகதியிலிருந்து பேராசிரியர் ஆகப் பதவியுயர்வு செய்துள்ளது. பேராசிரியர் எனப் பதவியுயர்வு செய்யப்பட்டுள்ளார் என்ற உத்தியோகபூர்வக் கடிதத்தை சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சந்தன பி உடவத்தை அவர்கள் அனுப்பிவைத்துள்ளார்.

பேராசிரியர் கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையிலே முதன் மாணவனாகப் பயின்று தமிழிலே சிறப்புப்பட்டத்தைப் பேராசியர் கலாநிதி ஆ.வேலுப்பிள்ளையிடமும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலே தமது கலாநிதிப் பட்டத்தினைப் பேராசியர்கள் சி. தில்லைநாதன், சி.பத்மநாதன், க. அருணாசலம் ஆகியோரது வழி காட்டலிலும் பெற்றுக் கொண்டார்.

இவர் ஆரம்பக் கல்வியை ஸ்ரீ நாகபூசணி வித்தியாசாலையிலும் நயினை மகா வித்தியாலயத்திலும், நாவலப்பிட்டி கதிரேசன் கனிஷ்ட வித்தியாலயத்திலும், உயர்தரக் கல்வியைத் தெல்லிப்பழை மகாஜனக்கல்லூரியிலும் பெற்றுக்கொண்டதுடன் யாழ்ப்பாணப்

பல்கலைக்கழகத்திலும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் M.A.,hd. ஆகிய பட்டங்களையும் பெற்றுக்கொண்டவர்.

பேராசியர், நாகேஸ்வரன் ஈழநாடு பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியராயும், இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தின் தமிழ்ச்சேவையிலே இயல், நாடகக் கட்டுப்பாட்டுப் பிரிவில் இந்து சமய நிகழ்ச்சிகள் தயாரிப்பாளராயும் பகுதிநேர அறிவிப்பாளராகவும், நேர்முக வர்ணனை யாளராகவும் கதாப்பிரசங்கக் கலைஞராயும் பணிபுரிந்தார். மும்மொழிகளிலும் பாண்டித் தியமும், புலமையும் வித்துவமும், ஆழமான அறிவும் கொண்ட பேராசிரியர் கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் நாடறிந்த சமயச் சொற்பொழிவாளருமாவார். திருமுறைப் பண்ணிசையிலும் வல்லவர். வடஇலங்கை சங்கீத சபையின் முன்னாள் செயலாளராகவும் பணியாற்றியவர். பேராசிரியர் கனகசபாபதி நாகேஸ்வரனின் சைவ நற்சிந்தனைகள் இன்றும் இலங்கை வானொலியிலே ஒலிபரப்பாகி வருகின்றன. *

இவர் நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூசணி அம்மன் ஆலய மரபுவழி அறிங்காவலராவார்.

யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெறித் தமிழிசைச் சங்கத்தின் செயலாளராக நீண்டகாலம் பணி புரிந்து இசைச் சொற்பொழிவுகள், பண்ணிசைக் கச்சேரிகள், சங்கீத கதாப்பிரசங்கங்கள் செய்து

வருபவர். 1979ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் அலஹாபாத்தில் நடைபெற்ற இரண்டாவது சமஸ்கிருத மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டவர்.

2014இல் அரச இலக்கிய விருதான சாகித்தியப்பரிசைத் தமது சிறந்த ஆராய்ச்சி நூலுக்கெனப் பெற்றுக்கொண்டவர். அரச விருதான கலாபூஷணம் பெற்றவர். கலை கலாசார நிறுவனங்களும், ஆலயங்களும் அமைப்புகளும் இவரைக் கௌரவித்துப் பல்வேறு சிறப்புப்பட்டங்களையும் வழங்கியுள்ளன. அவற்றுள் அருள்மொழிச்செல்வர், அருட்கலைமாமணி, சொற்பேராழி, செஞ் சொல்வாணர், மணிமொழிவாரி, சித்தாந்த பண்டிதர், நவரஸக் கலைஞானி, வாக்கீசகலாநிதி, செஞ்சொல்வாரிதி, மகாவித்துவான், முத்தமிழ் வித்தகர், வாக்கின் மன்னன், அகில இலங்கை சமாதான நீதிபதி என்பன குறிப்பிடற்பாலன.

பேராசிரியர்கலாநிதிகனகசபாபதிநாகேஸ்வரன் பல்துறை சார்ந்த நூல்களெனப் பத்தொன்பது நூல்களுக்கு ஆசிரியர். இவரெழுதியவையும், தொகுப்பித் தவையுமான நூல்கள் வருமாறு:

1. அறுபத்துநான்குகலைகளும் கலை யாக்கத் திறன்களும்
2. நயினை ஸ்ரீ நாகபூசணி வரலாறும் வழிபாடும் (2004)
3. யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ப்பிரபந்த இலக்கியங்கள்.
4. தமிழியல் ஆய்வுச் சோலை
5. கண்ணகி வழிபாடும் இராஜ ராஜேஸ்வரி வழிபாடும்
6. முத்தமிழ்
7. ஞானச்செல்வர் (இணையாசிரியர்)
8. நயினை ஸ்ரீ நாகபூசணி அம்மன் (2013)
9. தமிழின் ஆளுமைகள்
10. சுதேசமருத்துவம் பற்றிய இலங்கைத் தமிழ் நூல்கள்
11. கலையும் இலக்கியமும்
12. பக்தி அனுபவம்
13. பல்கலைக்கழக ஆய்வுகள் (தொகுப்பாசிரியர்)
14. திருக்கேதீச்சர தரிசனம்
15. பக்திமலர்
16. சிவதத்துவமலர் (வவுனியா)
17. நவநாதேஸ்வரம்(குயின்ஸ்பரி)
18. சக்திதத்துவமலர் (நாவலப்பிட்டி)
19. திரு.ச.விநாயகரத்தினம் பவளவிழாமலர்

பேராசிரியர் கலாநிதி கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும்

கலைக்கேசரி ஞானச்சுடர், மல்லிகை போன்ற சஞ்சிகைகளிலும், பல்கலைக்கழக வெளியீடுகளிலும் கட்டுரைகள் பலவும் எழுதியுள்ளார். ஈழநாடு பத்திரிகை முதல் இன்றுவரை சுமார் 250க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளை இவர் எழுதியுள்ளார்.

சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழக மொழிகள் துறையில் தமிழ்மொழியை இறுதி வருடத்திற் பயின்று ஐம்பதிற்கு மதிமகானோர் சமர்ப்பித்த ஆய்வேடுகளைப் பரிசீலிக்கும் ஆய்வு மேற்பார்வையாளராகவும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வேடுகளை மதிப்பிடும் மதிப்பீட்டாளராகவும் பணியாற்றிவருகிறார்.

இவர் நயினை ஸ்ரீ நாகபூசணி அம்மன் ஆலய மரபுவழி அறங்காவலர் அமரர் ப.க.கனகசபாபதி கோகிலாம்பாள் தம்பதியின் முத்தமகனும் யாழ்.வண்ணை பாலசிங்கம் பூமணி தம்பதியின் மருமகனுமாவார்.

நூல் : மௌனமாய் பொழியும் மழை நூலகவியலாளர் என். செல்வராஜா சேவை நயப்பு மலர்

தொகுப்பு: க. குமரன்

ஈழத்தவர்களின் தமிழ் நூல்களை

ஆவணப்படுத்தும் பணியை 1990ஆம் ஆண்டு முதல் நூல்தேட்டம் என்ற மகுடத்தில்

ஆற்றிவரும் நூலகர் என். செல்வராஜா பற்றிய சேவை நயப்பு மலராக வெளிவந்திருக்கும்

இத்தொகுப்பு ஐந்து பகுதிகளைக் கொண்டது. இதுவரை 10000 நூல்களை ஆவணப்பதிவு

செய்த ஆசிரியர் பற்றிய விபரக்குறிப்பு, அவரது பணிகள், அவரது எழுத்துக்கள், அவரது

நேர்காணல்கள், கட்டுரைகள் போன்ற விடயங்கள் 49 தலைப்புகளில் இந்நூலில் அடங்கியுள்ளன.

தமிழ் கூறு நல்லுலகில் நன்கறியப்பட்ட நூலகர் செல்வராஜாவின் பணிகள் பற்றிய கட்டுரைகளை

உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலுள்ளவர்களும் எழுதியுள்ளமை ஆசிரியர்

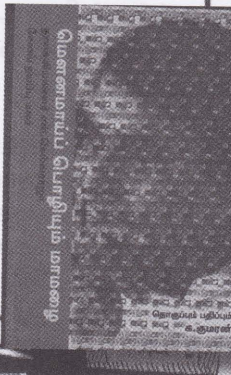
ஆற்றிவரும் பணி எத்தகைய விரிவும் சிறப்பும் முக்கியத்

துவமும் வாழ்ந்தது என்பதை விளக்குவதாய்

அமைந்துள்ளது. அவர் தொடர்பான புகைப்

படங்களும் மலரை அலங்கரிக்கின்றன.

சிறப்பான தொகுப்பு

வெள்ளிவிழாக் காணும் யேர்மன் 'மண்' சஞ்சிகை

– பொன். புத்திசிகாமணி

இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் என்பது மிக நீண்ட பயணம். இந்தப் பயணத்தில் நாம் எதைச் சாதித்தோம் என்பதே கேள்வியாகும். இந்த வகையில் “மண்” என்ற பெயரில் சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து அதனை இத்தனை ஆண்டுகள் நடாத்தி வருகின்ற மண் ஆசிரியர் திரு. வ.சிவராசா அவர்கள் சாதனைக்குரிய மனிதராகப் போற்றப்படுகின்றார். முதலில் அவருக்கும் சஞ்சிகையில் பங்காற்றிவரும் அவரது குடும்பத்தினர்க்கும் எமது மன மார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்வடைகின்றேன். சிறப்பாக மண் சஞ்சிகையில் எழுதிவரும், எழுத்தாளருக்கும், வாசகருக்கும் இந்த வாழ்த்துக்கள் போய்ச் சேரட்டும். அவர்களும் இந்த வளர்ச்சியில் பெரும் பங்காற்றியவர்கள். 2.5.2015 யேர்மன் டியூஸ்போக் நகரில் இருத்தைந்தாவது ஆண்டுவிழாக் கொண்டாட “மண்” சஞ்சிகை அனைவருக்கும் அழைப்பு விடுத்திருக்கிறது. விழாச்சிறப்புற நாமும் வாழ்த்துவோம்.

யேர்மனியில் எத்தனையோ சஞ்சிகைகள் காலத்திற்குக்காலம் தோன்றி மறைந்திருக்கின்றன. தொடர்ந்து வெளிவருகின்ற ஒரே ஒரு சஞ்சிகை “மண்” சஞ்சிகை என்பது குறிப்பிட வேண்டியதாகும்.

கையெழுத்துப்பிரதியாக ஆரம்பித்து இன்று அச்சாகி, புலம்பெயர் நாடுகளில் மட்டுமன்றி தாயகம் வரை சென்று பெருமை சேர்த்திருக்கிறது இந்த “மண்” சஞ்சிகை. ஐந்து, பத்து, பதினைந்து, இருபது என்று பல சிறப்பான ஆண்டு விழாக்களைத் தனது வாசகர்களோடும், எழுத்தாளர்களோடும் அபிமானிகளோடும் மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடி மகிழ்ந்தது. ஒவ்வொரு விழா நடைபெறும்போதும் அடுத்த சிறப்பாண்டு விழா எப்போது என்பதுபோல் வாசகர்கள் எதிர்பார்த்திருப்பதை என்னால் அப்போதே அறிய முடிந்தது. அந்த அளவிற்கு விருப்பம் நிறைந்த வாசகர்களையும், சிறார்களுடைய

தன்னகத்தே வைத்திருப்பது சாதனையென்றே சொல்லவேண்டும். புலம்பெயர் தேசத்தில் எமது சிறார்களின் தாய்மொழிக்கல்வி அவசியமானது. இதனைக் கருத்தில்கொண்டே “மண்” சஞ்சிகையில் பலபக்கங்கள் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதனைப் படித்துப் பயன் பெற்ற நம்சிறார்கள் மெல்ல, மெல்ல இதற்கே எழுத ஆரம்பித்தார்கள். இன்று முழுக்க, முழுக்க சிறுவர் ஆக்கங்களைக்கொண்டே இந்தப் பக்கங்கள் நிரப்பப்படுகின்றன. ஓவியம், குறுக்கெழுத்துப்போட்டி, பொது அறிவுப்போட்டி, திருக்குறள், ஆத்திகூடி சின்னச்சின்னக் கவிதைகள், கதைகள் என்று சிறுவர்கள் படித்துப் பயன்பெறும் வகையில் சிறப்பாகத் தமிழ்க்கல்வியை ஊட்டி வருகிறது.

தாயகத்தில் இருந்து பல சிறுவர்களின் தரமான எழுத்தாக்கங்கள் இடம்பெற்றிருப்பதை வாசகர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். இந்தச் சிறப்பாண்டில் இலங்கையிலிருந்து ஒருகட்டு ஆக்கங்கள் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றன என்று மண்ணாசிரியர் என்னிடம் சொல்லிப் பெருமைப்பட்டார். அந்தப் பெருமையில் அவரின் வெற்றியைக் கண்டேன்.

சிறுவர்களுக்கு மாத்திரமன்றி பெரிய வர்களும் படித்துப் பயன்பெறக்கூடிய கட்டுரைகள், தாயகத்து நிகழ்வுகள், உலகப்புதினங்கள், வைத்தியக் குறிப்புகள் என்று நிறையவே சொல்லலாம்.

இச்சஞ்சிகையில் ஆக்கங்களை எழுதியே பலர் மெல்ல, மெல்ல எழுத தாற்றலை வளர்த்துக்கொண்டார்கள், என்று சொன்னால் மிகையாகாது.

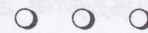
இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் எத்தனையோ கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் இச்சஞ்சிகையை நடாத்திவிட்டேன். தொடர்ந்து நடாத்த வேண்டும் என்கின்ற ஆசை இருக்கிறது. எழுத்தாளர்கள் வாசகர்கள் ஒத்துழைக்கும் பட்சத்தில் இன்னும் பலவருடங்கள் என்னால் தொடரமுடியும்.

என்று அவர் என்னிடம் சொன்னபோது அவரின் சலிப்பில்லாத உழைப்பைக்கண்டு வியந்து போனேன். அவரது இந்த எண்ணம் நிறைவேற எழுத்தாளர்களும் வாசகர்களும் பெருமனதோடு ஒத்துழைப்பினை வழங்க வேண்டுமென்று இவ்வேளையில் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். எம்மால் முடிய வில்லையெனினும், செய்பவர்களுக்கு ஆதரவாக இருப்பது போற்றுதற்குரியதாகும்.

இந்தச் சஞ்சிகையின் இன்னுமொரு பக்கத்தை வாசகர்கள் அறிந்து வைத்திருப்பார்கள். மண் சஞ்சிகையின் மனித நேயப்பணி. இலங்கைப் பெறுமதியில் கோடிகளை அதற்காக அனுப்பிவைத்த பக்கங்கள் அவை. ஆதரவற்றோர் நிதிக்காக வாசகர்களே அள்ளிக்கொடுக்கிறார்கள். அனுப்பிவைத்த பணத்திற்கு அடுத்த இதழ் விரியும்போது ஒரு சதம் பிசகாது கணக்கிடுக்கும். எத்தனை ஆதரவற்ற சிறுவர்களின் வாழ்வாதாரம், கல்விக்கென்று இந்தப்பணம் உதவுகின்றது. வருடச்செலவாக தலா 480யூரோக்களை வழங்கி 13 பிள்ளைகளின் கல்வி, வாழ்வாதாரத்தைப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறது மண் சஞ்சிகை. 13 வாசகர்கள் இதற்காக உதவுகின்றார்கள். இவருடைய மகள் திருமதி சிவதர்சினி பிராங்ளின் இந்தத் திட்டத்திற்காக முதன்முதல் பணம் வழங்கி ஆரம்பித்து வைத்து பலவருடங்கள் இத்தொகையைச் செலுத்திவருவது பாராட்டத்தக்கதாகும். இது மாத்திரமன்றி இலங்கையில் இயங்கி வரும் ஆதரவற்ற சிறுவர்களின் இல்லங்களுக்கும் பண உதவி புரிந்து வருகிறது. ஒரு "மண்" சஞ்சிகையைப்பார்த்தால் விபரங்களுடன் அனைத்தையும் அறிந்து கொள்ளலாம். ஆசிரியர் திரு.வ.சிவராசா அவர்களின் அறுபதாவது பிறந்தநாள் விழாவின்போது தாயகத்திலிருந்து வந்த வாழ்த்துச்செய்திகள் வாசிக்கும்போதும் நெஞ்சை உருக்குவதாய் இருந்தன. ஒரு மனிதனுக்கு இதைத்தவிர வேறு என்ன சிறப்பு வேண்டும்! இந்தப் பிள்ளைகளே ஆக்கங்களை அங்கிருந்து அனுப்பிவைக்கின்றார்கள். ஆழிப்பேரலையின் அனர்த்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் அள்ளிக்கொடுத்தது மண் சஞ்சிகை. அதற்கான நிதியை வாசகர்களே மனிதாபிமானத்தோடு அள்ளிக்கொடுத்தார்கள். இவரிடம் கொடுத்தால் உரிய இடத்திற்குப் போய்ச்சேருமென்ற நம்பிக்கையைப்பெற்றவர், திரு. வ.சிவராசா அவர்கள். இந்தப் பணிகளில் இவரது குடும்பத்திற்கும் பெரிய பங்கிருக்கிறது.

மனைவி, மகள், மகன்கள் என்று எல்லோரும் சேர்ந்தே செயற்படுகிறார்கள்.

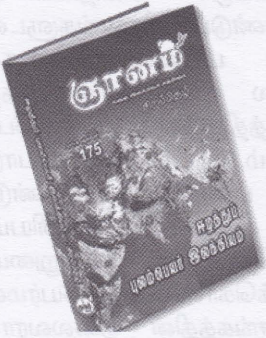
யேர்மனியில் நடைபெறும் பெரும்பாலான விழாக்களில் ஒருகட்டு மனிதாபிமான உதவி கோரும் துண்டுப் பிரசுரங்களுடன் தோன்றி, அதனைப் பார்வையாளருக்குக் கொடுக்கும்போது பல விழாக்களில் அந்த நல்ல மனிதரைப் பார்த்திருக்கிறேன். சிலபேர் வாங்க மறுத்தாலும், புன்னகையோடு அடுத்தவரிடம் தரும் பண்பையும் கண்டு, வியந்திருக்கிறேன். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாட்டுடன், நேர்மை, பொறுமை, இவற்றையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். யேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் தலைவராக பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து செயற்பட்டுவருவதும் அவருக்குச் சிறப்பைச் சேர்க்கும். அதுமாத்திரமன்றி யேர்மன் தமிழ்க் கல்விச்சேவையில் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் இணைந்து தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு உதவி வருகின்றார். தம்மைப்பெருமைப்படுத்தி புகழைச்சேர்க்கும் மனிதர்கள் மத்தியில் சத்தமில்லாமல் சாதித்துவரும் சாதனையாளர் என்று இவரைச் சொல்லலாம். இதனாலேதான் இவருக்கு "புகலிடச்சாதனையாளர் விருது" யேர்மன் தமிழ்க்கல்விச் சேவையினால் வழங்கிக்கொளரவிக்கப்பட்டது. இன்னும் பல விருதுகளுக்குச் சொந்தக்காரனாக இருந்தும், எந்த விருதையும் இதுவரை தனது பெயருடன் இணைத்தது கிடையாது. அந்த அளவிற்குப் பெருமையை விரும்பாதவர். இலங்கையின் வடபிரதேசத்தில் தென்மராட்சியில் வேலம் பராய் என்னும் சிறிய கிராமத்தில் காலஞ்சென்ற வைரமுத்து தம்பதிகளுக்கு மகனாகப்பிறந்தவர் திரு. சிவராசா அவர்கள். பல சகோதரர்களுடன் கூடிப்பிறந்த இவரது குடும்பம் பொதுவுடைமைக் கருத்துக்களில் ஈடுபாடு கொண்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. புலம்பெயர் சூழலில் இத்தகைய சேவை செய்வது எல்லோராலும் முடியுமென்றில்லை, அதற்கும் மனதில் நல்ல சிந்தனை தோன்றவேண்டும். இலக்கியப்பணியுடன் இந்தச்செயற்பாட்டிற்கான நேரத்தை ஒதுக்கி மனநிறைவோடு செயற்பட்டு வருகின்ற இந்த நல்லமனிதர் குடும்பத்திற்கு நல்லாசி வழங்குவோம். இன்னும் பல ஆண்டுகள் சீரோடும் சிறப்போடும் செயற்பட்டு பல ஆண்டு விழாக்களைக் கொண்டாடவேண்டுமென்று எங்கள் வாழ்த்துக்களால் உரமுட்டுவோம்.

ஈழத்துப் புலம் பெயர் இலக்கியம் - சிறப்பிதழ்

அறிமுகம்

ரொறன்றோ தமிழ்ச்சங்கம்

தலைமையுரை - வைத்திய கலாநிதி **கி. லம்போதரன்**

நூல் வெளியிடுவதும், பட்டங்கள் வழங்குவதும், இரங்கல்கள் நிகழ்த்துவதும், தனிநபர் துதி பாடுவதும், சார்புப்போக்குகளும் ரொறன்றோ தமிழ்ச்சங்கத்தின் விதிமுறைக்குள் அடங்கா. அவை எமது நோக்கமும் அல்ல. தமிழ்ச்சங்கம் என்றாலே அரசியல் சார்பும், அதிகாரப்போட்டியும், நிதிசேர் நிகழ்ச்சிகளும், தேசியம், புனர்வாழ்வு என்ற போர்வைகளில் நடக்கும் ந்திக் கையாடல்களும் நிறைந்த சமகாலப் பின்னணியிலே இவை கடந்து தமிழ் இலக்கியத்தை அணுகவும், ஆராயவும், கலந்துரையாடவும், ஐயம் தெளியவும் ஒரு தரமான தளமாகவும், கருத்தாடல் களமாகவும் உருவானதே ரொறன்றோ தமிழ்ச்சங்கம். இது தனிப்பட்டவர்களுடைய சங்கமல்ல. கருத்தாடலில் பங்களிக்கின்ற, பங்கு பற்றுகின்ற எங்கள் யாபேரினதும் சமூகமே ரொறன்றோ தமிழ்ச்சங்கம்.

தன்னந்தனியான ஒரு தீவிலே இரண்டு தமிழர்கள் கரையொதுங்கினால் என்ன செய்வார்கள் என்பது சிரித்திரன் சஞ்சிகையில் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வந்த ஒரு கேலிச்சித்திர வினா. சங்கம் அமைப்பார்கள் சண்டை பிடிப்பார்கள் என்பது அதில் ஆசிரியர் சிவஞானசுந்தரம் எழுதிய பதில்.

இந்தப் பின்னணியிலே இப்போதுதான் தோன்றித்தளிர்நடை போடும் எமது தமிழ்ச்சங்கம் பண்டைய மூன்று தமிழ்ச்சங்கங்களைப்போல தரமான படைப்புகளைத் தேர்ந்து தொகுப்பது சாத்தியமா என்ற வினா எமது சங்கத்தின் ஆரம்ப காலத்தில் எம்மிடையே எழுந்ததுண்டு.

தரமான இலக்கியங்கள் கால வெள்ளத்திலே அழிந்து போகாமல் காப்பதற்கு தமிழர்கள் பழங்காலத்திலிருந்தே கையாண்டுவந்த யுத்திதான் இலக்கியங்களின்

தொகுப்பு முறை.

புறநானூறு, அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை, பதிற்றுப்பத்து, ஐங்குறு நூறு, பரிபாடல், கலித்தொகை என்னும் எட்டு தொகை நூல்கள் திருமுருகாற்றுப்படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, முல்லைப்பாட்டு, மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை, மலைபடுகடாம் என்னும் பத்துப்பாட்டு.

திருக்குறள், நாலடியார், நான்மணிக்கடிகை, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, ஐந்திணை ஐம்பது, திணைமொழி ஐம்பது, ஐந்திணை எழுபது, திணைமாலை நூற்றைம்பது, திரிகடுகம், ஆசாரக்கோவை, பழமொழி நானூறு, சிறுபஞ்சமூலம், முதுமொழிக்காஞ்சி, ஏலாதி, கைந்நிலை என்னும் நீதி நூல்களான பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பன்னிரு திருமுறைகள், பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்கள், நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம், நூறாண்டுகளுக்கு முன் தொகுக்கப்பட்ட பதினெண் பாடல்கள் போன்ற சமய இலக்கியங்கள் என்பன தமிழ் இலக்கியத் தொகுப்பு முறையின் உதாரணச்சான்றுகளாம்.

ஆயினும் சமகாலத்தில் இவ்வாறான இலக்கியத் தேர்விலும், தொகுப்பிலும் உள்ள நடைமுறைச் சிக்கல்களையும், எழுக்கூடிய பகை எதிர்ப்பு மற்றும் நட்புச்சார்பு சிக்கல்களையும் கருத்தில் கொண்டு நாம் இதிலே தயக்கத்துடன் நின்ற வேளையில் காலத்தின் தேவையாலும் கடவுளின் அருளாலும் வழிகாட்டல் போல எம்மைத் தேடி வந்ததுதான். இலக்கியத்தோட்டம் அமுத்துலிங்கம் ஊடாக வந்த வைதேகி

எந்தப்போக்கையும் சாராமல், எந்தப்போக்கிலும் எடுபடாமல், எந்தப்போக்கிலும் அடங்காமல், எல்லோரையும் சேர்த்து நடைபோடும் அதேவேளை எல்லாப்போக்குகளையும் ரசித்து, சகித்து, உள்வாங்கி, அவற்றுள் தரமானவற்றை வெளித்தடுகின்ற ஞானம் சஞ்சிகையின் தனிப்போக்கு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே ஒரு சரித்திரம்

ஹேர்பேட் அவர்களின் சங்க இலக்கிய நூல்தொகுப்பு அறிமுகம். வைதேகி ஹேர்பேட் இனது சங்க இலக்கியம் முழுமைக்குமான தமிழ் மூலத்தடனும், தமிழ் ஆங்கில பதவுரையுடனும், ஆங்கில தொகுப்புரையுடனும் கூடிய நூல் தொகுதி அருமையான தேவையான வரலாற்று மற்றும் மரபுக் குறிப்புகளுடனும், சங்க இலக்கியத்துக்கான அறிமுக நூலுடன் சில மாதங்களுக்கு முன்னால் ரொரன்றோ தமிழ்ச்சங்கத்தால் கனடாவில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

இந்தப் பின்னணியிலே 2000ஆம் ஆண்டு இலங்கையிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஞானம் சஞ்சிகையானது தனது 50 ஆவது இதழை இலக்கியத் தரம்மிக்க பொன் மலராகவும், 100 ஆவது இதழை ஈழத்து நவீன இலக்கியச் சிறப்பிதழாகவும், 150 ஆவது இதழை ஈழத்துப் போர் இலக்கியமாகவும் வெளியிட்டுத் தடம் பதித்த ஞானம் சஞ்சிகை தனது 175 ஆவது இதழை ஈழத்துப் புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் சிறப்பிதழாக உலகத் தமிழ் இலக்கியத்துக்குச் சமர்ப்பித்துப் பெருமை கொள்கின்றது. இன்று இதனைக் கனடாவில் ரொரன்றோ தமிழ்ச் சங்கத்தினாடாக அறிமுகப்படுத்துவதில் நாம் பெருமிதம் கொள்கின்றோம். நாம் இந்நிகழ்வை எமது சங்க காலம் தொட்டு இன்றுவரை தொடர்ந்து வருகின்ற இவ்வாறான தொகுப்பு இலக்கிய மரபினதும், இலக்கிய ஆவணக் காப்பு முயற்சியினதும் தொடர்ச்சியாகவே காண்கின்றோம்.

முற்போக்கு, பிற்போக்கு, இடம்போக்கு, வலம்போக்கு, கடும்போக்கு, மென்போக்கு, சீனப்போக்கு, இரஷ்யப்போக்கு, ஈழப்போக்கு, ஐக்கிய இலங்கைப்போக்கு, தேசியப்போக்கு, சர்வதேசப்போக்கு, மானுடப்போக்கு, பெண்போக்கு, ஆண்போக்கு, அலிப்போக்கு, உடன்போக்கு என்று உள்வாங்கியதையெல்லாம் வயிற்றுப் போக்கு களாகவும் வாந்தியெடுப்புகளாகவும் அப்படியே வெளித்தள்ளும் சமகாலத் தமிழ் இலக்கிய உலகிலே (purgative literature world) எந்தப்போக்கையும் சாராமல், எந்தப்போக்கிலும்

எடுபடாமல், எந்தப்போக்கிலும் அடங்காமல், எல்லோரையும் சேர்த்து நடைபோடும் அதேவேளை எல்லாப்போக்குகளையும் ரசித்து, சகித்து, உள்வாங்கி, அவற்றுள் தரமானவற்றை வெளித்தடுகின்ற ஞானம் சஞ்சிகையின் தனிப்போக்கு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே ஒரு சரித்திரம்.

இன்றைய தமிழ் இலக்கிய உலகிலே ஞானம் என்று ஒரு தமிழ்க் கலை இலக்கியச் சஞ்சிகைக்குப் பெயர் சூட்டுவதற்கே ஒரு தனித்திடம், ஒரு துணிச்சல் வேண்டும். பகிர்தலின் மூலம் விரிவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம் என்பது ஞானம் சஞ்சிகையின் தாரக வார்த்தைகள். ஞான் என்ற வடமொழி வேர்ச்சொல்லுக்கு அறிதல் என்பது பொருளாம். இது படிப்பறிவு என்றும், பட்டறிவு என்றும் இரு திறப்பும். ஞானம் என்ற வேர்ச்சொல்லே gnou என்பதும் கிரேக்கச் சொல்லுக்கும், அதிலிருந்து ஞானத்தைக் குறிக்கும் gnosis என்ற சொல்லுக்கும், அறிவைக் குறிக்கும் knowledge என்ற சொல்லுக்கும் அடிப்படையாகும்.

காலத்தைக் கடந்து நிற்கும் தரமான கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளும், படைப்புகளும் முகிழ்கின்ற காலம் ஒரு சமுதாயம் அரசியல், பொருளாதார ரீதியாகத் திடமாகவும், அமைதியாகவும் இருக்கின்ற காலம் என்பது வெளிப்படை. இப்படிப்பட்ட காலங்கள் கலை இலக்கியப் படைப்புகளின் பொற்காலம் என்பது சரித்திரம். இலக்கில்லாத பயணங்களுடன் ஆரம்பித்து இன்று உலகமெல்லாம் சிதறுண்டிருக்கும் ஈழத்தமிழினத்தின் இலக்கியக்குரலாக 2000 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி வெளிவருகின்ற ஞானம் சஞ்சிகையின் பின்புலம் இதற்கு முற்றிலும் விதிவிலக்கானது. தேசியத்தினதும், பேரினவாதத்தினதும், சர்வதேசத்தினதும், அவற்றின் புதிய ஆயுதங்களினதும், யுத்திகளினதும், கொள்கைகளினதும் போராட்டக்களமாக மாறிய எமது தாயகத்தின் கெடுபிடிகளுக்கும், அடக்குமுறைகளுக்கும், பொருளாதார, வாழ்வாதாரத் தடைகளுக்கும், ஆட்கடத்தல்களுக்கும், போட்

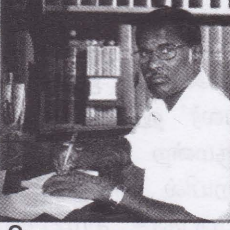
தேசியத்தினதும்,
 யேரினவாதத்தினதும்,
 சர்வதேசத்தினதும்,
 அவற்றின் புதிய
 ஆயுதங்களினதும்,
 யுத்திகளினதும்,
 கொள்கைகளினதும்
 போராட்டங்களையாக

மாறிய எமது தாயகத்தின்
 வகடுபடிகளுக்கும், அடக்குமுறைகளுக்கும்,
 வொருளாதார, வாழ்வாதாரத்
 தடைகளுக்கும், ஆட்கடத்தல்களுக்கும்,
 போடூத்தள்தல்களுக்கும்,
 சகோதரப் படுகொலைகளுக்கும்,
 சித்திரவதைகளுக்கும், வொறிவெடிகள்,
 எறிகணைகள், கண்ணி
 விவடிகள், குண்டு விவடிகள்,
 விமானக்குண்டு வீச்சுகள், பல்கணைத்
 தாக்குதல்களுக்கும் சும்பிப்பிழைக்கத்
 தலைகால் தெரியாமல் தறுகெட்டு ஓடி
 உலகெல்லாம் சிதறுண்டிருக்கும் எமது
 ஈழத்தமிழர்களின் பாலைவனங்கள்,
 சமுத்திரங்கள், பனித்திடர்கள்,
 அடவிகள், நாமமே அறியாத தீவுகள்,
 பெருந்தேசங்களுக்கிடான இடம்
 பெயர்வையும், சிறை வாழ்க்கையையும்,
 முகாம் அனுபவங்களையும்,
 இழப்புகளையும், இறப்புகளையும்,
 அங்க ஊனங்களையும்,
 பிரிவுகளையும், பேதங்களையும், காயங்
 களையும், எரிவுகளையும், தனிமையையும்,
 தாபங்களையும், விரகங்களையும், விரக்தி
 களையும், உடல்களையும், உயிர்களையுமே
 ஆகுதியாக்கி எரிகின்ற வேள்வித்தீயில் எமது
 வெற்றிகளின், சாதனைகளின் உருவாக
 எழுந்த அக்கினிக்குஞ்சுதான் ஞானம் சஞ்சிகை
 இன்று தருகின்ற ஈழத்துப் புலம்பெயர்
 இலக்கியச் சிறப்பிதழ்.

டுத்தள்ளுதல்களுக்கும், சகோதரப் படு
 கொலைகளுக்கும், சித்திரவதைகளுக்கும்,
 பொறிவெடிகள், எறிகணைகள், கண்ணி
 வெடிகள், குண்டு வெடிப்புகள், விமானக்குண்டு
 வீச்சுகள், பல்கணைத் தாக்குதல்களுக்கும்
 தப்பிப்பிழைக்கத் தலைகால் தெரியாமல்
 தறுகெட்டு ஓடி உலகெல்லாம் சிதறுண்
 டிருக்கும் எமது ஈழத்தமிழர்களின் பாலை
 வனங்கள், சமுத்திரங்கள், பனித் திடர்கள்,
 அடவிகள், நாமமே அறியாத தீவுகள்,
 பெருந்தேசங்களுக்கிடான இடம்பெயர்வை
 யும், சிறை வாழ்க்கையையும், முகாம்
 அனுபவங்களையும், இழப்புகளையும்,
 இறப்புகளையும், அங்க ஊனங்களையும்,
 பிரிவுகளையும், பேதங்களையும், காயங்
 களையும், எரிவுகளையும், தனிமையையும்,
 தாபங்களையும், விரகங்களையும், விரக்தி
 களையும், உடல்களையும், உயிர்களையுமே
 ஆகுதியாக்கி எரிகின்ற வேள்வித்தீயில் எமது
 வெற்றிகளின், சாதனைகளின் உருவாக
 எழுந்த அக்கினிக்குஞ்சுதான் ஞானம் சஞ்சிகை
 இன்று தருகின்ற ஈழத்துப் புலம்பெயர்
 இலக்கியச் சிறப்பிதழ்.

எமது இனத்தின் பரிதவிப்புகளைப்
 பதிவுகளாக்கி, அவலங்களை ஆவணங்
 களாக்கி, கவலைகளைக் கவிதைகளாக்கி,
 சீரழிவுகளைச் சிறுகதைகளாக்கி, வாழ்வின்
 நடிப்புகளை நவீனங்களாக்கி, வலியை
 வளர்ச்சியாக்கி வெறும் பார்வையாளராக
 இல்லாமல் பங்காளராக இருந்து வளர்ந்
 திருக்கின்றது, எம்மை வளர்த்திருக்கின்றது
 ஞானம் சஞ்சிகை என்பது இந்த வெளியீட்டி
 னூடாகத் தெரிகின்றது.

போரின் தீவுக்குள் எழுந்த கடராகிய
 ஞானம் சஞ்சிகையானது, போர்க்காலத்துக்கு
 முன்னரே தொடங்கப்பெற்று, போரின்
 பேரழிவுடன் சரித்திரமாகிப்போன டொமினிக்
 ஜீவாவின் மல்லிகை, சிவஞானசுந்தரத்தின்
 சிரித்திரன் போன்ற இதழ்களுடன் ஒப்பிடும்
 பொழுது இவ்வளவு இழப்புகள் மத்தியிலும்
 எம்மவரைச் சரித்திரத்தில் தலை நிமிர்ந்து
 நிற்கவைத்திருக்கின்றது. வலியை உரமாக்கி
 வாழ, வளர, சாதிக்க முடியும் என்று காட்டிய,
 கற்றுத்தந்த உனக்கு நாம் தலை வணங்கி
 நிற்கின்றோம்.

சம கால இலக்கிய நிகழ்வுகள்

தியாகராஜா கலைக்கோவில் வழங்கிய ஆடல் ஆகுஞ்சனம்

கடந்த கால்நூற்றாண்டுக்கு மேலாகக் கலைப்பணியாற்றிவரும் “தியாகராஜா கலைக்கோவில் நடனப்பள்ளி” அதன் பணிப்பாளர் திருமதி பவானி குகப்பிரியா தலைமையில் கடந்த 14.03.2015 அன்று ஆடல் ஆகுஞ்சனம் என்ற தலைப்பில் கலைநிகழ்வினைக் கொழும்பு ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணமிஷன் மண்டபத்தில் நடைத்தியது. இளஞ்சிறார்கள்ளின் மிக அற்புதமான நடன நிகழ்வுகள் சபையோரைப் பரவசப்படுத்தின.

நீர்வையின் ஆங்கில நூல்

மூத்த முற்போக்கு எழுத்தாளர் நீர்வை பொன்னையன் எழுதிய ஆங்கிலச் சிறுகதைகளின் தொகுப்பான “Devils Demons” என்ற நூலின் வெளியீட்டு விழா கடந்த 29.03.2015 அன்று பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிலையத்தில் அதன் தலைவி திருமதி செல்வி திருச்சந்திரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. கலாநிதி சனில் விஜயசிறிவர்த்தன நூலை விமர்சனம் செய்தார். வைத்தியகலாநிதி எம்.கே. முருகானந்தன் சிறப்புப் பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

மட்டுநகரில் ‘ஞானம்’ ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ் அறிமுகவிழா

‘ஞானம்’ ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியச் சிறப்பு மலரின் அறிமுக விழா 29-03-2015 அன்று மாலை 4.30 மணியளவில் மட்டுநகர் மாநகரசபை மண்டபத்தில் மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் கலாபூஷணம் செ. எதிர்மன்னசிங்கம் தலைமையில் நடைபெற்றது. மகுடம் கலை இலக்கிய வட்டம், மட்டுநகர் மாநகரசபையின் அனுசரணையுடன் நடாத்திய இவ்விழா மாநகர ஆணையாளர் திரு. மா. உதயகுமார் முன்னிலையில் இடம்பெற்றது. இவ்விழாவில் வரவேற்புரையை, மகுடம் கலை இலக்கிய வட்டத்தின் தலைவர் கவிஞர் வி. மைக்கல் கொலின் நிகழ்த்தினார். வெளியீட்டுரை, கவிவாழ்த்து ஆகியவற்றை கவிஞர் மேகராசா நிகழ்த்தினார். விமர்சன உரையை பேராசிரியர் செ. யோகராசா நிகழ்த்தினார். விழாவில் நூலின் முதற்பிரதியை முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் செல்வி தங்கேஸ்வரி பெற்றுக் கொண்டார். பெருந்தொகையான அறிஞர்கள் கலந்து நூலின் பிரதிகளைப் பெற்றனர். நன்றியுரையை ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் ஆற்றினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அறிவோர் ஒன்றுகூடல் 600 ஆவது சிறப்பு நிகழ்வு

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வாரம் தோறும் புதன் கிழமைகளில் நடத்தி வரும் ‘அறிவோர் ஒன்று கூடல்’ நிகழ்வின் 600 ஆவது நிகழ்வு 01.04.2015 புதன்கிழமை மாலை 6.00 மணிக்கு அதன் துணைத் தலைவர் ஆ. குகமூர்த்தி தலைமையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் மங்கல விளக்கேற்றி நிகழ்வை ஆரம்பித்து வைக்க சங்கத் துணைச் செயலாளர் ப.க. மகாதேவா இனிமையாகத் தமிழ் வாழ்த்தினைப் பாடினார். வரவேற்புரையைக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கக் கல்விக்குழுச் செயலாளர் மு. மனோகரன் நிகழ்த்த சங்கத் தலைவர் ஆ.இரகுபதி பாலஸ்ரீதரன் தொடக்கவுரையை நிகழ்த்தினார். தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து ‘அறிவோர் ஒன்று கூடல்’ நிகழ்வில் ஆகக்கூடுதலாகக் கலந்து சிறப்புச் செய்த க. சரவணமுத்து, திருமதி வரதா யோகநாதன் ஆகியோருக்கு சங்கத்தால் கௌரவம் செய்யப்பட்டது. பன்மொழிப்புலவர் சோ. பத்மநாதன் ‘மனிதன்’ என்ற தலைப்பில் சிறப்புச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கப் பொதுச் செயலாளர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் நன்றியுரை ஆற்றினார்.

சிகரம் தொட்ட செம்மல் வி.பி.கணேசன் நூல் வெளியீடு

ஐனராஞ்சக எழுத்தாளர் மொழிவாணன் எழுதிய 'சிகரம் தொட்ட செம்மல் வி.பி. கணேசன்' என்ற நூலின் வெளியீட்டு விழா 04-04-2015 அன்று மாலை கொட்டாஞ்சேனை ஐங்கரன் மண்டபத்தில் தொழிலதிபர் தெ. ஈஸ்வரன் தலைமையில் 'இலக்கியப் புரவலர்' ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் பிரதம அத்தியாகப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பிரபா கணேசன் கலந்துகொண்டு தனது தந்தையுடன் சினிமாத் துறையில் பங்களிப்புச் செய்தவர்களுக்குச் சிறப்புக் கௌரவம் செய்தார். ஆசியுரையை ஸ்ரீ ஐயப்பதாச சாம்பசிவ சிவாச்சாரியார் வழங்க, வரவேற்புரையை சமூகஜோதி எம்.ஏ.றபீக் வழங்கினார். நூலறிமுகத்தை கலைஞர் கலைச்செல்வனும் வாழ்த்துரையை பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்களும் நிகழ்த்தினார்கள். நூல் ஆய்வுரையை மூத்த எழுத்தாளர் தெளிவத்தை ஜோசப் நிகழ்த்த, நயவுரையை பேராசிரியர் துரை.மனோகரன் நிகழ்த்தினார். கருத்துரையை அந்தனிஜீவா வழங்கினார்.

முதுபெரும் எழுத்தாளர் பவள விழா நாயகர் மா.பா.சிக்கு பாராட்டு விழா.

ஞானம் கலை இலக்கியப் பண்ணை நடத்திய முதுபெரும் எழுத்தாளர் பவளவிழா நாயகர் மா.பாலசிங்கத்தின் பாராட்டு விழா 05.04.2015 அன்று கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி A.G.S கரலயரங்கத்தில் ஞானம் ஆசிரியர் வைத்தியகலாநிதி தி. ஞானசேகரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் நடைபெற்ற இந்நிகழ்வில் வந்திருந்தவர்களின் மங்கல விளக்கேற்றலுடனும் செல்வி வாசுகி சுவாமிநாதன் சர்மாவின் இனிமையான தமிழ் மொழி வாழ்த்துடனும் ஆரம்பமாகியது.

வரவேற்புரையை மேமன்கவி நிகழ்த்தினார். மூத்த பத்திரிகையாளர் திருமதி அன்னலெட்சுமி, அவுஸ்திரேலிய பேராசிரியர் ஆசி. கந்தராசா,

டென்மார்க் தர்மகுலசிங்கம், பன்னூலாசிரியர் 'தமிழ்மணி' மானா மக்கின், தினக்குரல் பிரதம ஆசிரியர் வீ. தனபாலசிங்கம், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் ஆ. இரகுபதி பாலஸ்ரீதரன், சட்டஆலோசகர் க.மு.தர்மராசா, சட்டத்தரணியும் எழுத்தாளருமான ஜீ. சேனாதிராஜா, கலைஞர் கலைச்செல்வன், கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கப் பொதுச் செயலாளர் கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன், சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி ஜீ. இராஜகுலேந்திரா, அந்தனிஜீவா, தகவம் மு. தயாபரன் வைத்தியகலாநிதிகள் எம். கே. முருகானந்தன், எஸ். முருகானந்தன் உட்படப் பலர் இந்நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு மா.பா.சியின் எழுத்துலகப் பணியைப் பாராட்டி உரையாற்றியதுடன், பொன்னாடை போர்த்தியும் கௌரவம் செய்தனர். மா.பா.சி அட்டைப்பட அத்தியாகக் கௌரவிக்கப்பட்ட ஞானம் ஏப்ரல் மாத இதழை ஞானம் ஆசிரியர் வெளியிட்டுவைத்து மா.பா. சி.க்கு வழங்கினார். நன்றியுரையை ஊடகவிலாளர் கே. பொன்னுத்துரை நிகழ்த்த, ஏற்புரையை மா.பாலசிங்கம் நிகழ்த்தினார்.

மலையகத் தமிழர் பின்னணியும் சவால்களும்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்தும் 'அறிவோர் ஒன்றுகூடல்' (601) 08.04.2015 நிகழ்வில் மலையகத் தமிழர் பின்னணியும், சவால்களும் என்ற தலைப்பில் கோப்பியோ ஸ்தாபக தலைவரும், சமூகவியலாளருமான பி.பி.தேவராஜ் உரையாற்றினார். இந்நிகழ்விற்குப் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் தலைமை வகித்தார். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கப் பொதுச் செயலாளர் காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் சங்க வெளியீடுகளை அன்பளிப்புச் செய்தார்.

இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம் நினைவுரை

இலங்கை தமிழ்க் கல்வி வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கினை வகித்த 'இந்துபோர்ட் இராசரத்தினம்' நினைவுரையை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரம் தலைமையில் (10.04.2015) நடத்தியது.

தமிழ்வாழ்த்தினை செல்வி தேனுகா கருணாகரன் பாட, 'பண்புடையார்ப் பட்டுண்டுலகம்' என்ற தலைப்பில் பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலை ஓய்வுநிலை அதிபர் ஆர்.எஸ். நடராஜா நிகழ்த்தினார். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியக் குழுச் செயலாளர் ஆழ்வாப்பிள்ளை கந்தசாமி நன்றியுரையை நிகழ்த்தினார்.

சர்வதேச நூல் மற்றும் பதிப்புரிமைத் தினம்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் 'சர்வதேச நூல் மற்றும் பதிப்புரிமைத் தினம்' பொதுச் செயலாளர் ஜின்னாஹ் ஷரிபுத்தீன் தலைமையில் நடைபெற்றது. பதிப்புரிமை ஓர் அறிமுகம் என்ற தலைப்பில் ஞா. பாலச்சந்திரனும், தமிழ்ச் சூழலில் பதிப்புரிமை என்ற தலைப்பில் க. குமரனும் உரையாற்றினார்கள்.

சபையோரின் பதிப்புரிமை சம்பந்தப்பட்ட பல கேள்விகளுக்கு உரைஞர்கள் விபரமாகப் பதிலளித்தனர்.

புலம்பெயர் எழுத்தாளர்(டென்மார்க்) வி.ஜீவகுமாரனின் நூல்களின் வெளியீடும் அறிமுகமும்

'ஞானம்' வெளியீடான 'ஜேர்மனிய கரப்பான் பூச்சிகள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலின் வெளியீட்டு விழாவும் தமிழ்நாடு நற்றிணைப் பதிப்பகம் நடத்திய நாவல் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற 'கடவுச்சீட்டு' நாவல், மற்றும் ஜீவநதி வெளியீடான 'ஜீவகுமாரன் கதைகள்' ஆகிய இரு நூல்களின் அறிமுகவிழாவும், இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் 19-04-2015 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை 5.30 மணிக்கு நடைபெற்றது.

நிகழ்வினை கொடகே புத்தக நிறுவன அதிபர் 'தேசபந்து' ஸ்ரீ சுமன கொடகே அவர்களும் அவர் பாரியார் திருமதி நந்தா கொடகேயும் மங்கலவிளக்கேற்றி ஆரம்பித்து வைக்க, தமிழ் வாழ்த்தினை செல்வி வாசுகி சுவாமிநாதன், பாடினார்.

வரவேற்புரையை ஊடகவியலாளர் கே. பொன்னுத்துரை நிகழ்த்த, சிறுகதைத் தொகுப்பின் வெளியீட்டுரையை வைத்தியகலாநிதி தி.ஞானசேகரன் நிகழ்த்தினார். தொடர்ந்து நூல் வெளியீட்டில் 'ஜேர்மனிய கரப்பான் பூச்சிகள்' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலினை இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் பெற்றுக் கொண்டார்.

வாழ்த்துரைகளை அந்தனிஜீவாவும் நூல் விமர்சன உரையை திருமதி வசந்தி தயாபரன் அவர்களும் நிகழ்த்தினார்கள்.

'கடவுச் சீட்டு' நாவலின் அறிமுகவுரையை மேமன்கவியும், 'ஜீவகுமாரன் கதைகளை' பிரபல திறனாய்வாளர் கே.எஸ். சிவகுமாரன் அவர்களும் நிகழ்த்த, தனது மாமாவின் கதைகளைப்பற்றி செல்வன் திருஷன் ஜெயசந்திரன் உரையாற்றினார்.

ஏற்புரையையும், நன்றியுரையையும் நூலாசிரியர் வி.ஜீவகுமாரன் மிக சுவாரஸ்யமாக நிகழ்த்தினார். அஷ்ரப் சிஹாப்தீன் சிறப்பாக நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்து வழங்கினார்.

வாசகர் பேசுகிறார்

புத்தாண்டு பொதுவாக நாட்டுக்கும் குறிப்பாகச் சிறுபான்மையினருக்கும் எவ்வித மாற்றங்களைக் கொணர இருக்கிறது என அறியும் ஆர்வம் ஏனையோரைப் போலவே எனக்கும் இருக்கிறது.

ஊழல்கள் நிறைந்த அரசை அகற்றவேண்டுமென்ற, ஊழல்கள் அற்ற ஒருவரைப் பதவியில் அமர்த்த வேண்டுமென்ற ஒரு சாராரின் உத்தி பலனளித்திருக்கிறது. அதேவேளை தனிப்பட்ட ஒருவரது கையிலிருக்கும் அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்துக்குப் பாரப்படுத்த எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் நன்மை பயப்பனவேயாயினும் தோலிருக்கச் சுளைபிடுங்கும் முயற்சியாக முறையாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத இன்னொருவர் அதிகாரங்களைத் தனது கையில் வைத்திருக்க எடுத்த முயற்சிக்கு எதிராக உச்ச நீதிமன்றம் அவரது கைகளைக் கட்டிப்போடும் வகையில் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு அவசியம் எனத் தடை விதித்திருப்பதும் அதற்குத் தலைவணங்கிப் பிரதமர் செயற்படுவதும் இன்றைய அரசு நீதிக்குத் தலை வணங்குவதை எடுத்துக் காட்டுகிறது. “ஞானம்” ஏப்ரல் இதழில் “கோதுகள்” உருவகக்கதை தந்த கே. ஆர் டேவிட்டோடு சேர்ந்து நாமும் மகிழ்ச்சியுறலாம். அத்தோடு கடந்த ஆட்சியாளர்களால் செயலிழக்கச் செய்யப்பட்ட சக்திமிக்க ஆணைக் குழுக்களுக்குப் புத்துயிரளிக்கும் வகையில் 19ஆவது அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தம் எதிர்ப்புக்களையும் மீறி நிறைவேறுமாயின் அது நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கத்தக்கதே. ஆயினும் நன்மையில் தீமையின் கலப்பும் தெரிகிறது. ஊழலுக்கெதிராகச் சமர் செய்யப்பெற்றப்பட்டவர்கள் குறித்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதற்காக ஊழல் குற்றம் சுமத்தப்பட்டவர்களோடு கைகோத்து நிற்கவேண்டிய சூழ்நிலைதான் நகைப்பைத்தருகிறது.

சிறுபான்மையினரைப் பொறுத்தவரை பெரும்பான்மை இன/மத மக்களின் ஆதரவு மட்டுமே போதுமென்றெண்ணி அவர்களது ஆதரவைப் பெருக்கும் வகையில் முன்னைய ஆட்சியாளர் சிறுபான்மையினரைப் புறந்தள்ள மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பலனளிக்காத நிலையில் அவர்கள் இனவாதத்தைக் கக்குவதும் வடபகுதி சென்ற பிரதமர் இனப்படுகொலைபற்றித் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய மாகாண முதல்வரோடு அது குறித்து வாதிக்காது அவரை அகௌரவப்படுத்தும் விதத்தில் தென்பகுதி வாக்கு வங்கிச் சரிவை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு அவரை அலட்சியப்படுத்தியதும், தமிழில் தேசிய கீதமா, ஒலிக்க விடமாட்டோம் என ஒரு சாரார் போர்க்கொடி உயர்த்துவதும், சிறுபான்மையினரின் பலத்தைச் சிதைக்கும் வகையிலான தேர்தல் சட்டச் சீர்திருத்த முயற்சிகளும் எமது தற்காலிக நிம்மதிக்கு ஆப்பு வைப்பதுடன் பழைய குருடி கதவைத்திறவடி என்றநிலையையும் தோற்றுவித்திருக்கிறது.

- வே. தில்லைநாதன், திருகோணமலை.

179ஆவது ஞானம் இதழ் பார்த்தேன், பரவசித்தேன். “முந்தையோர் ஈழத்தவரே” என்ற தலைப்புடன் ஒளிரும் குறிப்புகள் எமது தேடலுக்கு ஊக்கம் தரும் அருமையான பக்கங்களாயின. சிந்தனையை முன்னோக்கி நகர்த்தித் தேடலுக்குத் தீனி போடும் அவற்றின் உண்மைகள் ஈழத்தவரைப் புளகாங்கிம் அடையச் செய்கின்றன.

“மேன்மக்கள் சரித்திரம்” தந்த இரத்தினசாமி ஐயர், “இரகுவம்சம்” தந்த அரசகேசரி, “காலக்குறிப்பு அகராதி” தந்த க.சி.கந்தையாபிள்ளை, தட்டச்சின் தந்தையான இரா.முத்தையா, இந்தியக் கலைகளை உலகறியச் செய்த கலாயோகி ஆனந்த குமாரசாமி ஆகியோர் ஈழத்தவரே என்கின்றபோது எழுகின்ற பெருமிதம் மேலும் ஈழத்தவரின் அயரா இலக்கியத் தேடலுக்கு ஊக்கம் தருகின்றது.

இத்தகைய உளம் பூரிக்கச் செய்யும் உண்மைகளை ஞானம் சஞ்சிகை ஊடாக எமக்குப் பதிவு செய்த ஞா.பாலச்சந்திரன் பாராட்டுக்கு உரிமையுடையவராவார். ஞானம் மேற்கொள்ளும் இலக்கியப் பணிகளில் மகிழ்வும் பெருமையும் கொள்ளும் நாம், ஞானம் வழங்கும் இலக்கியப் பதிவுகளையும் காலத்தை விளக்கும் வரலாற்றுப் பொக்கிசங்களாகவே மதிக்கின்றோம்.

இலக்கியங்களுக்கும் இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கும் ஞானம் மதிப்பளிக்கும் சிறப்புக்கள் தொடரவும் ஞானம் எமது இலக்கிய வானிலே ஒளிரவும் வாழ்த்துகிறேன்.

- நெடுந்தீவு மகேஷ்

ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்றும் இத்தொகுப்பில்
 போர்காரணமாக ஏற்பட்ட ஈழத்தமிழரின் புலம்பெயர்வின் ஆரம்பகால
 இலக்கியங்களின்ருந்து இற்றைவரையான

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள படைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.
**125 கவிஞர்களின் கவிதைகள், 85 புலம்பெயர் சிறுகதைகள்,
 50 கட்டுரைகள், கலை இலக்கியம் சார்ந்த இருவரின் நேர்காணல்கள்,
 ஒவிய/ ஒளிப்படக் கலைஞர்களின்
 22 படைப்புகள்**

ஆகியன இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளன.

இந்த இதழில் இடம்பெறும் 50 கட்டுரைகளும்
 இச்சிறப்பிதழுக்காகவே எழுதப்பெற்றவை.

புலம்பெயர் இலக்கியம், அதன் வரலாறு, புலம்பெயர் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும்
புனைகதைகள், கவிதைகள், ஆய்வுகள், திரைப்படங்கள்
 பற்றியவையாகக் **கட்டுரைகள்** அமைந்துள்ளன.

புலம்பெயர் தேசங்களின்

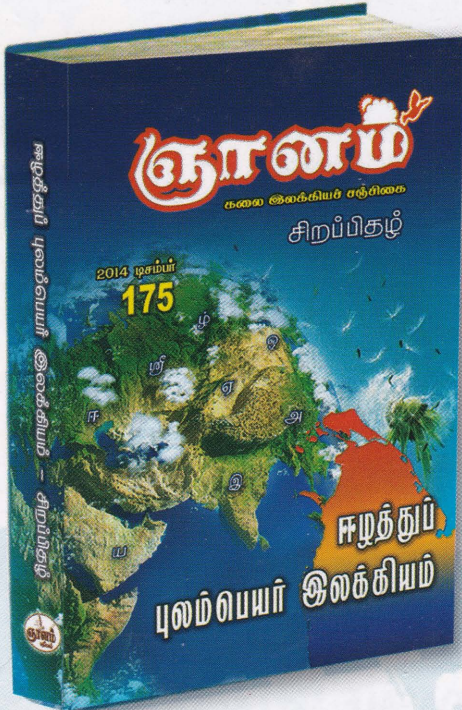
இலக்கியச் செயற்பாடுகள்

தொடர்பாக ஒவ்வொரு நாட்டிலும்

இடம்பெற்ற இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய

கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

கீழ்க்காணும் முகவரியில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்:

ஞானம் பதிப்பகம்

3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை

கொழும்பு -06

+94 112586013

+94 777306506

editor@gnanam.info

976 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள
 இச்சிறப்பிதழின் விலை ரூபா 1800/=
 வெளிநாடுகளில் 30 அமெரிக்க டொலர்

Luckyland

**BISCUIT
MANUFACTURERS**

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பில்கட்டிலும் தான் !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA. .

T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740

E: luckyland@sltnet.lk